

Apocalipsa Europei: [I](#) , [II](#) , [III](#) , [IV](#) , [V](#) , [VI](#) , [VII](#) , [VIII](#) .

Califatul Europei de Vest?: [I](#) , [II](#) , [III](#) .

Mega-Moscheea: [I](#) , [II](#) .

<http://www.rostonline.ro/>

ROSTONLINE.RO
Platformă de analize, opinii și dezbateri. În spiritul Dreptei creștine

[CULTURAL](#) [POLITIC](#) [RELIGIOS](#) [REVISTA ROST](#) [ASOCIAȚIA ROST](#) [EDITURA ROST](#) [CAMPANIA O.P.T.](#)

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-i/>

Apocalipsa Europei? (I)

7 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Europa de Vest e kaput. E dusă. E terminată. Ar mai avea o șansă mică, o șansă infimă, dar oare va ști, va putea, va mai avea răgazul să o valorifice?

Ce părere aveți? Par niște afirmații gratuite? Sunteți în stare să le priviți în față și să dați un răspuns?

Sau: Ați văzut Parisul? Dar Veneția? Poate Roma? Londra? Atena? Dacă nu, ar fi bine să vă grăbiți cât mai aveți ce vedea. Și cât le puteți vizita într-o oarecare liniște. Sau poate nu. Mai bine să nu aveți termen de comparație pentru viitoare aglomerări de ruine, părăsite în mare parte. Ca să nu ajungeți să trăiți într-o nesfârșită mare de regrete după imaginea bogăției, designului, artei, tehnicii, confortului etc. ce nu se vor mai întoarce curând, sau, poate, nicicând. Ar fi bine să începem să ne obișnuim cu varianta minimalistă, de supraviețuire. Varianta de anduranță în condiții vitrege: lipsuri, frig, întuneric, foame, suferință, moarte. Multă, multă moarte. Multă, multă suferință. Să încetăm a mai fi copiii răsfățați și iresponsabili care suntem astăzi. Cel puțin în orizontul de timp la care ne putem gândi.

Și poate nu ar fi bine să văduceți și pentru că, începând cu anul acesta, turismul în Vest va deveni – a fost deja chiar și anul trecut la Paris – o chestie de ruletă rusească. Sau de joc de calculator: nu știi de unde și când apare teroristul cu automat, cu bombă, cu centura, cu mașina capcană, unde explodează coșul de gunoi, geanta, cutia, punga, rucsacul, trotineta, sticla de cola, lămâia, tortul, pixul, plicul, pasta de dinți și orice altceva poate să poarte o încărcătură explozivă.

Multe întrebări, puține răspunsuri

Am citit și auzit în ultimele săptămâni o mulțime de întrebări pe posturi media, pe net, prin ziare:

Ce e în capul acestor politicieni? Cum nu-și dau seama ce fac? Cum nu înțeleg? De ce nu iau urma banilor ca să stârpească terorismul? De ce mint cu războiul contra teroriștilor când ei îi aduc pe aceștia în Europa? De ce au provocat lumea arabă? De ce sprijină războiul din Siria? De ce primesc atâția refugiați? Mai ales că nu i-au integrat nici pe cei vechi? Ce e cu discriminarea în defavoarea europenilor? A creștinilor? A familiei? Ce nebunie este chestia asta, islamofobia? Ca și homofobia? Am ajuns în dictatura „hate speech-ului” (discurs al urii)? Cum, adică, eu nu îmi pot exprima ideile, nu pot face un comentariu, iar ei pot îndemna deschis la distrugerea, subjugarea, extincția creștinilor și evreilor și budiștilor și a tuturor celor care nu sunt ca ei? De ce este distrus obsesiv și înverșunat orice ține de identitatea europenilor? Este creștinismul o țintă a unei campanii de decredibilizare și reducerea la o prezență de operetă? Face parte campania împotriva Bisericii Ortodoxe Române din această campanie mondială, masiv și complex finanțată și orchestrată? Poate fi o religie a păcii, cum se declară islamul, cea în care clericii îndeamnă la război, la ucidere, la viol, la sclavie? Mai este loc pentru discuții, negociere, colaborare, integrare? Și integrare, în ce sens? Așa cum se întâmplă deja, a europenilor în islam? Mai e loc pentru încredere?

Sunt întrebări adresate guvernelor europene, organismelor europene, și, în mare parte, actualului guvern american. Răspunsul: tăcerea sau limbajul din plastic corect politic.

Războiul interior

Europa e atacată. În primul rând din interior. De sute de ani se lucrează cu zel, cu perseverență și cu resurse uriașe la demolarea ei. Vom încerca să vedem cine sunt dușmanii ei. Vom încerca să-i descoperim, să-i cunoaștem și să-i prezentăm. Vom încerca să vedem ce îi poartă pe ei în luptă. Ce s-a întâmplat de s-a ajuns în situația aproape fără ieșire de astăzi. Vom vorbi despre cea mai recentă amenințare: Islamul. Ajuns în situația asta nu pentru că niște strategii ai lumii musulmane și-au pus acest lucru în gând, ci pentru că niște arhistrategii ai lumii creștine au decis să o schimbe pe aceasta distrugând-o.

Politicienii și mass-media au anunțat, cu morga aferentă importanței mesajului, că europenii se găsesc în stare de război. Evident era vorba despre terorism, mai precis despre teroriștii islamici, adică despre un dușman extern.

Ceea ce ei nu spun este că europenii se găsesc în război pe două fronturi: unul care stă să pornească, pe față, cu radicalii musulmani și un altul, mult mai perfid, mai

malefic, mai pervers, cu guvernele lor, care îi atacă din spate. Un război nedeclarat, ascuns, mascat, murdar, în care politicienii și elitele europene (și cele americane, în mare parte) nu numai că s-au predat, dar au și îmbrățișat cu căldură teze și ideologii, personaje, organizații și mișcări contrare firescului existenței umane, care pun în pericol de distrugere civilizația și popoarele europene. Chiar mai mult: întreaga civilizație occidentală.

Să căutăm răspunsurile împreună

Europa e în război. Un război care se desfășoară în interiorul limitelor ei geografice. Probabil singurul război religios din istorie și asta nu din cauza înfruntării creștinismului cu islamismul, ci a atacului propriilor sale elite politice-economice-culturale-universitare. Vom vedea care este ținta acestui război. Care sunt perspectivele lui. Cine poate fi învingătorul vremelnic și cine cel pe termen lung. Vom vedea cum se duce acest război, pe câte fronturi, care sunt combatanții, care sunt estimările pierderilor. Vom ajunge la discuția despre un război civil pustiitor. Ce forțe vor fi implicate. Cum va evolua numărul celor implicați. Care sunt posibilele și probabilele pierderi umane și materiale. Vom estima direcțiile pe care se va dezvolta, care ar fi forțele armate necesare pentru a interveni între combatanții civili. Sau pentru a înfrânge o rebeliune musulmană generalizată. Cum s-ar putea termina și când.

Vom vedea cum a fost țesut planul distrugerii civilizației europene timp de peste 200 de ani: de unde au pornit toate și care au fost țintele acestui plan. Veți recunoaște, în cele pe care le vom descoperi, lucrurile care se întâmplă în realitatea imediată, care s-au întâmplat, care sunt pe cale să se întâmple.

Vom căuta să vedem încotro s-ar putea duce în viitorul apropiat, mediu și îndepărtat politica europeană. Va rămâne ea pe același făgaș? Va continua să fie un factor de destabilizare, de amortire și de distrugere, sau vor veni alți oameni politici, care vor da un cu totul alt curs continentului. Și, de fapt nu numai lui. Pentru că, vom descoperi, după cum am mai spus, că ținta conspirației nu este numai Europa, ci este Occidentul. Și, de fapt, nu întreg Occidentul, nu tot ceea ce ne oferă, propune și impune acesta, ci acea parte esențială a lui, partea bună, luminoasă a civilizației occidentale: creștinismul. Și vom înțelege și cum a ajuns Occidentul în această prăpastie, prin lucrarea jumătății sale întunecate.

În fine, vom încerca să vedem care și cum ar putea fi realizată în practică acea mică șansă de salvare și de renaștere, despre care vorbeam la început.

Apoi să vedem ce se va întâmpla aici, în Europa de Est și Centrală, în România. Cum modifică probabila desfășurare de evenimente din Vest, situația din zonă. Care este perspectiva în cazul învecinării cu o Europă de Vest islamizată. Ce se poate întâmpla între minorități și majorități și chiar între state din zonă, în momentul când Vestul va fi ocupat cu războiul propriu. Ce va face Rusia în această situație, cum contribuie Rusia la evenimentele descrise în cele de față, care sunt mișcările anticipate din partea ei. Ne vom întreba și vom încerca să răspundem, dacă România este în pericol de sfârșire din partea vecinilor, care ar putea deveni, de la sine putere, sau la comanda/sub inspirația și ajutorul Moscovei, potențenți ai unei bucăți din ea.

Am ales numele acestei analize, pe care vă propun să o facem împreună în mai multe episoade, nu atât pentru rezonanța sa, care ar atrage cititorii însetați de senzational, cât pentru a marca legătura cu esența scrierii lui Ioan: *lupta împotriva creștinismului*, pe care o duc, în primul rând, de mulți ani, astăzi mai înverșunați decât niciodată, chiar unii ridicați dintre creștini.

Nu sunt cuvinte umflate. În scurt timp nu vom mai fi copiii răsfățați ai istoriei, trăitori în cea mai echilibrată și plină de bunăstare, la nivel de mase, epocă a istoriei. Epocă care, în schimbul bunăstării, ne-a adus boli grave ale spiritului. Bunăstare care este pe cale să se evapore. Răsfăț care s-a cam terminat.

Nu are rost să ne ascundem. Nu mai are rost să ne lăsăm mințiți. Occidentul pe care îl știm a ajuns, ca un FNI uriaș, la faliment. L-au adus proprii acționari, propriul consiliu director. Din cauza părții sale întunecate, este în pericol partea sa luminoasă. Din cauza răilor, sunt în pericol cei buni.

Această analiză nu este o bombă fumigenă. Este un apel lucid la regăsirea adevăratei rațiunii – în lipsa căreia, o știm, se nasc monștrii –, este un apel, un îndemn la regăsirea noastră ca ființă umană alcătuită din materie și spirit. Sau, mai corect, din spirit și materie. De regăsire a identității noastre de esență divină.

Nu vom începe, așa cum ar fi fost de așteptat, cu investigația istorică a cauzelor, evenimentelor și personajelor, care ne-au adus în această situație aproape imposibilă, ci cu teribila tornadă a războiului din teren, a războiului fizic, care pare a se fi coborât brusc peste noi din înălțimi pentru a ne purta în realitatea altei lumi decât cea care ne-a fost „vândută” pe toate canalele în ultima sută de ani, cel puțin. (*partea a II-a*)

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

OAMENI DE
UNICĂ FOLOSINȚĂ

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-ii-razboi-sau-pace/>

Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?

8 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Anul 2015 ne-a adus cele mai clare semne despre războiul în care ne găsim acum. Este anul în care războiul a ieșit la suprafață în forma lui cea mai concretă și mai distrugătoare: cea fizică, a sângelui și a morții. Evenimentele din Franța ne-au transportat brusc, cu mare viteză, către această realitate, scoțându-ne din amorteala călduță a confortului material și a limitării spirituale în care ne complăceam.

Spun: **războiul iese la suprafață** și nu că **războiul a început**, așa cum s-au exprimat diverși politicieni și analiști, pentru că, după cum am spus-o deja, este vorba despre un război vechi, pornit din chiar sânul Europei creștine. Ceea ce avem acum este forma sa cea mai brutală, este războiul fizic, cu moarte și distrugere, pornit dinspre Islam, dar pus în pagină, după cum vom arăta, tot de complotiștii locali.

Atacul a fost dat. Provocarea a fost aruncată. Atentatele din Franța anului 2015 au fost, pentru cei atenți, extrem de concludente. Ele au fost un semnal de forță atât pentru indigeni, cât și pentru colonizatori.

Iată, suntem aici, suntem pretutindeni, suntem mulți, suntem hotărâți, sunt gata să murim pentru a vă lua locul, temeți-vă, supuneți-vă, convertiți-vă, fugiți sau veți pieri! – a fost semnalul pentru vechii europeni.

Suntem pretutindeni, suntem pregătiți, suntem puternici, trebuie să-i atacăm, urmați-ne exemplul, loviți-i pe necredincioși, stărpiți-i, supuneți-i, convertiți-i, Europa, cu toate bogățiile ei, e a noastră! – a fost semnalul pentru musulmani.

Un semnal de teroare pentru unii, de îmbărbătare și de chemare la luptă pentru ceilalți. Și asta pentru că s-au copt condițiile: musulmanii au atins un nivel critic în Europa, de la care știu deja că victoria și viitorul sunt ale lor. Intrarea masivă de așa-zisi refugiați din 2015 a dus la o creștere bruscă a acestui nivel, la introducerea în

devălmășia generală a unor luptători antrenați și a unor mari cantități de armament și explozibili.

Aceasta este semnificația fluierăturilor și huiduielilor de pe stadioane în momentele de reculegere în amintirea victimelor atentatelor din Franța, fluierături și huiduieli care nu s-ar fi auzit în lipsa acestui semnal de forță.

Război? De ce nu Pace?

Dar oare e posibilă pacea? Este Islamul o religie (eu zic ideologie) a păcii? Poate fi pace, înțelegere, cooperare cu Islamul? Unele exemple de state musulmane ale ultimilor zeci de ani ar înclina spre un răspuns afirmativ. Dar cele mai multe acele state sunt acum amintire. În schimb, istoria și anii din urmă ne îndreaptă într-o direcție contrară.

Pentru a răspunde împreună la această întrebare vă propun puțină geografie: faceți un mic efort și căutați date despre răspândirea Islamului în lume și despre situația din fiecare continent, regiune, țară în care el a ajuns. Veți vedea că peste tot unde numărul musulmanilor a ajuns la o proporție semnificativă, de câteva procente, situația este de conflict cu localnicii. Iar acolo unde el a ajuns majoritar sau aproape majoritar, situația este de genocid împotriva celorlalți, în special împotriva creștinilor. Faceți același lucru cu zona lui de origine: veți constata că Islamul se găsește în conflict cu el însuși, iar musulmanii suniți, de exemplu, se omoară pe rupe cu cei șiiți. Și din când în când se omoară și între ei: suniți cu suniți, sau șiiți cu șiiți. De ce? Vom căuta împreună și acest răspuns.

Imaginați-vă Islamul ca pe un super virus – real sau de calculator – o superbacterie, o superrețea în care fiecare unitate elementară a ei, fiecare musulman adică, conține tot ceea ce trebuie, este programat pentru cucerirea întregii lumi, așa cum a cerut profetul. Unitatea respectivă poate trăi și muri ca o persoană moderată, chiar liberală, cu programul în stare pasivă, potențială, dar în urmașii săi, în anumite condiții, programul poate să se activeze. Astfel de condiții sunt îndeplinite acum.

Cu o rată de proliferare mare, primită tot prin softul respectiv, organismul rețea al Islamului se dezvoltă după aceleași legi oriunde ar ajunge: crește în liniște, trece într-o perioadă de liniște relativă – ușoară turbulență, apoi, ajuns la un anumit stadiu de creștere, revendică și, în final, cucerește, întregul spațiu în care s-a așezat. Așa cum face cancerul, sau cum fac unele bacterii, sau animale, de exemplu, unele insecte, unii viermi, cu corpurile în care ajung: le devorează interior complet, le metastazează, le distrug.

Revin cu invitația (și îi invit mai ales pe sceptici) de a arunca o scurtă privire istorică și geografică asupra creșterii Islamului în lume în cei 1.400 de ani de existență. Asupra zonelor în care acesta se găsește în conflict cu gazdele sale: India, Indonezia, Filipine, Pakistan, China, Africa de Nord și cea Sub-sahariană, Australia, Caucaz, SUA, Canada, Europa...

Privit astfel, înțelegem că Europa nu este un caz singular, nu este o excepție. Este doar un nou corp gazdă îmbolnăvit, în care ocupantul a ajuns la un nivel suficient pentru a și-l revendica complet. Și în regim de urgență. Nu există, practic, niciun loc pe planetă în care Islamul să fi ajuns și să nu se comporte după acest tipar. Și a ajuns

aproape peste tot. De la cei câțiva adepți ai lui Mohamed, la început, la 25 % din populația lumii, adică aproape două miliarde astăzi. De la un oraș, Medina, la peste 72 de state în care musulmanii depășesc acum un milion. Și nenumărate altele în care sunt într-un număr mai mic. Iar estimările sunt de continuare a creșterii și a ponderii în populația totală locală și mondială. Căci *softul* respectiv conține atât imperativul, direcția de acțiune – cucerirea lumii –, cât și toate ingredientele necesare privind organizarea viații sociale și personale, inclusiv prolificitatea, care să-i asigure succesul.

Islamul nu e nici în Europa, nici în afara ei, o structură coerentă, coordonată de un centru. Ba din contră, în principiu și în practică, fiecare imam, fiecare mulah este un general și un centru al Islamului. Și, iarăși, oricine poate ajunge imam sau mulah, dacă cei din jur îl acceptă. Pentru că Islamul nu are o Biserică și nu are cler. Imamul este cel ce conduce rugăciunea, este șeful moscheii, este cel care iese în față. Pentru a fi șef este de ajuns să fii musulman, înțelept, să știi *stâlpii islamului*, o mare parte din Coran pe de rost și să-ți dorești să fii șef. Poți ajunge în fruntea unei moschei, a unei grupări, a unei comunități sau a unui stat. Poți conduce Al Qaida, Statul Islamic, talibanii. Te poate chema Osama, al Baghdadi, Omar. Poți muri, alții îți vor lua locul. Și alții, după modelul tău, vor apărea în alte părți ale lumii.

Diverșii lideri locali sau regionali vin și trec, Islamul rămâne și crește ca un virus pentru cucerirea lumii, construit după o formulă infailibilă. Islamul, după cum spuneam, nu are un centru. Coordonarea lui din teren e făcută de mulahi, imami, muftii și de oricine se simte inspirat de ambiții de putere. De aceea nu există musulmani sau comunități musulmane moderate pentru totdeauna. De aceea urmașii de generația N, sau personaje care păreau extrem de bine integrate, personaje de succes din Occident se transformă peste noapte în activiști radicali.

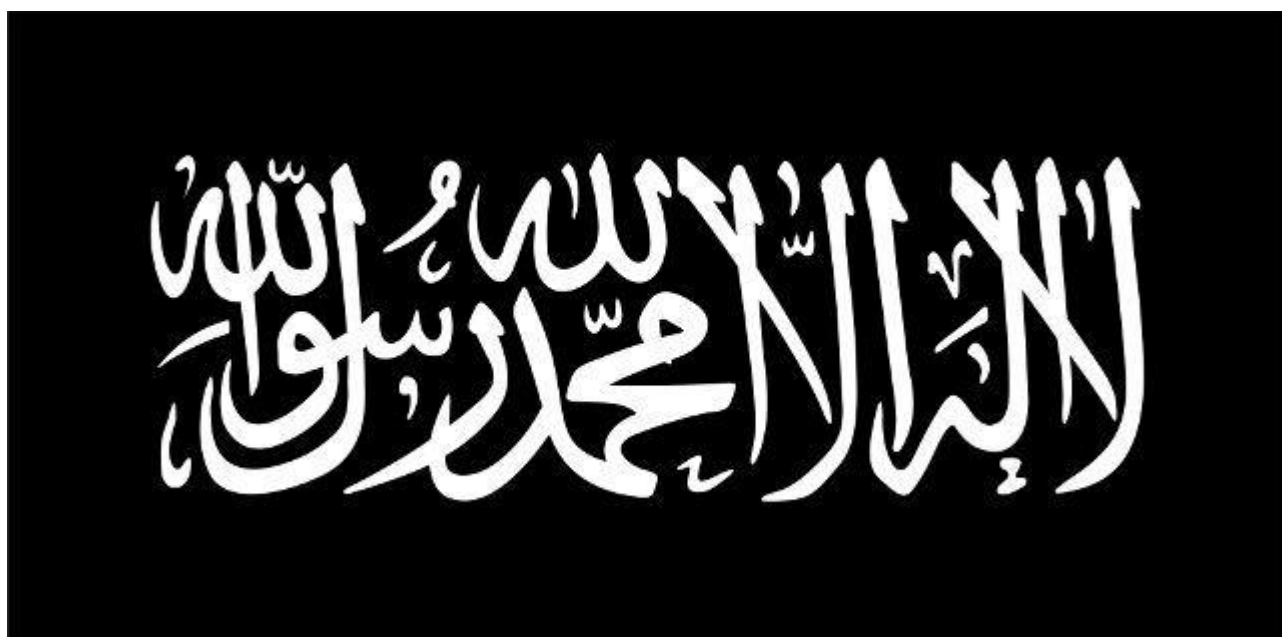
Islamul nu are și nu recunoaște frontiere. Pentru credinciosul musulman lumea se împarte în două: *Dar al-Islam* (Casa Islamului), teritoriul ocupat de credincioșii musulmani și *Dar al-Harb* (Casa războiului), teritoriile și popoarele care trebuie islamizate, indiferent cum, inclusiv prin război.

„Softul” infailibil și imposibil de stopat al acestui război permanent, în realitate un program direcționat către distrugere, se găsește în două cărți: *Coranul*, cartea în care profetul Mahomed ne dezvăluie cuvintele lui Allah, și *Hadith*, cartea tradițiilor, cea care ne spune cuvintele și ne relatează faptele profetului. (*partea a III-a*)

Prima parte poate fi citită aici: [Apocalipsa Europei? \(I\)](#)

De același autor, pe aceeași temă:

- [Califatul Europei de Vest? \(I\)](#)
- [Califatul Europei de Vest? \(II\)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia](#)
- [Califatul Europei de Vest? \(III\) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului](#)
- [Mega-Moscheea \(I\) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?](#)
- [Mega-Moscheea \(II\) – Cine urmărește islamizarea României?](#)

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-iii-despre-razboi-si-minciuna-in-islam/>

Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam

9 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Spuneam la finalul **episodului trecut** să softul infailibil și imposibil de stopat al acestui război permanent, în realitate un program direcționat către distrugere, se găsește în două cărți: Coranul, cartea în care profetul Mahomed ne dezvăluie cuvintele lui Allah, și Hadith, cartea tradițiilor, cea care ne spune cuvintele și ne relatează faptele profetului.

Pentru a înțelege de ce, fundamental, dincolo de argumentele conjuncturale expuse anterior, confruntarea dintre majoritatea indigenilor – creștini, dar și atei, mitologiști etc. – și comunitatea musulmană este, în viitorul apropiat, inevitabilă, trebuie să ne întoarcem la baza ideologică: religia islamică, de fapt o ideologie a războiului, un program al motivației de extindere perpetue îmbrăcat într-o haină religioasă.

Unii dintre fruntașii musulmani, dar și liote mari de politicieni-analiști-civici-etc. occidentali, începând chiar cu președinți ca Obama și Hollande –, ne vând islamismul ca pe o religie a păcii. Dar, iarăși dincolo de realitatea sângeroasă din teren, așa să fie el în spirit?

Este cu totul adevărat că în multe părți ale Coranului se vorbește despre pace, despre colaborare, despre interdicția de a ucide, despre milostenie, chiar despre îngăduința față de necredincioși. De exemplu, se admite ca Șaria să le fie aplicată

numai musulmanilor, sau celor care au păgubit un musulman, pe când necredincioșii, pot trăi, dacă plătesc niște impozite specifice, după propriile lor legi (conform principiului despărțirii comunităților religioase denumit *millet*). În plus, evreii și creștinii au statutul de *dhimmi*, adică de minoritate ocrotită, deoarece au, ca și musulmanii, „cărți sfinte”, Tora și Biblia, asimilate în parte în Coran. A fost un concept de bază în Imperiul Otoman, dar tot mai puțin respectat acum, astfel că și în majoritatea statelor care încă îl recunosc, Egipt, Iran, Pakistan, Bangladesh, Siria, Irak situația creștinilor și a evreilor a devenit tot mai problematică, tendința mergând către convertirea sau eliminarea lor, fie prin omorâre fie prin alungare.

Mai mult decât atât, Islamul a avut, mult înaintea Europei, perioade de înflorire a științelor, artelor, filozofiei. Au existat, până către sfârșitul secolului 19, încercări permanente de reformare a Islamului, de așezare a lui pe preceptele generoase din Coran și Hadith și nu pe cele războinice. Din nefericire, în secolul 20, înainte de toate ca un răspuns la provocările, „brutale” pentru o societate arhaică, ale modernizării accelerate, în principal seculariste, libertine, îndreptată împotriva religiei, familiei, identității, a Occidentului, glasurile care sprijineau în mod real moderația și reforma, au devenit minore, sau au fost eliminate, având câștig de cauză formula restrictivă a Salafismului (sau Wahhabismului) – o școală a islamului sunit, susținută de Arabia Saudită, care respinge inovațiile teologice și susține stricta respectare a Șariei și a structurilor sociale existente la începuturile Islamului. Este deosebit de activ în Europa și de carismatic pentru tinerii europeni, fie ei musulmani sau nu, astfel că astăzi, reformiștii sunt declarați apostatați și executați, sau siliți să fugă în locuri mai sigure, în timp ce aceia care țin Coranul într-o mână (pentru a se atesta ca drept-credincioși) și sabia în cealaltă, sunt pe cale să preia puterea peste tot în lumea musulmană.

Jihadul

Pentru că subiectul acestei analize este, în final, evaluarea evoluției situației din Europa și nu o cercetare extensivă a Islamului, nu voi evoca aici întreaga discuție despre jihad. Mă voi referi doar la un singur text de bază despre legea islamică, text care, printre multe altele, definește și jihadul. El se numește *'Umdat al-salik wa 'uddat al-nasik*, sau *Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper* cunoscută sub numele scurt *Reliance of the Traveller*. Este vorba despre un manual clasic de jurisprudență islamică scris de Shihabuddin Abu al-'Abbas Ahmad ibn an-Naqib al-Misri (1302-1367). **Versiunea în engleză este prima traducere a unei cărți despre legea islamică care a primit certificarea din partea universității Al-Azhar din Cairo, cea mai înaltă autoritate pentru doctrina islamică sunită. Ceea ce înseamnă că este, dincolo de orice îndoială, o traducere corectă și fidelă textului arab și tuturor înțelesurilor acestuia, adică Coranului și Hadit-ei.**

Jihadul este definit în Cartea O, *“Justice”*. Dar definiții similare găsim și în alte texte traduse: de exemplu, Cartea X *“Book of Jihad”* din scrierea lui al-Walid Muhammad ibn Ahmad ibn Muhammad ibn Rushd (*The Distinguished Jurist's Primer*), sau Cartea XIII *“Siyar”* (Relații cu non-musulmanii) din vol.2 al scrierii *“Al-Hidayah (The Guidance), A Classical Manual of Hanafi Law”* a lui Burhan al-Din al-Farghani al-Marghinani:

Jihadul înseamnă războiul cu cei care nu sunt musulmani și este derivat etimologic de la cuvântul *mujahada*, care înseamnă război pentru consacrarea religiei. Și acesta este cel mai mic jihad.

Să-i lăsăm deoparte pe occidentalii care repetă ca niște papagali (unii doar papagali, alții și ticăloși) spusele unora dintre imamii musulmani (cei care voresc despre pacea Islamului) și să ne întrebăm de ce este rostogolită minciuna “religiei păcii” și, deci, câtă încredere putem avea în posibilitatea unui dialog real cu musulmanii angajați, în special, și cu musulmanii, în general. Iată ce aflăm din același manual de jurisprudență de mai sus. În Cartea R “*Holding One’s Tongue*”, după ce ni se spune că este interzis a minți, ni se dau și excepțiile. Secțiunea R8.2 ne spune, citând cuvintele profetului, că:

*Nu l-am auzit să permită minciuna în orice ar spune oamenii, cu excepția a trei lucruri: **războiul**, rezolvarea disputelor și a unui bărbat care vorbește cu nevasta sa, sau ea cu el.*

Deci, un musulman angajat în război poate minți. Dar nu este Islamul, prin definiția jihadului, în război cu necredincioșii, adică și cu noi? În secțiunea R10.3 se vorbește despre a induce în eroare: *Învățații spun că nu este greșit să induci în eroare dacă acest lucru este cerut de un interes încuviințat de Legea Sfântă.* Asta înseamnă că legea islamică permite rostirea unor declarații care sunt partial sau total adevărate dacă astfel se îndeplinește un scop aprobat de Legea Sfântă. Dacă acel scop este obligatoriu, atunci și minciuna sau inducerea în eroare, este obligatorie. Care este deci interesul prezentării în tonuri de roz a Islamului în Vest? Infiltrarea, înrădăcinarea lui aici. Pentru că dacă s-ar prezenta așa cum este varianta care câștigă teren în acest moment, politicienii ar fi fost nevoiți să adopte o cu totul altă politică față de problema musulmanilor în Europa.

În concluzie: e cert că musulmanii au permisiunea, chiar datoria să ne mintă în legătură cu esența demersului ideologiei lor. Dacă nu suntem informați, nu știm când și cât ne mint, dar dacă vreunul vă prezintă situația în culori trandafirii, fiți siguri că acolo e ceva putred.

Și pentru a ne reîntoarce la softul ascuns în Coran și Hadith, în plus față de cele de mai sus, să nu uităm că cele două cărți aprobă omorurile, jafurile, violurile luptătorilor jihadiști, pe care îi slăvește ca pe niște eroi și care au în plus perspectiva, în paradisul promis de Profet, unei fără de sfârșit vieți de dezmăț în compania a 72 de fecioare sclave ale eroului. (*Partea a IV-a*)

Prima parte: **Apocalipsa Europei? (I)**

A doua parte: **Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?**

De același autor, pe aceeași temă:

- **Califatul Europei de Vest? (I)**
- **Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia**
- **Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului**
- **Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?**
- **Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?**

Paul Ghițiu

Scriitor, regizor și publicist, ultima carte publicată: Reabilitarea politicii (2000).

<http://www.rostonline.ro/>

ROSTONLINE.RO
Platformă de analize, opinii și debateri. În spiritul Dreptei creștine

🏠 CULTURAL **POLITIC** RELIGIOS REVISTA ROST ASOCIAȚIA ROST EDITURA ROST CAMPANIA O.P.T. 🔍

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-iv-schizofrenia-islamism-si-depresia-islamica-terorista/>

Apocalipsa Europei? (IV) – Schizofrenia islam/islamism și depresia islamică teroristă

10 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Pentru a ne anestezia vigilența și a ne altera inteligența, Sistemul folosește mai multe tehnici, preluate cu mult succes și de către jihadiștii din întreaga lume. Două dintre ele sunt probabil cele mai importante și, după o scurtă punere în temă în cele ce urmează, voi reveni mai târziu pe larg asupra lor.

Prima este cea a antirasismului și a drepturilor minorităților, care, din niște idealuri nobile și niște concepte generoase, s-au transformat într-o teroare intelectuală și o

cenzură a libertății de gândire și de expresie. Alain Finkielkraut, considerat “unul dintre cei mai iluștri filozofi și esești francezi contemporani”, a și etichetat antirasismul drept “comunismul secolului 21”. Musulmanii militanți, cu susținere financiară de la state islamice, în primul rând Arabia Saudită, dar și finanțări extrem de generoase de la autoritățile locale, au împânzit Occidentul cu asociații și fundații pentru drepturi și libertăți, de fapt, după cum voi exemplifica, paravane pentru propaganda islamistă și acțiuni teroriste.

O a doua a fost cea a adormirii vigilenței prin oferirea unei ținte false: islamismul. De fapt a unei duble antagonice care să ne deruteze: islamul bun, format din moderați, regatul păcii și iubirii; islamismul, regatul radicalilor, răul personificat în fundamentalisti și teroriști. Pentru a nu fi etichetate ca rasiste, declarațiile publice și documentele oficiale ale autorităților din statele occidentale nu-i identifică pe teroriști ca musulmani, ci doar ca teroriști, extremiști, jihadiști (de parcă jihadul l-ar fi inventat, de exemplu, taoiștii).

Despre ambele aceste tehnici (componente ale unei demonice strategii a distrugerii) vom discuta mai pe larg în episoadele ulterioare celor despre războaiele civile (dacă ne referim la statele europene separate), sau despre războiul civil (dacă ne referim la europeni contra musulmani), ce sunt pe cale să izbucnească pe continentul nostru. Până atunci, în sensul celor de mai sus, să urmărim trei opinii despre islam ale unor personaje care provin din lumea islamului. Dacă aveți nevoie de mai multe, alte sute, chiar mii, vă stau la dispoziție pe internet.

Prima este cea a doamnei Wafa Sultan, medic din Siria, stabilită împreună cu familia în Statele Unite. Într-o conferință ea spune printre altele: *“M-am decis să combat islamul; nu islamul politic, nu islamul militant, nu islamul radical, nu islamul wahabist, ci islamul în sine, islamul pur și simplu. Cred că Occidentul a inventat toți acești termeni pentru a rămâne corect politic... Islamul nu a fost niciodată prost înțeles. Chiar islamul în sine este problema. Dar nimeni nu are curajul să spună adevărul. Nimeni nu caută cu adevărat rădăcinile terorismului, care sunt chiar această mașină de spălat creierele, care este islamul. Islamul este exact ceea ce a spus și a făcut profetul Mohamed.”*

<https://www.youtube.com/watch?v=RFN8ahYN1b0>

A doua este a unui profesor de științe politice din Tunisia, Salem Ben Ammar, care trăiește în Franța. Într-unul din multele sale texte, privind islamul în sine și islamul și lumea înconjurătoare, Ben Ammar spune: *“Discipolii islamului sunt ghidați neconținut în acțiuni de o forță superioară, stăpână a voinței și a vieții lor. Viermele este chiar rodul fructului musulman. Dacă mulți dintre musulmani au ales calea terorismului, ei n-au făcut-o de plăcere, sau datorită vreunei predispoziții nihiliste, sau a vreunui puseu sinucigaș, ci pentru că au fost conditionați psihologic și ideologic de îndocrinarea religioasă din paginile Coranului... Coranul le servește de catalizator și le procură senzația de putere și de invincibilitate. Cu cât se îmbată mai mult din studiul lui, cu atât dobândesc mai mult convingerea că sunt invulnerabili și conduși de o forță greu de descris, care îi face să piardă legătura cu realitatea și, mai ales, instinctul de conservare atât de propriu oamenilor normali.”*

Al treilea avertisment este al lui Mosab Hassan Youssef , un palestinian, care a făcut parte din conducerea Hamas, împreună cu tatăl, Sheikh Hassan Yousef, co-fondator al organizației, și cu frații săi. Între 1997 și 2007, din dorința de a ajuta la curmarea violenței și supărat pentru folosirea de către tovarășii săi din Hamas a civililor, și mai ales a femeilor și copiilor, ca scuturi umane, devine agent al serviciului israelian de Securitate, Shin Bet. În 1999 se creștinează în ascuns, convertire pe care o anunță public în 2008, după ce ajunge, în 2007, în SUA. Este invitat frecvent să vorbească despre Hamas și terorism. Într-o declarație despre musulmanii moderați și cei fundamentalști el spune: *“Totuși adevăratul musulman este mai periculos decât fundamentalistul, deoarece el pare inofensiv și niciodată nu-ți dai seama când a făcut acel pas următor spre vârf, spre Jihad. Cei mai mulți atentatori sinucigași au fost la început moderați.”*

Evident nu toți musulmanii normali devin, sau vor deveni radicali fundamentalști. Stau ca dovadă cei 60.000 de musulmani din România, provenind din turcii și tătarii așezați aici în trecut. Stau dovadă și cei din alte state est și central europene. Stau dovadă și primii musulmani ajunși, de exemplu, în Franța sau în Marea Britanie cu zeci de ani în urmă. Softul radicalizării există însă în fiecare dintre ei și, în anumite condiții, el se activează: fie din cauza nemulțumirii, din cauza nefericirii, din cauza unui tratament advers, din cauza depresiilor nervoase (!!!) (Depresia a fost invocată pentru Mohammed Merah, Medhi Nemmouche, les frères Kouachi, Amedy Coulibaly, Yassin Salhi – cazul Charlie, pentru Seifeddine Rezgui, ucigașul lui Sousse în Tunisia a fost de asemenea prezentat de către familia sa ca fiind “deprimat”). Aceeași ipoteză pentru Nidal Malik Hassan, jihadistul de la Fort Hood din Texas, pentru Mohammad Abdulazez, jihadistul din Chattanooga, Tennessee, sau pentru Syed Farook, unul dintre jihadiștii din San Bernardino); din cauze care țin de dorința de avere și de putere, ori pur și simplu pentru că ceva neștiut se declanșează și afectează gândirea persoanei respective. Ajung astfel să devină teroriști, musulmani care până la un moment dat nici nu fuseseră interesați de partea religioasă a identității lor, musulmani cu o carieră de invidiat, sau chiar persoane de altă origine și religie, care aderă la islam. Nu întâmplător aflăm, deocamdată, despre cei mai mulți dintre teroriștii europeni și americani, că erau niște persoane liniștite, politicoase, amabile etc.

Radicalizarea moderaților se poate exemplifica cu sute de exemple din toate statele vest europene și din SUA. De exemplu, în Franța, nici cel arestat în aprilie, nici cel care și-a decapitat patronul în iunie, încercând să arunce în aer o uzină de produse chimice, nici cel care a încercat la începutul lui 2016 să omoare niște soldați, nu erau membri ai unei rețele teroriste. Despre acesta din urmă procurorul de caz a declarat că nimic nu lasă să se întrevadă apartenența sa la o rețea teroristă, că e vorba de un individ solitar, un personaj, până atunci, aparent normal. Iată, deci, și e importantă de reținut pentru demonstrațiile viitoare privind probabilitatea unor confruntări sângeroase, și varianta terorismului imposibil de monitorizat, aleatoriu, în afara structurilor organizate, venit ca din neant.

Un exemplu perfect, în acest sens, ni-l oferă o știre recentă din România:

Astfel, începând cu anul 2014, Jamal A. Abdel Jabbar Khalil Shalash a parcurs un proces progresiv de (auto)radicalizare ca urmare a accesării sistematice a propagandei online a unor entități teroriste jihadiste prezente în arealul de conflict siriano-irakian și, în special, Daesh, echivalentul arab al acronimului în limba engleză ISIS (Islamic State in Iraq and Syria).

SRI a mai transmis că iordanianul a derulat în mediul virtual, dar și în relațiile cu cei cunoscuți, o susținută propagandă jihadistă, de radicalizare și recrutare ideologică în favoarea Daesh, încercând chiar să legitimizeze modul de operare al organizației, inclusiv atacurile comise recent la Paris. De altfel, susținerea necondiționată pe care acesta o manifestă față de acțiunile Daesh include și disponibilitatea de a se implica în acțiuni împotriva României. (HotNews)

Pentru a susține afirmația despre transformarea în jihadiști a unor convertiți sosiți din afara islamului, iată tot de la noi o altă știre recentă despre un elev, Luigi C. B., după botez Omar al-Faruq, din Craiova:

Procurorii DIICOT l-au ridicat pe tânărul de 17 ani, suspect de propagandă jihadistă, și l-au dus la sediul instituției pentru audieri. Craioveanul era radicalizat și întreținea legături cu membri ai ISIS, iar, în paralel, încerca să racoleze adepti. El le trimitea mesaje inclusiv colegilor de școală, pentru a-i determina să creeze o grupare jihadistă, susțin surse judiciare. (EVZ).

Și pentru a ilustra și faptul că rețelele islamiste lucrează sub acoperirea unor asociații, fundații și moschei (oficiale sau clandestine) să vedem și unde se școlea tânărul Luigi:

Locul în care tânărul mergea să „se închine” se află pe strada Grigore Pleșoianu. Acolo își află sediul fundația “Europe Trust”. Fondatorul acesteia este Ibrahim El-Zayat, lider al Federației Organizațiilor Islamice din Europa (FIOE). (EVZ)

(Partea a V-a)

Prima parte: Apocalipsa Europei? (I)

A doua parte: Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?

A treia parte: Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

Bio

Ultimele articole

Paul Ghițiu

Scriitor, regizor și publicist, ultima carte publicată: Reabilitarea politicii (2000).

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-v-femeile-voastre-tarfele-noastre-viermilor/>

Apocalipsa Europei (V) – Femeile voastre, târfele noastre, viermilor!

13 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Spuneam în **episodul II** că atentatele din Franța anului 2015 au fost un semnal de forță atât pentru indigeni, cât și pentru colonizatori. Un semnal de teroare pentru unii, de îmbărbătare și de chemare la luptă pentru ceilalți. Și asta pentru că condițiile s-au copt: musulmanii au atins un nivel critic în multe dintre statele Europei de Vest (de exemplu, cca. 10 % în Franța, Suedia, Germania și pe aproape în altele) de la care știu deja că, demografic, victoria și viitorul sunt ale lor. Și mai știu ceva: că în favoarea lor lucrează un formidabil conglomerat financiaro-politico-media occidental, împreună cu toate instituțiile și ramificațiile sale din societatea vestică, inclusiv o mare parte din societatea civilă. În plus, intrarea masivă de așa-ziși refugiați din 2015 a dus la o creștere bruscă a acestui nivel, la introducerea în devălmășia generală a unor fanatici, a unor luptători antrenați și a unor mari cantități de armament și explozibili.

Europa este prefigurarea grădinii raiului musulman pe pământ, iar femeile Vestului, fecioare sau nu, sunt numai bune pentru a le înlocui, deocamdată, pe cele de care eroii vor avea parte dincolo de această viață. Musulmanii știu acum că Europa va fi a lor peste 30 de ani. Ar putea aștepta, chiar mai puțin, pentru a prelua puterea politic, la început în alianță cu politicieni indigeni. Dar de ce să aștepte atâta? Ce să facă până atunci? Presiunea este prea mare. Au fost răscoliți, împinși de spate, plătiți, ajutați să ajungă în Europa. Și vor continua să vină. Nu va fi de lucru decât pentru câțiva, nu vor fi locuințe, nu vor fi, în final, nici bani. Nu e mai simplu să pornească deja războiul de cucerire?

Și această stare, această siguranță a cuceritorului s-a transmis și celor din afară. Ați văzut supărarea și determinarea migratorilor de la granițe, sau din interiorul unor state de tranzit? Ați văzut determinarea și agresivitatea lor? Ale cui păreau acestea? Ale unor refugiați speriați și umili, sau ale unor personaje care își cunosc bine drepturile. Printre care, acela de a veni în Europa ca acasă, pentru că, în mințile lor, Europa este Dar al-Harb, ținuturile războiului, care trebuie cucerite de la necredincioși.

După ce ani buni au fost nu numai tolerați ca traficanți, agresori, incendiatori, neplătitori de taxe, ba și răsfățați cu subvenții consistente de la stat, cu locuințe cu chirie nesemnificativă sau deloc; după ce și-au putut întinde în liniște și cu ajutor de la buget rețeaua de organizații islamiste și de moschei, în mare parte fațadă pentru activitățile islamiste dure; după ce autoritățile occidentale s-au făcut surde la plângerile celor care au avut de suferit din cauza turbulențelor islamiste, ba chiar și-au inculpat proprii cetățeni, pentru „vina de islamofobie”, adică pentru semnalarea adevărului; după ce Occidentul și-a transformat femeile în prostituate, umplând panourile de pe străzi, zidurile, ecranele televizoarelor, internetul cu “femeia trup”, destinată să vândă orice, inclusiv pe ea însăși; după ce și-a transformat bărbații în femei, după ce au dărâmat familia și i-au transformat pe copii în obiecte-marfă pentru plăcerea dezaxaților, adică după ce au instaurat homosexualitatea și pedofilia ca normalitate; după ce și-au “castrat” psihic bărbații și femeile; după ce i-au invitat și continuă să-i invite pe așa-zișii refugiați să le ocupe orașele și țările, ce altceva era cel mai normal să se întâmple, dacă nu ca aceștia să iasă în stradă și să pretindă ceea ce li s-a promis?

Dacă încă nu credeți că în Europa de Vest s-a declanșat rebeliunea musulmană, deocamdată sub forma unor hărțuiri aproape zilnice, pentru cucerirea acestora și că suntem în pragul unor războaie civile crâncene, care vor modifica fundamental continentul nostru, să urmărim puțin configurarea celor două linii ale frontului și evenimentele din teren la acest început de an. Astăzi, atacatorii.

Ca în orice război de cucerire – dar mai mult decât în oricare altul, fiind vorba, de această dată, de o cucerire din interior – atacatorul este mult mai organizat, mai decis, mai conștient de scopurile sale. Mai mult, este, după cum spuneam, sigur de victorie, ceea ce îi creează un avantaj psihologic extraordinar. Iată-i cum au evoluat în trecutul recent.

2014 – Cam despre câte alte evenimente extreme legate de musulmanii din Europa ați auzit în 2014? Mai niciunul. Nu pentru că nu ar fost violuri (care au adus Suedia pe locul doi în lume, după Lesotho), trafic de arme, de droguri, de ființe umane,

abuzuri asupra a zeci, poate sute de mii de minori, dar ele au putut fi ținute de autorități și de presa *mainstream* sub obroc. De exemplu, numai în localitatea Rotherham, Marea Britanie, între 1997 și 2013, bande pakistanezo-afgane au violat și exploatat sexual peste 1400 de fete și adolescente. Cu știința autorităților locale, a poliției și a serviciilor sociale!

2015 – Lucrurile se mai schimbă: avem la un capăt al anului (7 ianuarie) Charlie Hebdo, la celălalt, atentatele din 13 noiembrie. Interesantă încadrarea anului și probabil nu întâmplătoare. În interior alte câteva evenimente, dar mai reduse emoțional.

2016 -Începe în forță, cu o nouă declarație de război: agresarea femeilor în noaptea anului nou. Un atac la însăși fundamentul existenței oricărui neam, femeia, matricea neamului. Un anunț că ele vor fi în curând prada cuceritorului. *“Femeile vor fi târfele noastre, iar bărbații vor muri, sau vor fi sclavi”*. (Vezi bilețelele găsite asupra unora dintre ei). O provocare deosebit de dură și de gravă, luând în seamă caracterul special al agresiunii, din sfera intimă, a sexualității, a proliferării, dar și a onoarei unui bărbat: dacă nu vor riposta, bărbații europeni vor fi catalogați ca lași, viermi. Dacă vor riposta, încep conflictele deschise. Și aici, atacatorii sunt mult mai tineri, mai determinați și fără nimic de pierdut.

Mai multă teroare pentru europeni, mai mult curaj pentru atacatori. O provocare deosebită, având în vedere și participarea masivă a agresorilor. Pentru că nu au mai fost câțiva teroriști ca în Franța; au fost mii, adică o mică armată. La început s-a aflat (cu greu) despre Koln, apoi despre alte orașe ale Germaniei. Dar manifestări similare, de batjocorire a femeii europene și, extrem de important, prin reflecție, de înjosire a bărbatului european (refugiații s-au manifestat ca niște masculi alfa, care sunt siguri că vor deveni noii șefi de turmă) au avut loc și în alte state europene.

Berliner Morgenpost, pe 6 ianuarie, dezvăluie că totuși și la Berlin au fost cazuri de atacuri sexuale în fața porții Brandenburg, în Prezlauer Berg și Kreuzberg. Atacuri similare cu cele din Koln au fost în Hamburg, Stuttgart, Dusseldorf etc.

Agresiunile nu s-au limitat la Germania. Suedia, Finlanda, Austria and Elveția au avut și ele incidentele lor. De exemplu, Finlanda a înregistrat agresiuni sexuale fără precedent la Helsinki, în timpul nopții de Anul Nou. Șeful poliției din oraș, Ilkka Koskimaki, a declarat pentru [The Telegraph](#) că aveau informații despre pregătirea acestor agresiuni și că au avut pe străzi forțe masive, care să-i controleze pe cei 1.000 de refugiați din Iraq ce se adunaseră în tunelele din jurul stației de metrou centrale pe la ora 23.00. Tot el a spus că, până la venirea celor 32.000 de solicitanți de azil din 2015, atacurile sexuale pe străzi sau în parcuri erau necunoscute în Finlanda.

Mii, sute, zeci de imigranți adunați deodată în orașe din mai multe țări europene, veniți, spune poliția, și din afara localităților respective, uneori de la distanțe considerabile, pare a depăși, totuși varianta unor coincidențe. Cade în ridicol și argumentul că au ieșit pe stradă să vadă cum se distrează occidentalii în acea noapte.

În acest sens, Heiko Maas, ministrul federal al justiției germane a declarat pentru *Bild am Sonntag*: “Pentru ca astfel de hoarde de oameni să se întâlnească și să

comită aceste infracțiuni, trebuie ca totul să fi fost planificat. Nimeni nu-mi va putea spune că acest lucru nu a fost coordonat sau planificat”.

În ultimele zile ale anului trecut: autoritățile din Bruxelles au anulat focurile de artificii pentru noaptea anului nou; au fost arestați șase suspecți de pregătirea unor atentate pentru aceeași noapte; alți doi fuseseră arestați la începutul ultimei săptămâni a anului, pentru că plănuiau atacarea unor ținte “emblematic” ale capitalei Belgiei.

Tot din motive de protecție împotriva unor atacuri teroriste, autoritățile rusești au închis Piața Roșie pentru noaptea Anului Nou.

În Bosnia, procurorul Dubravko Campara a anunțat arestarea a 11 membri ai mișcării islamiste, printre care și predicatori radicali, care pregăteau un atac terorist la Sarajevo cu ocazia sărbătorilor de sfârșit de an, în care să ucidă „circa o sută de persoane”, a relatat sâmbătă televiziunea publică din Bosnia și Herțegovina.

Militari francezi au fost vizați de un atac cu mașina (am vorbit despre atacator, un radicalizat singuratic, în [episodul IV](#)).

Gările din Munchen au fost țintite de ISIS pentru atentate.

Rafale de armă automată au ucis doi oameni și au rănit alți șapte într-un bar din Tel Aviv.

“Un bărbat a fost ucis joi 8 ianuarie de polițiști în fața unui comisariat din cartierul sensibil Goutte d’Or din Paris, în timp ce încerca să pătrundă în clădire”, anunță AFP. Acesta „era înarmat cu un cuțit și un dispozitiv ce putea fi o vestă explozivă” și striga „Allah Akbar” în timp ce încerca să agrezeze un polițist, potrivit unui comunicat al ministerului de Interne. Interesant este că sirianul respectiv, Walid Salihi, fusese arestat în 2014 în Koln, pentru agresiune sexuală, iar un prieten al acestuia a fost arestat la Koln ca participant la agresiunea din noaptea Anului Nou.

Anul trecut, în pregătirea acestei analize scriam:

În 13 noiembrie 2015, au fost cinci puncte de atac, opt atacatori, 130 de victime, câteva sute de răniți. Pierderile economice pentru Paris de circa 500 de milioane euro.

Datele oficiale vorbesc de aproximativ 6.000 de islamiști europeni, care au luptat sau luptă în ISIS. Cei mai mulți, se pare, au revenit acasă. Aceleași date oficiale nu ne spun nimic despre numărul de islamiști radicali care au pătruns anul acesta purtați de valul de imigranți și care continuă să pătrundă.

Să presupunem că ar fi încă 5.000 – 6.000 (La peste un milion de intrați, estimarea nu poate fi exagerată decât în jos, adică prea puțini) ca să nu-i mai punem la socoteală pe cei pregătiți, după cum am dat deja exemple în episodul 4, să se radicalizeze. Sau cei care, nemulțumiți de diferența dintre așteptări și realitate, disperați, sau pur și simplu supărați, vor decide că e cazul ca musulmanii să cucerească Vestul.

Dincolo de cazurile particulare, avem, așadar, pentru început, cel puțin 12.000 – 15.000 de teroriști gata de orice. Evident nu vor ataca toți deodată. Nu încă. Trebuie să fie mult mai mulți, să-i ia sau să-i oblige să intre și pe alții în trena lor. Dar dacă o vor face 400 în 100 de ținte? Sau 1.000 în mai multe locuri? Cu mii, poate zeci de mii de morți și sute de mii de răniți? Cu pierderi economice incalculabile? Ce se va întâmpla atunci? Ce va fi în 2016? Ce vor face europenii?

Începutul anului mi-a arătat că situația s-ar putea să fie mai gravă decât anticipam cu doar câteva săptămâni în urmă. (*episodul următor*)

Episoadele anterioare:

- Apocalipsa Europei? (I)
- Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?
- Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam
- Apocalipsa Europei? (IV) – Schizofrenia islam/islamism și depresia islamică teroristă

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

Bio

Ultimele articole

Paul Ghițiu

Scriitor, regizor și publicist, ultima carte publicată: Reabilitarea politicii (2000).

<http://www.rostonline.ro/>

ROSTONLINE.RO
Platformă de analize, opinii și dezbateri. În spiritul Dreptei creștine

🏠 CULTURAL **POLITIC** RELIGIOS REVISTA ROST ASOCIAȚIA ROST EDITURA ROST CAMPANIA O.P.T. 🔍

<http://www.rostonline.ro/2016/01/apocalipsa-europei-vi-cardasia-socialismului-totalitar-din-occident-cu-islamul/>

Apocalipsa Europei (VI) – Cărdășia socialismului totalitar din Occident cu islamul

25 ianuarie 2016 de Paul Ghițiu

Nu am nimic cu islamul la el acasă. Pot să am rețineri, pot să fiu oripilat, așa cum pot fi și fascinat, de unele, sau de altele, dintre fețele lui. Dar îl respect și îi respect opțiunile. Nu-i cer să se schimbe. Nu-l condamn, nu-l resping, nu vreau să-l democratizez în contra specificului lui, nu-l acuz, nu-l urăsc. Dar am împotriva lui tot ceea ce mă îndreptățește să-mi apăr familia, aproapele, neamul, credința, atunci când vine la mine acasă și îmi impune, cu biciul, satârul, glonțul sau cu bomba, să fiu așa cum vrea el. Acest text nu este îndreptat împotriva islamului, ci urmărește să semnaleze o foarte apropiată catastrofă civilizațională, să-i demaște pe adevărații vinovați și să ofere posibile soluții pentru supraviețuire.

În timp ce atacurile de tot soiul împotriva indigenilor se înmulțesc – mai ales cele împotriva femeilor, violurile fiind la ordinea zilei în toată Europa de Vest, din păcate, multe dintre ele necunoscute pentru că fie femeilor respective le este rușine, fie că au înțeles că o fac cam degeaba, fie că polițiile evită raportarea și prezentarea lor publică –, în timp ce în toată lumea, din **Istanbul** (zece morți) până la **Djakarta** (șapte morți) sau **Ouagadougou** (27 de morți), și din Malaezia până în **Canada**, **SUA**, sau **Somalia** continuă zilnic atentatele sângeroase, ce fac oare vesticii noștri tradiționali și “genuine”? Ce avem, adică, de cealaltă parte a liniei frontului european, care așează față în față islamistii și vechii europeni?

Dacă e să ne uităm la autoritățile presupuse a reprezenta și a apăra interesele populare, la elitele care ar trebui să dea direcția cea bună, răspunsul este și va fi dezamăgitor: obsedate cu aplicarea tezelor socialiste de distrugere a “lumii vechi”,

acestea au trădat de mult popoarele pe care, pasă-mi-te, le reprezintă. Mai mult, chiar ele sunt la baza viiturii de imigranți, pe care vor încerca să o țină cât mai mult la cote ridicate, cât și a represiunii totalitare împotriva celor care îndrăznesc să se apere, să-și apere compatrioții, sau să vorbească deschis despre gravitatea situației. Deci, ce au făcut și fac cu abnegație noile structuri dictatoriale ale Europei?

Au creat zone speciale pentru imigranți în care autoritatea statului este suspendată. Au recunoscut tribunalele islamice Sharia. Au permis patrule islamice pe străzi. Au introdus în sentințele tribunalelor tradiționale norme care fac trimitere la Sharia. Au acordat și acordă zeci și sute de milioane de euro/stat subvenții pentru uriașa rețea de organizații, zise, civice, islamiste, pentru construirea moscheilor, pentru programe de integrare în cadrul cărora se propovăduiește supunerea europenilor.

„Prin Occident, trebuie să înțelegem în mod precis elitele politice, aproape în majoritatea lor, și mass-media, aproape în majoritatea ei. De acolo, curg ideile fixe, practic dogme, către un public larg care nu are drept la replică. Ideile astea spun unul și același lucru, iar același lucru îl spun și școlile publice. Ce se aude, ce se scrie, ce ajunge la publicul larg sunt câteva idei extrem de largi și în același timp, primitive.

Occidentul, Europa este vinovată pentru toate relele din lumea asta, iar pur și simplu toate celelalte culturi sau civilizații sunt nespuse mai curate decât Europa.

... Asta este, ca să zic așa, dogma la zi. Nimeni nu suflă. Orice încercare de replică este fie ignorată, fie imediat plasată la fascism, rasism, extremism sau altele” – spune Traian Ungureanu.

“... Germania, statul cu ponderea politică supremă la Bruxelles, în Uniune și în Europa continentală, nu mai e ce-a fost. A devenit un stat debusolat și dezechilibrat, amețit de lovituri vizibile sau invizibile, în aparență incapabil să se redreseze rapid și durabil.

Or, nu e nevoie de un exercițiu de imaginație prea elaborat spre a ne imagina ce dezastre s-ar mai putea întâmpla în Germania și Europa, dacă haosul, favorizat de retragerile de forțe de poliție din orașe în vederea întăririi unităților de la frontiere, continuă neabătut.

Și dacă persistă erorile săvârșite până acum. Dacă nu se remediază în ritm alert, nu doar greșelile serioase ale poliției, care în ziua de întâi ianuarie și-a permis, vai, să dea publicității informații false, ci și ale presei și ale unei clase politice insuficient de competente și prea puțin în stare să prevadă și să prevină derapajele. Nu în ultimul rând, ar fi catastrofal dacă nu se vor elimina urgent carențele legislative și politice în special în domeniul primirii, integrării, ori expulzării refugiaților și imigranților.” Petre Iancu, DW

“...Dar tinerilor musulmani imigrați în vest li se cere, imperativ, să-și tempereze criza identitară și să se integreze. Mulți le cer chiar să se asimileze. Dar oare în ce s-ar putea ei integra sau asimila, dacă ne asasinăm tradițiile, cultura, valorile cruciale, chiar drepturi și libertăți precum cea de opinie și expresie, ce ne definesc societățile deschise?

Lăsam intactă doar șaria? Respectăm doar valorile lor? Evacuarea cu forța, din cetate, a manifestărilor esențiale ale propriei culturi, în numele căreia pretendem toleranță față de marginali, dar ne arătăm virulent intoleranți față de noi înșine, nu semnează doar condamnarea la moarte a mult invocatei și în unele instanțe jalnic eșuatei multiculturalități. E o formă de sinucidere și în alt sens. Căci ne anunță, dacă se impune, înfrângerea definitivă în lupta cu dușmanii noștri interni și externi.” Petre M Iancu, DW

Dovezile filmate ale propagandei anti-europene a multor imami musulmani sunt neluate în seamă, în cazul cel mai bun, sau înregistrate ca acte de rasism cu repercursiuni asupra celor care le-au făcut publice. Cum mass media ascultă comenzile/e complice cu puterea, autoritățile vor, după modelul nord-coreean, sau după cel rusesc, să blocheze comentariile și revolta de pe internet.

Cancelarul german Angela Merkel a dat ordin ca Facebook, Google și Twitter să șteargă în 24 de ore mesajele în germană anti-imigranți. Ministrul german al justiției, Heiko Maas, a anunțat că un grup de lucru va lupta împotriva propagării pe rețelele sociale a ideilor xenofobe, în contextul valului de migranți care au luat cu asalt Europa în acest an. Conform acestuia, pe viitor vor fi formați specialiști care vor examina mesajele internautilor. Reuters

Poliția are consemn strict de a nu interveni în cazuri în care sunt implicați musulmani pentru a nu fi acuzată de rasism. Astfel, ajunge după ce agresiunile sexuale se consumă în liniște (e vorba de violuri grave, chiar și asupra unor fete de 11, 12 ani, poate și mai mici, nu numai de mult mai vestita noapte de Anul Nou), după ce prăvăliile și micile magazine au fost jefuite, după ce crimele, bătăile, represiunile s-au finalizat. De aceea, în mulți ani, în ghetourile musulmane au înflorit bandele de traficanți de carne vie, inclusiv, pe scară largă de minori, de traficanți de droguri, de arme, de organe, pe care poliția nu le deranjează pentru a nu fi acuzată de rasism.

Anchetele, atunci când sunt începute, se termină, cel mai adesea, fără urmărire penală, pentru a nu ridica suspiciuni de rasism. Tribunalele iau decizii cel puțin aberante în favoarea vinovaților musulmani pentru a nu provoca acuze de rasism. Câteva exemple dintre miile similare.

După ce au ajuns în Norvegia în iulie, trei tineri musulmani au violat o norvegiană de 14 ani. În Norvegia, pedeapsa maximă pentru viol în grup este de 21 de ani. Unul a primit 344 ore de muncă în folosul comunității, altul 17 luni, iar al treilea 10 luni! În Finlanda, un musulman de 17 ani, care a violat o finlandeză de 13 ani, a primit 17 zile de muncă în folosul comunității. În Suedia, un musulman cu peste 39 de infracțiuni la activ, la o lună după ce comisese un viol anal asupra unei sudeze, este prins în timp ce întreținea încă relații sexuale cu trupul deja mort al unei tinere sudeze în parcare subterană a hotelului Sheraton din Stockholm. Nu fusese deportat după violul anal pentru ca să nu facă același lucru la el acasă, după cum se exprimase, pe post de apărător, chiar procurorul statului, Daniel Jonsson: “Nu înțeleg de ce o femeie somaleză în acest caz, ar fi mai valoroasă decât o femeie suedeză. Dacă el ar fi deportat, ar putea comite acolo infracțiuni.”

Tot în Finlanda, care nu avea până de curând violuri: o fată de 14 ani a fost violată de doi “refugiați afgani; după o zi, o altă fată de 14 ani a fost violată de un alt “refugiat”, iar o fată de 17 ani a fost răpită de fostul ei prieten – tot “refugiat” –, legată de un scaun, stropită cu benzină și incendiată! (Cazuri documentate de [Bogdan Calehari](#))

[Dacă sunteți pasionați de violuri, crime, jafuri, terorism, sau dacă sunteți neîcrezători în ceea ce afirm aici, găsiți pe internet sute și mii de cazuri similare. Câteva zeci sunt prezentate chiar de Calehari. Căutați-le!]

Autoritățile centrale și locale ajung să interzică manifestările publice ale sărbătorilor creștine pentru a nu-i deranja pe cei de o altă credință, care însă se pot manifesta oriunde, pe străzi, în piețe, în bisericile creștine dezafectate sau nu. Clopotele [trebuie să tacă](#) pentru a nu-i deranja și ofensa pe “cei de o altă credință”. Crucile de pe biserici și catedrale trebuie date jos pentru același motiv. Numele lui Iisus este pus la index, alături de cuvinte și expresii triviale – vezi politica magazinelor [Marks & Spencer](#). Din același motiv. Literatura creștină din librării trebuie data afară și înlocuită cu coranul și propaganda islamistă. Filmele, clipurile, reclamele stradale, din [stațiile de metrou](#) sau din oricare alt loc nu pot conține trimiteri pozitive spre creștinism. Dar, evident, nici hindușii, nici budiștii, nici brahmanii, nici zenii, nici taoiștii, nici evreii nu au nimic de reproșat creștinilor. Doar musulmanii, socialiștii, ateii și sataniștii. Care pot spune orice despre creștini, se pot manifesta oricum și pot face orice.

“A intona un simplu „Tatăl nostru” s-a transformat, iată, într-o acțiune subversivă în Apusul odinioară creștin. La trei săptămâni înainte de Crăciun a izbucnit pe acest subiect un scandal de pomină, în Regatul Unit. Alături de valori precum libertatea de opinie și de expresie, pe scurt, democrația, cuvintele adresate de credincioșii creștini Tatălui Ceresc constituie, mai nou, mărul discordiei pe care și-l dispută cu vehemență Biserica Anglicană și asociația proprietarilor de cinematografe.

Căci ultimii au refuzat să difuzeze un spot publicitar al Bisericii, în care oameni de varii rase și etnii, între ei africani din Somalia și Eritreea, legați unii de alții de apartenența la religia creștină, se reculeg și laudă și mulțumesc, se bucură, se roagă. Și-o fac, murmurând cuvintele venerabilei rugăciuni, rostite de credincioși creștini de pretutindeni, de circa 2.000 de ani.

Minutul de peliculă urmând a însoți ultimul episod din Star Wars n-ar putea fi propagat, căci ar fi, eventual, după cum pretind proprietarii de cinema-uri, „jignitor”. Ar fi potențial „ofensator”, la adresa necreștinilor. Mai precis, de bună seamă, a musulmanilor.” [Petre M Iancu, DW](#)

“Crăciunul e o rușine pentru tot mai multe persoane din lumea occidentală. Nu chiar orice fel de persoane. În mare parte, rușinații sînt de găsit în Universități, în mass media, între politicienii de stînga și în instituțiile europene. [...] Universitatea din Tennessee care a elaborat un plan în 10 puncte pentru suprimarea Crăciunului. Planul interzice, dintr-un foc, apariția lui Moș Crăciun, urările, felicitările și mîncărurile tradiționale. De brad, nici nu mai poate fi vorba, deși nimic nu exclude, pe viitor, apariția palmierilor. [...] La Bruxelles, tradiționalul Tîrg de Crăciun are

un nume nou, luat de pe pîrțiile de schi: Plaisirs d'hiver! Plăcerile iernii! [...] Lideri politici ai stîngii reușesc să se facă văzuți oriunde nu se vede o cruce sau o biserică, de preferat într-o moscheie sau în vreuna din clădirile mereu în pericol de explozie pe care stă scris, la intrare, Centru Cultural Musulman. Parlamentul European se străduie să fie cît mai european tipărind felicitări și pavoazînd interioarele oficiale cu urarea Felicitări de Sezon.” T. Ungureanu

“Nu avem voie să spunem Crăciun, ni s-a interzis orice legătură cu el, și cu tot ceea ce este asociat cu Moș Crăciun. Nici “îngeri” nu putem folosi, nici măcar decorațiuni în formă de stea, deoarece acestea ar putea fi asociate cu vreo religie, de exemplu cu Steaua lui David” – a declarat șeful Asociației profesorilor de liceu din Brooklin, Mimi Ferrer.

*Primarul din Lavandou (Franța) a luat decizia de a **interzice mesa duminicală** în aer liber vara pentru a nu jigni islamul, ai cărui adepți pot continua să se roage pe străzi fără ca radicalii atești, care vânează orice prezență creștină în locurile publice, să fie tulburați.*

Iar civicii de serviciu din Occident, cei care alături de politicieni, de universitari și mass media, dau direcția catastrofei, deosebit de vocali acuzatori, când e vorba de creștinism, de identitate națională, de națiune, de tradiții europene, sunt preșul de la ușa grajdului atunci când e vorba despre islam.

*Iată câteva idei și dintr-un **articol** al lui Gilles William Goldnadel despre islamo-stângismul din Franța:*

Partidul comunist i-a făcut cetățeni de onoare, în localitățile pe care le controlează, pe teroriștii islamiști. Feministele cele mai intransigente devin nevăzătoare atunci când este vorba de islamul cel mai misogin și homofob. Liga drepturilor omului militează în favoarea voalului Islamic. Antirasiștii cei mai intrasigenți nu văd creștino-fobia și iudeo-fobia islamică.

Mai direct, tot despre zona civică, dar și despre cea financiară, care a finanțat și finanțează copios această deșănțată și ticăloasă distrugere a ființei omenеști, premierul ungar, Viktor Orban, l-a acuzat pe miliardarul american de origine maghiară George Soros că este un membru proeminent al unui cerc de „activiști” care încearcă să submineze statele europene prin sprijinirea refugiaților care vin în Europa, relatează Bloomberg, citat de Mediafax.

„Numele său este probabil cel mai bun exemplu al celor care susțin tot ceea ce slăbește statele, susțin tot ceea ce schimbă stilul de viață tradițional european”, a declarat Orban într-un interviu pentru postul public de radio Kossuth. „Acești activiști, care susțin imigranții în mod necugetat, devin parte a acestor rețele internaționale de trafic de persoane”, a adăugat premierul ungar.

Nu pot decât să-i dau dreptate premierului maghiar, nu numai pentru că este un lucru rar ca un oficial maghiar să atace o personalitate mondială de origine maghiară, cât și pentru multe alte detalii concrete legate de sprijinirea venirii musulmanilor în Europa (vezi ajutarea acestora de la plecare la sosire și ulterior, de mai jos numitul

mare afacerist și filantrop ong-ist), context în care următoarea declarație din 2014 a lui Soros capătă un înțeles deplin:

“A simți și chiar a gândi că rasa alba este inferioară în oricare dintre planurile imaginabile este un lucru natural, dată fiind istoria sa și documentele zilei. Fie ca statul vestic al rasei albe să piară în sânge și suferință. Trăiască societatea ecologică, multiculturală, amestecată rasial și fără clase. Trăiască anarhia!”...

“Vom afirma în mod deschis identitatea noastră cu rasele din Africa și Asia. Pot afirma cu siguranță că ultima generație de copii albi se naște acum. Comisiile noastre de control vor interzice albilor, în interesul păcii și al eliminării tensiunilor inter-rasiale, să se împerecheze cu albi. Femeia albă trebuie să se împreuneze cu membri ai raselor negre, bărbatul alb cu femei negre. În felul acesta, rasa albă va dispărea, pentru că amestecarea negrului cu albul înseamnă sfârșitul omului alb și cel mai sângeros inamic al nostru va deveni amintire.” (În ziarul suedez Nya Dagbladet, din 9 martie 2014)

Și ca să nu avem niciun dubiu asupra protecției autorităților Europei de Vest pentru propriile popoare, să ne întoarcem în Germania unde, în timp ce nu a reușit să facă decât arestări ne semnificative dintre miile de agresori din noaptea anului nou, poliția s-a dovedit eficientă în a aresta câteva zeci de voluntari care patrulează pe străzi pentru a se opune bandelor de violatori, inclusiv pe Ivan Jurcevic, “eroul din Koln”, croatul care a bătut patru agresori și a salvat câteva femei în noaptea de pomină.

În loc de concluzie, ce ar fi mai concludent decât ceea ce strigau agresorii din Koln către polițiștii, care oricum nu prea știau ce să facă: să-și urmeze instinctele de om și de polițist și să sară să le salveze pe femei, sau să urmeze ordinele și să se facă că plouă.

“Un ins i-a apostrofat pe oamenii ordinii, declarând că el e „sirian”, iar ei au „obligația de a-l trata prietenește, căci a fost invitat de doamna Angela Merkel”. Altul și-a rupt în fața ochilor polițiștilor sfidați documentele de refugiat, rânjind, căci, după cum s-a exprimat el, „Nu-mi puteți face nimic. Măine îmi fac rost de alte acte”. Petre Iancu, DW.

(partea a VII-a)

Episoadele anterioare:

- Apocalipsa Europei? (I)
- Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?
- Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam
- Apocalipsa Europei? (IV) – Schizofrenia islam/islamism și depresia islamică teroristă
- Apocalipsa Europei (V) – Femeile voastre, târfele noastre, viermilor!

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

Paul Ghițiu

Scriitor, regizor și publicist, ultima carte publicată: Reabilitarea politicii (2000).

<http://www.rostonline.ro/2016/02/apocalipsa-europei-vii-de-la-internet-la-plutoane-ale-mortii-rezistenta-europeana-antiislamica/>

Apocalipsa Europei? (VII) – De la internet la plutoane ale morții: rezistența europeană antiislamică*

4 februarie 2016 de Paul Ghițiu

A treia forță din gigantica înfruntare în derulare, cea atacată de primele două (socialismul internațional și islamul) aflate într-o alianță transparentă, chiar dacă nu declarată ca atare, este cea a *indentitarilor*. Unii îi numesc *naționaliști*, eu prefer însă

termenul de identitar, pentru că el înglobează tot ceea ce definește identitatea persoanei, în primul rând identitatea spirituală – creștină, în cazul nostru – inclusiv apartenența la un neam, o limbă, un teritoriu. Este forța care contestă sistemul și guvernările statelor europene pentru deriva lor antiumană, pentru „corectitudinea politică”, pentru multiculturalism, aberațiile ideologice ale căsătoriilor homosexuale, politica de gen, feminismul antifemeie, pentru terorismul de stat față de familie, religia creștină, devenite toate literă de lege. Tot această tabără contestă puternic Uniunea Europeană ca formulă globalizatoare pentru impunerea aberațiilor de mai sus.

Această a treia forță este cea mai slabă și cea mai în pericol de a fi învinsă. Șantajul confortului, al recunoașterii sociale, frica de a nu le pierde, de a nu fi pus la colț ca un nemernic fascist, rasist, xenofob sau nazist, lașitatea, lipsa de viziune, îi împiedică (sau încă îi împiedică), pe o mare parte dintre cei care simt că lucrurile nu merg deloc cum trebuie, să se manifeste. E adevărat, îngrijorarea, teama lor au un suport extrem de real. Ceea ce se întâmplă acum în Occident începe să amintească până la detaliu de comunismul pe care l-am trăit în Est și Centru: orice părere critică, orice opoziție la politica oficială, orice tentativă de protest sunt taxate imediat ca extremism de dreapta, fanatism, rasism, xenofobie, fascism, nazism, islamofobie, discurs al urii. Etichetarea aduce după sine avertismentele poliției de a nu-ți mai exprima nici pe internet criticile, pierderea locului de muncă, arestarea, pierderea proprietății, condamnarea, ținutarea la stâlpul infamiei, respingerea din societatea sănătoasă.

Primul lucru care trebuie spus este acela că, în acest moment, forța identitară nu este organizată, nu are o osatură și nici o evaluare credibilă, sondajele, care o estimează în jos, fiind atât de ușor de falsificat și folosind mai ales pentru dezinformare și propagandă falsă. Mai multe sondaje efectuate în decembrie 2014 arătau că majoritatea populației germane este critică față de politica oficială. Unul dintre ele, făcut pentru Der Spiegel în decembrie 2014 arăta că 65 % dintre cetățeni consideră că guvernul nu ia în seamă îngrijorarea lor privind politica de imigrație și de azilare, 28 nu sunt de loc de acord cu ea, iar 34 observau o islamizare crescândă a Germaniei.

Un raport al Fundației Bertelsmann completat de o cercetare a TNS Emnid din noiembrie 2014 arăta că 57 % dintre repondenți considerau islamul un pericol, 40 % se simțeau străini în propria țară, 24 afirmă că ar dori să împiedice viitoare imigrări musulmane. Vă imaginați cum au evoluat aceste cifre după anul 2015 și începutul lui 2016. Realitatea arată că, în conformitate cu standardele socialiste la zi, majoritatea populației germaniei este rasistă, xenofobă, nazistă. Oare așa să fie? Sau e doar îngrijorată, critică, dezamăgită, supărată?

Forța identitară se găsește, mai ales zona reacțiilor populare, la începutul implicării sale active fie pe internet, fie prin mitinguri și marșuri, fie prin acțiuni de organizare a unor gărzi civile/formațiuni paramilitare, sau la nivelul unor acțiuni agresive anarhice împotriva sistemului și a migratorilor. După cum este și firesc, numai unele dintre aceste forme de organizare sunt transparente, declarate, vizibile. O bună parte, care estimăm că va crește, din cauza poziționării autorităților în mod deschis de partea islamiștilor, va rămâne ascunsă, ilegală, clandestină.

La 70 de ani după începerea celui de-al doilea război mondial, în Europa începe să se țeasă o rețea densă de organizații de partizani. Cei mai mulți dintre protestatari se auto-denumesc patrioți. În continuarea textului voi folosi această denumire.

Internetul este, deocamdată, principalul loc de confruntare, pe care îl stăpânesc identitarii și datorită căruia au obținut primele victorii. Aici se adună și se răspândesc informațiile, cetățenii nemulțumiți își spun oful, se comunică, se mobilizează, se organizează. Datorită lui s-a aflat de agresiunile de la Koln și din celelalte orașe germane, ca și de multe alte acte de agresiune ale migratorilor, sau de actele de revoltă ale indigenilor. Aici este principala tribună a partidelor și organizațiilor care nu trec de bariera „mediei mincinoase” cum este catalogată media principală de către protestatari.

Cu toții, și cei de pe internet, și cei de la mitingurile pașnice, și cei din formulele organizate sunt calificați de propaganda politico-civico-mediatică la putere, ca naziști, deși criticile, cererile, propunerile, obiectivele lor sunt la ani lumină de ceea ce a caracterizat nazismul. Citiți aici „tezele de la Dresda”. Veți descoperi niște revendicări de bun simț și întru nimic rasiste sau naziste. Despre multe dintre formulele clandestine, probabil, nu vom ști nimic mai mult timp, până când va veni vremea ieșirii la suprafață pentru înfruntarea deschisă. Unele deja acționează. Evident este multă naivitate, entuziasm momentan, lipsă de pregătire, chiar prostie, greșeli, renunțări, dezertări, suișuri și coborâșuri. Pe ansamblu însă asistăm la o multiplicare substanțială a manifestărilor de opoziție la politica de islamizare a Europei de Vest.

În cele ce urmează voi semnală principalele planuri de dezvoltare a rezistenței europene, cu nominalizări și cu exemple de formule de organizare și tipuri de acțiuni.

Pe nivelul politic, în ultimii ani și, mai ales în ultimele luni, partidele identitare, etichetate și ca eurofobe, islamofobe, au înregistrat avansuri considerabile, situându-se în multe state vest-europene în primele trei poziții. Frontul Național (Franța), Partidul pentru Libertate (Olanda), Alternativa pentru Germania (ajunsă acum câteva zile pe locul 3), Partidul Poporului (Danemarca), Partidul Poporului (Elveția), Partidul Libertății (Austria), Noua Alianță Flamandă (belgia), Partidul Finlandezilor, Partidul Progresului (Norvegia), Partidul Democrat (Suedia); Partidul pentru Independență (Marea Britanie) sunt cu toatele partide de peste 15 %, în creștere, prezente în parlamentele statelor respective și uneori chiar în coaliții de guvernare. Ele sunt din ce în ce mai populare în rândul bărbaților cu vârsta sub 30 de ani, comunică un studiu publicat la Bruxelles de centrul britanic de reflecție Demos, extinderea islamismului fiind percepută ca o amenințare și unind tot mai multe persoane în Europa. Studiul poate fi citit aici.

Aceste partide, plus altele mai mici din Vest sau din Europa Centrală și de Sud-Est s-au reunit săptămâna trecută la Milano, într-o primă mare întâlnire pan-europeană după formarea în iunie 2015 a unui grup parlamentar european “Europa Națiunilor și a Libertății”.

Pe un alt nivel avem zona civică, formată din mii de organizații civice cu o asumare identitară mai largă, sau nișate doar pe un anumit segment al problematicii, cât și formule înscrise ca ONG, dar considerate grupuri sau mișcări politice, date fiind revendicările lor cu referire exclusive la politică.

Cea mai cunoscută dintre acestea este PEGIDA (Patrioții europeni împotriva islamizării Vestului), născută în octombrie 2014 la Dresda, care a reușit să scoată în stradă, la marșurile din seara zilelor de luni, mii și zeci de mii de oameni – de la câteva zeci la înființare, la 7.500 în peste numai două luni, în decembrie 2014.

O cercetare a institutului Emnid din decembrie 2014 arăta că 53 % dintre germanii din estul Germaniei și 47 % dintre cei din vest manifestau simpatie pentru demonstrațiile Pegida. La comemorarea recentă a atacurilor de la Charlie Hebdo au participat 40.000 de manifestanți, după evaluarea Pegida, 25.000 după cea a poliției.

Pegida are mai multe surori în Germania cu nume adaptate după localitățile în care activează: Fragida (Frankfurt), Bogida (Bonn), Legida (Leipzig), Dugida (Dusseldorf), Dagida (Darmstadt) etc. Modelul Pegida a fost preluat de grupuri din alte state, recent anunțându-se lansarea Pegida Irlanda, al 15-lea din afara Germaniei. Mișcarea are 200.000 de simpatizanți pe pagina de Facebook.

Cam în aceeași perioadă în care partidele se întâlneau la Milano, la Roztoky, în apropiere de Praga (Cehia) se întâlneau reprezentanții Pegida Germania și ai altor 13 mișcări similare din Europa, unele filiale locale ale Pegida din alte state, pentru a pune bazele coaliției “Fortăreața Europa”. S-a semnat declarația de la Praga, în care se afirmă că “istoria civilizației vestice poate să ia sfârșit în curând prin cucerirea Europei de către islam” și s-a anunțat organizarea de marșuri de protest în 6 februarie în 14 țări, printre care Elveția, Italia, Estonia, Franța, Finlanda, Germania, Austria, Polonia, Republica Cehă și Slovacia.

În fața indiferenței poliției, cetățenii europeni se organizează în gărzi civile/formațiuni paramilitare (vigilante groups), care își propun patrularea pe străzi pentru protecția localităților adică a cetățenilor și a locuințelor. Contestate de autoritățile centrale și locale și de către poliție, respectivele inițiative funcționează deja în orașe din Germania, Finlanda, Suedia, Belgia, Olanda, Danemarca.

Primul grup lansat în Germania a fost în 7 ianuarie 2016 cel din Dusseldorf, denumit “Dusseldorf veghează”, asumat ca o ligă pentru protecția cetățenilor. În numai o zi de la lansare avea deja 2.300 de membri. Ca răspuns la critici, fondatorul grupului a accentuat faptul că acesta nu-și propune acțiuni de justiție sau de violență, ci numai să fie “prezent și atent” la evenimentele publice importante, în serile din weekend și în jurul punctelor nevralgice, cum ar fi unitățile de învățământ. În opt zile grupul avea deja 13.000 de membri și patrule pe străzi.

Un grup similar „Kassel veghează” s-a format în Kassel în 26 ianuarie și avea deja în 29 ianuarie circa 2.000 de membri, patrulele fiind organizate prin mesageria WhatsApp și Facebook.

Populația poate sesiza infracțiunile de pe mobil, iar membrii grupului, ca și în toate celelalte cazuri de astfel de patrule, încearcă să oprească agresiunea și să rețină agresorii până la sosirea poliției.

Printre orașele în care s-au organizat astfel de gărzi civile sunt cele cu filiale Pegida, dar și altele, cum ar fi Hamburg, sau Flensburg la granița cu Danemarca. Nu e nicio surpriză că în timp ce nu reușesc să prindă, sau eliberează migratori, care au săvârșit agresiuni sexuale, distrugerii, atacuri, jafuri, poliția s-a dovedit deosebit de

vioaie atunci când a fost vorba de membrii patrulelor civile, arestându-l chiar și pe Ivan Jurevic, eroul din Koln (cel care a salvat 4 femei la Koln) după ce acesta s-a alăturat unei astfel de patrulă.

În Finlanda a apărut un grup numit „Soldații lui Odin”, ai cărui membri, purtând jachete negre și pălării cu însemnele „S.O.O”, patrulează pe străzi în mai multe orașe în care au fost găzduiți azilanți, pentru a proteja cetățenii de „intrușii musulmani”.

O altă formă de rezistență sunt revoltele spontane. În noaptea de joi spre vineri, tinerii musulmani corsicani care controlează cartierul Jardins de l'Empereur din Ajaccio, s-au gândit că n-ar fi rău ca, cu ocazia “sărbătorii satanice” a Crăciunului, să le facă un botez surpriză pompierilor din oraș. Adică, să organizeze și la Ajaccio, ceea ce în Franța continentală a intrat demult în tradiția urbană: pe cât de cunoscută, pe atât de nocturnă “guet apens”. Asta a fost cauza. Pompierii trimiși la locul incendiului au realizat că nu este în regulă ceva și au încercat să întoarcă mașina. Prea târziu, erau deja înconjurați de câțiva zeci de “tineri” cagulați care, după ce au spart cu pietre geamurile mașinii, au atacat vehiculul de intervenție cu bare de fier și sticle cu acid clorhidric. Conform mărturiei unuia dintre pompieri, nu s-a strigat “Allah Akbar”, ci doar “Cărați-vă corsicani murdari” și “Aici nu sunteți la voi”! Normal, cartierul al cărui nume amintește de cel care i-a înfrânt pe musulmani la Abukir a devenit azi o parte din Dar Al – Islam. Doi pompieri și un polițist au fost răniți. Nu s-au efectuat arestări. Până aici “procedura” a fost respectată *ad-litteram*. Dar Corsica nu este Franța. În noaptea aceea, pompierii răniți au fost vizitați la spital de rudele lor, iar a doua zi circa 600 de corsicani au luat cu asalt Jardins de l'Empereur, strigând “Arabi Fora” (Arabii afară) și “Aici suntem la noi”! Un “lacaș de rugăciune” musulman (neautorizat) a fost atacat, geamurile sparte, iar interiorul lui vandalizat. Numai intervenția salutară a forțelor de ordine a împiedicat ca situația să scape total de sub control. Acesta a fost efectul cauzei – relatează Bogdan Calehari.

În 18 ianuarie, în orașul Heesch, a patra revoltă anti-invadatori din Olanda, a adunat în centrul orașului peste 1.000 de protestatari, care au atacat clădirea consiliului local cu ouă, pietre și lemne, în timpul unei ședințe a consiliului, în care se discuta construcția unui centru pentru refugiați de 500 de locuri. Anterioarele revolte avuseseră loc în Gendermalsen, Steenbergen și Purmerend.

Vineri, 29 ianuarie, în centrul Stockholmului, în timpul unui marș, pe durata căruia au fost distribuiți fluturași cu sloganul “Acum e de ajuns”, peste o sută de bărbați cu cagule negre au atacat imigranții întâlniți pe străzi. A doua zi, Partidul Democrat a organizat o demonstrație, în timpul căreia s-a cerut demisia guvernului pentru administrarea dezastruoasă a crizei refugiaților.

Astfel de revolte, marșuri și mitinguri spontane, provocate cel mai adesea de intenția aducerii în locațiunile respective a unor migratori au avut loc în lunile din urmă cu sutele în toate statele Europei de Vest și arată, alături de celelalte forme organizate de rezistență, o mobilizare tot mai amplă a europenilor.

O forță puternică, dar încă haotică și condusă adesea doar de dorința confruntării, o formează suporterii echipelor de fotbal. În măsura în care aceștia reușesc să

depășească această pornire, să înțeleagă cu adevărat fenomenele și să se disciplineze, va constitui o component viitoare extrem de importantă a rezistenței antiislamice.

Dar cea mai dură și poate mai expresivă și mai eficientă formă de rezistență este cea ascunsă, cea difuză, a anonimilor din populația largă. Date fiind ordinele de a ține secretă revolta populației, cifrele reale sunt rareori date publicității de către poliție sau prezentate de media. Totuși, un articol recent din Tageszeitung (TAZ) despre natura tot mai violentă a mișcării anti-invazie, dezvăluia că poliția germană înregistrase deja, în primele 25 de zile ale lui 2016, 35 de atacuri ale unor clădiri pentru refugiați. Conform TAZ, patrioții germani înfăptuiseră, în perioada ianuarie-noiembrie 2015, 12.660 de infracțiuni anti-imigranți, printre care 1.005 împotriva unor clădiri și a unor refugiați (de cinci ori mai multe decât în 2014), 846 de agresiuni violente (doar 28 în 2014), 92 de incendieri de așezăminte (doar 6 în 2014). Atacurile au culminat cu aruncarea unei grenade, vineri 29 ianuarie, asupra unui astfel de centru.

În Suedia, patrioții suedezi incendiază centrele pentru azilanți în ritmul de unul la două zile, astfel că guvernul și autoritățile locale au început să țină secrete adresele locațiilor în care sunt găzduiți migratorii, iar poliția efectuează în permanență raiduri nocturne cu elicopterele pentru a încerca să prevină noi atacuri.

Cele de mai sus sunt numai câteva exemple, linii directoare pentru a înțelege ceea ce se întâmplă de această parte a baricadei. Din citirea a sute de articole, de pe zeci de site-uri, a informațiilor prezentate de surse oficiale sau independente, de observatori, comentatori și analiști, reiese o tot mai hotărâtă și mai amplă replică față de politica de islamizare forțată a Europei și de disoluție a identității persoanei ca ființă complex construită în jurul unei axe spiritual verticale.

Cum, pe de altă parte, monitorizările legate de incidentele, infracțiunile, crimele comise de migratori ne arată zilnic astfel de evenimente, tot mai multe, tot mai diverse, tot mai îndrăznețe, este de așteptat să crească nemulțumirea și revolta și să se înmulțească acțiunile rezistenței.

Desconsiderarea premeditată a siguranței și bunăstării cetățenilor obișnuiți va duce, ca răspuns la actele de violență și de crimă ale migratorilor, la intrarea în acțiune a unor “plutoane ale morții”, organizate de foști militari și polițiști, inclusiv personal din serviciile secrete, activi sau retrași din activitate. Iar în timp, la aceștia va ajunge destul armament, dacă nu a ajuns deja, pentru a organiza o rezistență armată în previzibilele ciocniri sîngeroase care vor urma și care vor conduce spre războaie civile în toate statele vest europene.

Pentru că tot vorbim despre arme, să ne întoarcem către populație și înarmarea voluntară a acesteia. Comerțul de specialitate din Germania a înregistrat creșteri de peste 600 % în anul 2015, față de 2014 de vânzări ale produselor pentru autoapărare, de la sprayuri cu piper la pistoale și carabine. Evenimentele din Koln, crimele din Suedia și Austria și violurile tot mai numeroase au făcut ca luna ianuarie 2016 să stabilească noi recorduri, unii comercianți având vânzări cât pentru tot anul precedent. (*episodul următor*)

Episoadele anterioare:

- *Apocalipsa Europei? (I)*

- Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?
- Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam
- Apocalipsa Europei? (IV) – Schizofrenia islam/islamism și depresia islamică teroristă
- Apocalipsa Europei (V) – Femeile voastre, târfele noastre, viermilor!
- Apocalipsa Europei (VI) – Cărdășia socialismului totalitar din Occident cu islamul

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

<http://www.rostonline.ro/>

ROSTONLINE.RO
Platformă de analize, opinii și dezbateri. În spiritul Dreptei creștine

🏠 CULTURAL **POLITIC** RELIGIOS REVISTA ROST ASOCIAȚIA ROST EDITURA ROST CAMPANIA O.P.T. 🔍

<http://www.rostonline.ro/2016/03/apocalipsa-europei-8-formatiunile-radical-teroriste-socialiste-aliatele-islamistilor/>

Apocalipsa Europei? (8) – Formațiunile radical-teroriste socialiste, aliatele islamiștilor

Am vorbit, în episoadele trecute despre cele trei forțe aflate în acest moment într-o gigantică încheștare: socialismul internațional, islamul și identitarii. Am arătat, cu exemple, cum elita occidentală este cea care pune în pagină politica de islamizare a Occidentului, în paralel cu slăbirea acestuia prin transformarea omului și a societății în niște caricaturi neputincioase, ridicole, grotești.

Am vorbit mai ales despre elitele financiare-politice-academice-media-civice, despre personajele aflate în zonele de decizie economică, politică, administrativă care împreună impun dictatorial politica amintită mai sus.

Dar acest socialism internațional cu gulere albe are și un braț înarmat întru totul asemănător teroriștilor musulmani: **extremiștii, sau radicalii de stânga teroriști, mai precis puzderia de grupuri marxiste, marxist-leniniste, marxist-maoiste, troțkiste, anarhiste, feministe, lgbt-iste, ecologiste etc., practicând, printre altele, terorismul militar (bombe, arme de foc, arme albe, arme biologice, chimice, radiologice etc.), cultural, sexual, rasial. Le regăsim în fiecare stat occidental. Se manifestă public cu violență, atât în limbaj cât și în acțiuni. Fac mitinguri și marșuri când vor mușchii lor, fără a fi oprite sau pedepsite, distrug, incendiază, răspândesc teroarea, promovează un discurs cu adevărat al urii și exterminării celorlalți, urăsc creștinii, familia, identitatea, etnicitatea, națiunea, evreii, ordinea, valorile tradiționale.**

Mai nou, le-am găsit și le regăsim permanent în manifestări entuziaste față de migrația masivă a musulmanilor.

Terorismul militar european de după 1950

Știm că stânga, preocupată, zice ea, de binele omului și al popoarelor, strigă de zeci de ani: Fasciștii! Rasiștii! Naziștii! – sperându-ne de cele ce pun la cale și sunt gata să înfăptuiască niște presupuși extremiști de dreapta. Iar astăzi strigătele ei se aud parcă mai tare ca niciodată. Oricine îndrăznește să vină cu o observație, o critică, un protest față de politica UE sau a statelor din Vest, copios dominate politic și administrativ de socialiști, pe față, sau în piei de alte animale politice, este automat – și cum ar putea să fie altfel?! – rasist, fascist, xenofob, nazist.

Dacă vom urmări însă traiectoria mișcărilor revoluționare, revoluțiilor, atentatelor, comploturilor, regimurilor dictatoriale, vom constata că întreg secolul 20, de la un capăt la celălalt, este marcat de sutele de milioane de victime ale socialismului, sub diversele lui forme.

Mă voi opri cu altă ocazie asupra primei jumătăți a secolului, pentru că ea implică evenimente de mare anvergură. În analiza de față am să vă reamintesc doar, sau am să vă informez pe cei care nu știți, că, până la terorismul islamic de acum, terorismul violent european, de tip militar, a fost, în toți anii de după cel de-al doilea război mondial, 99 % de stânga. Asta în timp ce toate elitele amintite anterior, strigau, înfierau, avertizau permanent asupra pericolului celui de extremă dreapta.

Fracțiunea Armata Roșie (Germania) – cunoscută la început ca Banda Baader-Meinhof, a fost una dintre cele mai violente grupări teroriste de stânga. FAR a fost

fondată în 1970 de către Andreas Baader , Gudrun Ensslin , Horst Mahler și Ulrike Meinhof, care au descris-o ca fiind o mișcare comunistă și anti-imperialistă de ”gherilă urbană “, angajată în rezistență armată împotriva a ceea ce ei considerau a fi un stat fascist. Deși după 1998 părea anihilată, în octombrie 2011 aflăm că s-ar putea să nu fie.

„O grupare de stânga – Hekla – și-a asumat responsabilitatea pentru explozibilul găsit în tunelul de cale ferată din Berlin. Autoritățile germane au găsit, luni, șapte bombe cu petrol pe linia de cale ferată Berlin-Hamburg. Bombele erau echipate cu detonator cu ceas, iar intenția teroriștilor era să le detoneze când ar fi urmat să treacă un tren, pentru ca acesta să deraieze. ... Aceeași grupare pare să fi fost la originea unui alt incident: incendierea echipamentului de semnalizare de pe linia de cale ferată dintre Berlin și Hamburg, ce a cauzat întârzieri mari garniturilor ce circulau pe această linie. ...

Politicienii și poliția au avertizat germanii că asistă la o renaștere a Facțiunii Armatei Roșii. ... Acum, chiar dacă vechile structuri ale FAR sunt atrofiate, autoritățile germane spun că gruparea este chiar mai periculoasă, pentru că este descentralizată, iar celulele sunt afiliate vag cu mai multe grupuri mici de indivizi. Ceea ce înseamnă că sunt și mai greu de prins, deoarece mare parte a celor care se consideră parte a grupării nu știu mare lucru de activitatea celorlalte celule. Anul acesta, nu mai puțin de 600 de mașini au fost incendiate de anarhiști. Multe din acestea erau mașini ale poliției din Berlin și din landul Brandenburg. Iar pe termen lung, această campanie a extremiștilor de stânga riscă să producă o mulțime de victime”. (Adevărul)

Celulele Revoluționare (Germania) au fost responsabile pentru mult mai multe atacuri cu bombă, incendii și alte infracțiuni decât Facțiunea Armata Roșie, dar nu s-a bucurat de notorietatea acesteia. Între 1973 și 1995 se crede că au organizat circa 300 de atacuri.

Gruparea Meinhof-Puig Antic (Germania) – de mai mică importanță.

Brigăzile Roșii (Italia) – l-a răpit și ucis, printre alții, pe Aldo Moro, fost prim-ministru al Italiei. Este considerată și cea mai de „succes” organizație teroristă europeană, din afara spectrului marxist-separatist (vezi IRA).

„Fondată de exponenți ai mișcării studențești din Tretino, de foști militanți comuniști și de conducători ai nucleelor extremiste din fabrici, organizația a fost influențată de grupul german Baader-Meinhof. Primele acțiuni au lovit prin atentate și sabotaje fabricile din Milano. Activitatea Brigăzilor Roșii s-a orientat spre jefuirea băncilor, pentru autofinanțare, și spre răpirea persoanelor cu funcții de conducere din industrie și a judecătorilor”. (Historia)

În 1988, poliția reușește să anihileze majoritatea structurilor Brigazilor Rosii. Dar, ca și în cazul surorii sale germane, acesta nu e sfârșitul.

„La începutul acestui an (2007 –n.aut.), politia italiana a arestat 15 membri ai unei organizatii teroriste autointitulate Partidul Comunist Politico-Militar. Cei 15 erau organizati in trei celule, la Milano, Torino si Padova. Liderul celulei din Torino era un important lider de sindicat, Vincenzo Sisi. Ingrijoratoare pentru societatea

italiana este simpatia pe care a trezit-o arestarea extremistilor de stanga. Graffiti-uri ce sprijineau Brigazile Rosii si pe cei arestati au aparut pe zidurile fabricilor din Padova si doua marsuri de protest au avut loc in oras. Un cocktail Molotov neaprins a fost lasat in casa unuia dintre anchetatori. „Am anihilat aceasta aripa, dar nu stim daca mai sunt si altele. Cred ca e un cantec de sirena revolutionar, adanc inradacinat in societatea noastra”, spune Bruno Megale, seful sectiei de politie din Milano, citat de Wall Street Journal”.(*România Liberă*)

Armata Republicană Irlandeză (Marea Britanie) – organizația cu cea mai lungă istorie (1922 – 2016), care a trecut prin mai multe schimbări și separări. O ramură, numită Noua ARI funcționează și astăzi, cu obiectivul reunirii întregii Irlande. Chiar dacă nu de la început, a ajuns sub influență marxistă, fiind sprijinită de sovietici (ca mai toate celelalte organizații teroriste europene). Numai între 1966 și 1997 are la activ peste 1.700 de victime.

Organizația Separatistă Bască ETA (Spania) – formată în 1959, luptă pentru un stat socialist basc. Are la activ, până în 2010, 829 de victime.

Frontul corsican de eliberare națională (Franța) – mișcare marxistă corsicană pentru independență.

Organizația Revoluționară 17 Noiembrie (Grecia) – 17N a operat 25 de ani în Grecia. Era formată din studenți, având în frunte un profesor universitar; a recurs la numeroase asasinat împotriva oficialilor și militarilor americano-britanici cantonați pe teritoriul țării. În 2002, au fost operate primele arestări, care au dezorganizat gruparea.

GRAPO (Grupul de rezistență antifascistă „1 Octombrie” – Spania) – grupare maoistă, provenită din alta marxist-leninistă, care vrea instaurarea unei republici după modelul Chinei Populare.

Acțiunea directă (Franța), care se considera, ca și aproape toate celelalte, o „organizație de gherilă urbană”. Cu o istorie mai scurtă, mai puține victime și atentate.

Armata secretă armeană pentru eliberarea Armeniei, de sorginte marxist-leninistă – îndreptată împotriva autorităților turcești, a desfășurat atacuri cu bombe și asupra unor obiective franceze și elvețiene pentru a forța eliberarea unor camarazi.

Acestea, dar mai ales primele șapte au terorizat decenii la rând Europa, au omorât mii de oameni, au rănit alte mii, au atacat clădiri, sisteme de transport, facilități și utilități urbane. Căutați pe internet și veți găsi toate grozăviile înfăptuite de aceștia în lupta împotriva capitalismului, „fascismului”, „nazismului”, naționalismului, creștinismului. Deși nu era nici urmă de fascism și nazism, deși statele respective erau conduse lungi perioade de forțe politice declarate de stânga, deși celelalte forțe politice de guvernare, chiar dacă declarate populare, creștin-democrate sau altfel, au avut tot un comportament socialist, aceste organizații marxist-leniniste sau marxist-maoiste, sau marxiste și separatiste, au acționat cu cruzime, cu dispreț față de viața și persoana umană, similar cu acțiunile grupărilor islamiste de astăzi.

În toată jumătatea secolului 20 o singură organizație desemnată, dar nu autoasumată, ca fiind de extremă dreapta apare cu o oarecare activitate violentă. Este

vorba despre “Nationalsozialistischer Untergrund” (NSU, “Nazi Underground”) din Germania, descoperită din întâmplare în 2011, care este acuzată de omorârea, între 2000 și 2006, a zece turci și greci și a unei polițiste. De asemenea, se presupune implicarea ei în 14 jafuri de bănci, mai multe bombe și alte infracțiuni. Palmaresul lor pare mai curând unul de bandă mafiotă, care și-a eliminat niște „concurenți”, decât de organizație politică de extremă dreapta. De fapt, NSU nu apare în marea majoritate a analizelor și studiilor despre terorismul european, nu a revendicat nici unul dintre atentate, nu a avut nici un comunicat cu principii, identitate, obiective, nu a anunțat în nici un fel lupta sa împotriva străinilor și pentru o Germanie pură. Și nici nu apar după 2006 alte crime motivate etnic, chiar dacă migrația în Germania devenise tot mai vioaie și producea tot mai multe probleme cetățenilor.

Am făcut acest scurt istoric al terorismului european pentru a înțelege mai bine cât de complicată este lupta „identitarilor” rezistenței europene. Grupărilor vechi și noi, gata de luptă armată alături de islamisti, li se adaugă miile de asociații, fundații, grupuri, mișcări, care se manifestă cu virulență împotriva a tot ceea ce este originar Europei. Vezi mișcarea FEMEN, vezi socialiștii care au organizat mitinguri de susținere a teroriștilor islamici a doua zi după atentatele de la Paris, vezi toate manifestațiile pro-migratori și cele care în care sunt preferați violatorii musulmani „rasiștilor” indigeni, pentru a aminti doar vârful aisbergului.

Adăugați-i acestora – și sunt mulți – pe activiștii plătiți generos de „Soroși”, pe funcționarii zeloși și tâmpi, pe cetățenii creduli și tâmpi, pe tinerii debusolați de propaganda socialistă și veți înțelege ce forță uriașă stă în fața celor din rezistența europeană. (*Va urma*)

Episoadele anterioare:

- Apocalipsa Europei? (I)
- Apocalipsa Europei? (II) – Război sau pace?
- Apocalipsa Europei? (III). Despre război și minciună în Islam
- Apocalipsa Europei? (IV) – Schizofrenia islam/islamism și depresia islamică teroristă
- Apocalipsa Europei (V) – Femeile voastre, târfele noastre, viermilor!
- Apocalipsa Europei (VI) – Cârdașia socialismului totalitar din Occident cu islamul
- Apocalipsa Europei? (VII) – De la internet la plutoane ale morții: rezistența europeană antiislamică*

De același autor, pe aceeași temă:

- Califatul Europei de Vest? (I)
- Califatul Europei de Vest? (II)- Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia
- Califatul Europei de Vest? (III) – Alarmism, sau realism? Copacii Islamului
- Mega-Moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României? De către cine?
- Mega-Moscheea (II) – Cine urmărește islamizarea României?

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/>

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/01/califatul-europei-de-vest-i.html>

marți, 13 ianuarie 2015

Califatul Europei de Vest? (I)

„Nu, eu nu sunt CharlieCharlie Hebdo este o fițuică vulgară, care disprețuiește opiniile ce diferă de ale sale, care, sub acoperirea libertății de expresie, își permite toate provocările. Charlie Hebdo este o revistă agresivă, care exploatează filonul urii față de religii, trecând pasămite prin u...mor. Charlie Hebdo este după imaginea societății atee de stânga europene, un furnizor de ranchiună și un dușman al respectului și fraternității între popoare și între oameni, oricare ar fi diferențele lor, rasa, culoarea, religia. Refuz deci să iau parte la o “sfântă alianță republican” pro Charlie pentru că, pur și simplu, nu înțeleg ce ar trebui să apăr. ...Da, prezint omagiul meu victimelor. Dar nu, nu i-l prezint și lui Charlie Hebdo” Prințul Charles-Philippe d'Orleans, duce de Anjou ([mai mult aici](#)).

Discuțiile politice și din media despre crimele de la Charlie s-au axat, în general, pe libertatea de exprimare (sfântă și fără limite, când „exprimarea” este în acord cu corectitudinea politică, de condamnat, chiar penal, atunci când contravine acesteia) și iraționalul unor astfel de crime, fără a coborî către situația de fond: islamizarea masivă a Europei de Vest, a cărei dramatică consecință va fi sfârșitul civilizației iudeo-creștine din această parte a lumii. Voi încerca în cele ce urmează să redau pe scurt, dar cu informațiile necesare pentru a-l înțelege, filmul acestui fenomen în dezvoltare, despre care oamenii politici se feresc să vorbească, iar ceilalți nu știu aproape nimic.

Dincolo de declarațiile publice, de întâlnirile la nivel înalt, de marșurile comune ale liderilor politici ai statelor, realitatea este una aproape imposibil de combătut: cel puțin prin sporul demografic, dacă nu și prin confruntări sângeroase, Europa de Vest va fi, în 30-50 de ani, islamică. În această realitate, cei aproape 4 milioane de francezi prezenți pe străzile Parisului s-ar putea să fie reprezentați, peste 30-40 de ani, judecând după trendul actual, de doar 2 milioane dintr-o populație nemusulmană de cca 25 de milioane. În același timp, în Franța vor putea exista către 25 de milioane de musulmani.

Creșterea populației musulmane are loc pe trei căi:

1. Natalitatea superioară celei a nativilor europeni (indicele de fertilitate peste 2 și chiar peste 3, adică în locul a doi musulmani din prezent vom avea în viitor 2 și ceva, 3 și ceva, poate mai mulți, în timp ce al nativilor coboară cel mai adesea sub 1, adică doi nativi ai momentului actual vor fi înlocuiți de unul sau mai puțin, și așa mai departe).

2. Aportul imigrațional tot mai mare – imigrația netă în Uniunea Europeană (de fapt chiar în statele vizate de această analiză) a ajuns la circa 2 milioane persoane pe an ceea ce înseamnă o triplare față de 2002 și este așteptat să mai crească date fiind evoluțiile din lumea arabă.

3. Convertirea la islam (mai ales în închisori, în care procentul de infractori musulmani este net superior celor din națiunea gazdă).

Conform [International Journal of Environmental Science and Development, Vol. 1, No. 2, June 2010](#): în Europa de Vest și Centrală numărul musulmanilor a crescut de la cca 414.000 (1950) la 23.000.000 (2010). Aportul Cehiei, Slovaciei, Ungariei și Poloniei a fost în 2010 de numai cca 55.000 de musulmani, adică cei 23 de milioane sunt răspândiți în restul țărilor vest, nord-vest, și sud-vest europene plus, din zona central, Germania, Austria și Elveția. Dacă scădem și aportul celor patru la 1950 (19.183) rezultă că numărul musulmanilor a crescut în restul țărilor, generic cunoscute ca alcătuind Europa de Vest, în 60 de ani de circa 58 de ori. Un trend similar ar însemna că peste 30 de ani populația musulmană a Europei ar putea fi de aproape 700 de milioane. Evident că în realitate lucrurile nu stau chiar așa și că apar tot felul de factori care reduc această estimare pur aritmetică. Oricum, pentru orizontul anului 2050 estimările fluctuează între cele mai optimiste, de obicei cele oficiale, de 20 %, și cele mai realiste, ale instituțiilor și analiștilor independenți, care vorbesc de aproape 50 % prezență musulmană.

Din cauza migrației și a sporului natural al acesteia, dacă în 2004 încă se mai estima că populația UE va scădea cu 16 milioane până în 2060, în 2009 estimările erau că ea va crește cu 10 milioane.

Datele statistice oficiale privind demografia musulmanilor sunt, în toate statele în care s-au format zone compacte autonome, pur estimative și, de obicei, sub cele reale, tot așa cum și cele privind tendințele sunt “cosmetizate” pentru a nu panica populația nativă, încă majoritară. De fapt, în aceste microstate musulmane, în care restul instituțiilor statului gazdă (mai puțin cele de protecție socială) nu mai acționează, este aproape imposibil să se facă recensăminte.

Califat. Cum? Cu ce costuri?

După cum vedem este vorba de un fenomen normal al creșterii unei populații și scăderii alteia cel puțin prin simpla diferență dintre sporul natural pozitiv al uneia și cel negativ al celeilalte, ceea ce în sine, dat fiind faptul că majoritatea musulmanilor sunt persoane dispuse la o conviețuire pașnică, nu ar fi o problemă. Punctul nevralgic, al acestei tendințe și probabile situații viitoare, îl constituie însă orientarea de stânga profundă în mediul politic și în societatea vest-europeană, interesele politice și financiare ale unor persoane sau grupuri potente financiar și influente din lumea arabă, imamii radicali, grupurile islamice extremiste, care au anunțat public și

urmăresc cu perseverență și violență, în fiecare dintre statele Europei de Vest, ca și în restul lumii, impunerea unui stat islamic bazat pe legea islamică Șaria în care dreptul la identitate al celorlalți și toate normele democratice ar fi excluse cu desăvârșire. Acest orizont musulman al Vestului pare destul de sigur; rămâne doar de stabilit dacă în 30, 40 sau 50 de ani. Problema care se pune în acest moment este cum se va face, cu ce costuri și cu ce formă finală. La aceste întrebări pot fi date în acest moment trei răspunsuri generale:

1. **Prin sporul natural.** Cu pierderea vechii identități a statului respectiv, dar cu posibilitatea continuării unei existențe comune a celor două comunități etnico-religioase. Este varianta pașnică, în care elementele radicale, care agită acum apele, care au decretat zonele interzise, care distrug bunuri și infrastructură și ucid oameni, care resping total autoritatea statului gazdă, ar fi neutralizate atât prin acțiunea autorităților cât și prin respingerea lor și a programului lor de către comunitatea din care provin. Este varianta care presupune existența unei tranziții conștiente, pregătite, pentru care există o strategie și un plan de derulare în colaborare cu lideri moderați ai musulmanilor. O tranziție pașnică prin care realizările fostei civilizații iudeo-dreștine, ar contribui direct în construirea unei noi civilizații apusene.

2. **Prin sporul natural, dar grăbită de evoluții violente.** Este o primă variantă, care implică și războiul între elementele radicale ale celor două comunități, război în care vor fi atrași mai ales tinerii și adolescenții, și care va produce numeroase victime în rândul întregii populații, și în care autoritățile statelor, paralizate de propriile otrăvuri ideologice cu care și-au injectat cetățenii, vor ceda puterea. Vest-europenii nativi, a căror identitate a fost zdruncinată, negată sau/și anihilată din chiar interiorul sistemului politic occidental prin impunerea ideologiilor marxismului cultural – ateism, multiculturalism, corectitudine politică, ruperea de tradiții, distrugerea familiei, identitate de gen – se vor trezi buimaci și fără apărare în fața mult mai vigurosului, motivatului și carismaticului Islam. Unii se vor converti din propria dorință, alții pentru a supraviețui, alții vor pleca în alte state, încă sigure, mulți vor cădea victime noilor reguli de existență publică și privată.

3. **Fără califat; deocamdată.** Evoluțiile din stradă, cele politice și radicalizarea masivă a populației gazdă, ca răspuns la atacurile, violențele și încercările de a prelua puterea în stat de către islamiști, vor duce la instaurarea unor regimuri de forță în care se va trece la expulzări și exterminări în masa ale membrilor comunității musulmane, până la deplina ei eliminare sau până la diminuarea și așezarea ei sub reguli extrem de stricte de integrare.

Ce e de făcut?

După cum spuneam, în afara unor voci izolate și nu din prima linie, sau de cei din zona drepteii naționaliste, decidenții politici din aceste state, cât și cei ai UE aleg să nu vorbească despre acest fenomen (se gândesc oare totuși la ceea ce se întâmplă?), preferă să meargă înainte pe drumul “aurit” cu produsele coșmarului perpetuu al stângii, refuză să intre în miezul problemei și să încerce rezolvarea ei. Dar amânarea abordării cu curaj, înțelepciune și dedicație nu face decât să sporească gravitatea acestei situații în continuă modificare și, odată cu aceasta, pierderile umane și

materiale, care sunt deja pe o evoluție exponențială (vezi situația anuală din Franța), e adevărat, prea puțin mediatizată.

Este evident că, pe de o parte, trebuie acționat cu mult mai multă fermitate față de grupurile radicale, desființând organizațiile lor civice, care propovăduiesc ura și acționează împotriva statelor în care se găsesc și a cetățenilor lor, și pedepsind, expulzând, izolând membrii acestor grupări.

Dar, pe de altă parte, dacă liderii politici naționali și cei ai UE nu se pun de acord pe o **strategie a tranziției** și nu pornesc de îndată toate manevrele necesare pentru a coopera cu populația musulmană, încă în procente în jur de 90 % pașnică și dispusă la colaborare, dacă ei nu identifică, sau nu ajută să se formeze, acolo unde încă nu sunt, liderii moderați ai comunităților musulmane și nu lucrează împreună cu aceștia pentru un parcurs lin către o viitoare societate - cu totul schimbată, dar primitoare pentru toți – direcția o vor da cei din grupurile radicale musulmane; și, după cum putem vedea din state din Asia sau Africa, prin teroare, violență și o cruzime fără limite, aceștia reușesc să conducă mase de multe sute sau mii de ori mai numeroase. Acestora vor începe să le răspundă grupurile radicale ale nativilor, care deja se organizează într-un ritm rapid, și astfel actele teroriste, crimele, distrugerile vor continua și se vor amplifica, apărând în plus de la confruntări sângeroase de stradă până la adevărate războaie locale sau regionale. Poate că Europa de Vest va fi formată în viitorul apropiat din state islamice, dar nu îi poate fi indiferent niănui cu ce costuri se va face acest process și ce fel de societate va rezulta: una terorii absolute, a totalitarismului fără limite, sau una a sintezei și conviețuirii.

Toate acestea rămân valabile și pentru a se evita ajungerea în situația celei de-a treia variante, chiar și numai într-unele dintre aceste state vest-europene, variantă care ar însemna pierderi uriașe de vieți omenești și distrugeri material la o scară apropiată de cea a unui război.

Despre de ce și cum s-a ajuns în această situație și despre alte lucruri care ar trebui să se întâmple în aceste state și societăți pentru a atenua ireversibilitatea de moment a acestui fenomen vom vorbi în articolul viitor. Tot atunci despre ce am avea noi de învățat.

Până atunci, pentru a înțelege mai bine cele de mai sus și a vă forma o imagine proprie asupra fenomenului descris aveți în continuare informații statistice și explicarea unora dintre termenii cu care se operează în acest text cât și în alte articole, analize, comentarii pe același subiect; date concrete despre situația din câteva dintre statele în discuție.

Câteva informații și explicații necesare

Zone Urbane Interzise (sau ZUS) – NO-GO Zones (în UK) – Zones Urbaines Sensibles (în Fr) – microstate guvernate de legea islamică Șaria. Autoritățile țării gazdă au pierdut efectiv controlul în aceste zone și, de multe ori, sunt incapabile să asigure în aceste zone ajutorul public de bază cum ar fi cel de poliție, ambulanță sau pompieri. Aceste zone sunt produsele a deceniilor de politici multiculturale care au încurajat imigranții musulmani să creeze societăți paralele și să rămână segregati în loc să se integreze în națiunile lor gazdă din Europa. Cei care se intră în aceste zone

sunt avertizați că trebuie să respecte cu strictețe, ca și cei ce stau acolo, sub amenințarea chiar a pedepsei cu moarte, Șaria. Au apărut chiar poliții islamice sau poliții pentru aplicarea Șariei, ([vezi aici video](#)) formate din membri ai comunității, care patrulează pe străzi și asigură ordinea în viziunea islamică.

Șaria (Shariah) este legea Islamului, alcătuită după acțiunile și cuvintele profetului Mohamed și, ca sistem legal, ea este singura care reglementează toate domeniile și aspectele legate de viața unui musulman: comportamentul public, comportamentul privat și credințele personale. Dintre toate sistemele legale este cea mai intruzivă și strictă, în special împotriva femeilor și străinilor.

Apostazia – adică renegarea publică, renunțarea la religia islamică se pedepsește, conform, Șariei, cu moarte. Chiar critica acesteia, atunci când nu aduce direct pedeapsa capitală, implică biciuirea publică, adesea până la moarte, pentru insultarea islamului. [Se întâmplă acum în Arabia Saudită.](#)

Islamul – spre deosebire de religiile cu care este asemănat, creștinismul sau iudaismul, islamul este o religie politică, care nu recunoaște separația dintre stat și religie, privește orică altă religie ca “necredincioasă”, și își instruiește credincioșii să se considere în stare de război cu cei care nu se supun lui Allah și profetului Mahomed. [Aici arderea de vii a unor creștini în Pakistan.](#) Este, de fapt, un sistem politic totalitar construit pe temelii religioase astfel încât el să nu poată să fie contestat.

Expansiunea Islamului se desfășoară în 5 etape:

1. **Sosirea** - primii musulmani cu puține revendicări sau de loc;
2. **Recunoașterea** - apare cerința ca Șaria să fie aplicată în interiorul micilor comunități, Islamul fiind prezentat ca o religie a păcii, iar Șaria ca inofensivă pentru națiunea gazdă;
3. **Penetrarea** - atunci când ating o masă critică, încep penetrarea societății gazdă: creează un amalgam de organizații umbrelă care le sporesc veniturile și unitatea și le folosesc pentru a face lobby pe lângă guvern, pentru a susține candidații politici pro-musulmani, pentru a organiza campanii de relații publice și pentru a deschide procese de islamofobie, a pune presiuni pe sistemul școlar pentru a admite rugăciunile spre Mecca, a stimula studiile islamice în universități, a plasa imami ca preoți militari în forțele armate și înshisori;
4. **Confruntarea** - atunci când devin o minoritate semnificativă cer încorporarea în sistemul legal a elementelor din Șaria. Cererea este însoțită de amenințări ale elementelor radicale și chiar din angajarea în violențe de stradă, atentate, răpiri etc;
5. **Impunerea** - când populația musulmană devine majoritară sau/și preia controlul unui stat Șaria este impusă și societății gazdă, alte religii fiind persecutate sau chiar interzise sub pedeapsa cu moarte.

Autoidentificarea – numărul minoritarilor care se identifică ca musulman, sau după țara de origine și nu ca cetățean al țării în care se găsește, este într-o creștere accelerată. De exemplu, peste 70 % dintre musulmanii din Spania nu se identifică drept spanioli. La fel, majoritatea turcilor din Germania, chiar și cei care locuiesc aici

de peste 50 de ani, se simt străini și se autoidentifică ca turci și nu germani. Reperul lor este Turcia, chiar dacă nu au fost acolo niciodată.

Generații – Generațiile a doua și următoarele consideră că au tot mai puțin în comun cu nativii țărilor în care se găsesc și refuză integrarea, afirmându-și identitatea islamică.

Segregarea – din cauza politicilor multiculturaliste care au încurajat păstrarea identității minoritarilor sosiți în statele gazdă, a diferențelor culturale puternice și a manifestărilor tot mai intolerante ale minoritarilor musulmani, locuitorii nativi părăsesc zonele în care aceștia încep să devină numeroși, favorizând astfel crearea unor spații întinse compact locuite de musulmani.

Islamul radical – organizații islamice extremist sau radicale care vor impunerea statului Islamic mondial, impunerea Șariei ca singur sistem de legi. Ambiția politică a Islamului global (sau a Califatului Mondial) a fost și este afirmată public de șefi de state, importante figuri ale vieții publice, lideri religioși sau/și militari ai statelor și comunităților musulmane din întreaga lume. Inclusiv în Europa acest scop al existenței musulmanilor a fost făcute public de nenumărate ori.

Salafism – o școală a islamului sunit care respinge inovațiile teologice și susține stricta respectare a șariei și a structurilor sociale existente la începuturile Islamului. Chiar dacă încă minoritar între celelalte grupări curente extremiste, este deosebit de activ în Europa și de carismatic pentru tinerii europeni, fie ei musulmani sau nu. Susținut de Arabia Saudită.

Islamofobia – este numele dat unui așa numit delict de gândire. Scopul este acela de a sugera, conform sufixului fobie, că orice frică asociată cu Islamul este irațională, indiferent dacă acesta vine din faptul că profetul și mulți imami ai zilelor noastre cer credincioșilor musulmani uciderea “necredincioșilor”, sau din punerea în practică a acestor amenințări în țările musulmane sau chiar în cele ale Occidentului.

Reacția nativilor – Merge pe mai multe planuri, deocamdată, încă separate într-o anumită proporție, și anume: planul politic cu revenirea în forță a partidelor naționaliste și planul reacției populației, soldat cu structurarea de grupuri pentru contracararea ofensivei islamiste. După apariția PEGIDA (Europeni patrioți împotriva islamizării Vestului) la Dresda, mișcări similare au apărut în Bavaria (BAGIDA), Berlin (BAERGIDA), Cologne (KöGIDA), Hamburg (HAGIDA), Kassel (KAGIDA), Leipzig (LEGIDA), Rostock (ROGIDA), Südthüringen (SüGIDA) and Würzburg (WüGIDA). În același timp, ca reacție la milițiile Șaria, apar miliții cetățenești, cum ar fi *Stadtschutz Wuppertal* (Apărarea orașului Wuppertal).

Câteva date despre situația din:

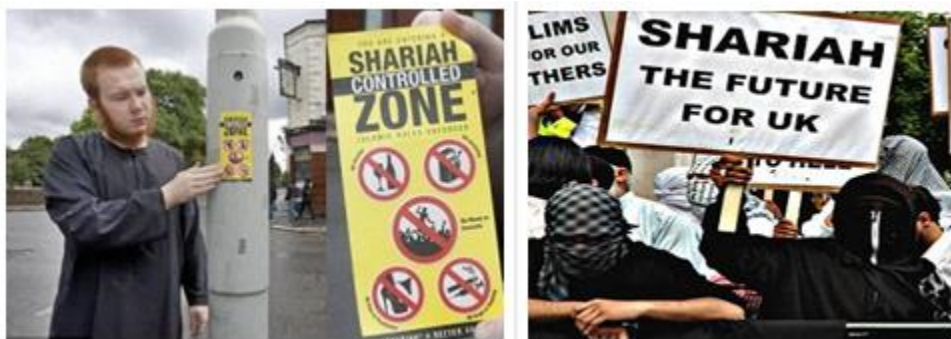
Marea Britanie

- Populația musulmană a ajuns de la 101.000 în 1950 la peste 3,4 mil în 2014, adică peste 5,4 % din întreaga populație (63 milioane) (dintre care cca 10 milioane minoritari, adică fiecare al șaselea locuitor este din afara UK).

- Între 2001 și 2011, în zece ani, numărul musulmanilor a crescut de la 1,65 mil la 2,87 mil, adică cu 74 % .

- Procentul copiilor musulmani de până la cinci ani este dublu, adică aproape 11 %.
- În Londra, două treimi dintre nou-născuți fie provin din familii ale imigranților, fie au cel puțin un părinte imigrant.

- În Birmingham, în septembrie, numărul copiilor nou-născuți înscriși ca musulmani l-a depășit pe cel al copiilor înscriși ca creștini sau fără religie: 97099/93828/54343.

- Legea Șaria este în faza a 4-a a expansiunii Islamului.
- Imamii au depășit numărul pastorilor creștini. Bisericile creștine sunt transformate în moschei.
- În 2008 guvernul a recunoscut formal primul tribunal care se conduce după Șaria. Între timp au apărut alte peste 100 de astfel de tribunale.
- În 2011 musulmanii au cerut ca Șaria să înlocuiască legislația britanică în orașele cu populație musulmană numeroasă Birmingham, Bradford, Derby, Dewsbury, Leeds, Leicester, Liverpool, Luton, Manchester, Sheffield, Waltham Forest and Tower Hamlets (ultimele două cartiere ale Londrei sub denumirea de Londonistan) și East London, care sunt declarate ca fiind viitoare Emiratele Islamice din Marea Britanie.

- La intrarea în cartierele musulmane există afișe pe care scrie: “Intrați într-o zonă aflată sub controlul Șaria: se aplică legile islamice”.
- Albii mai formează doar 45 % din populația Londrei din care au plecat în ultimii ani peste 620.000.
- Mai multe despre situația din 2014 găsiți [aici](#).

Franta

- Se estimează că numărul musulmanilor a ajuns de la 230.000 (0,55 %) în 1950, la peste 6,5 milioane (peste 10 %), fiind cea mai mare comunitate musulmană din Europa.
- În etapa a patra a expansiunii Islamului.

- Încă din 1996 au fost acceptate și declarate oficial 751 de ZUS. În aceste zone, asupra cărora statul a pierdut controlul, trăiesc peste 5 milioane de musulmani. Pe [site-ul guvernului francez](#) poate fi găsită o listă complete a ZUS-urilor cu hărți din satelit și demarcarea precisă a străzilor.

- În fiecare an sunt incendiate de bande formate din tineri musulmani circa 40.000 de autovehicule, o parte dintre ele în cadrul revoltelor “tradiționale” de Anul Nou.

- Mai multe despre situația din 2014 găsiți [aici](#).

Germania

- Faza a patra a expansiunii Islamului.

- 6000 de musulmani (1945); 250000 (1971); 1,7 milioane (1981); 4,5 mil (2009); 5,5 mil (2014).

- ZUS neoficiale răspândite în orașe din întreaga țară.

- Estimările guvernamentale vorbesc de peste 43.000 de membri ai grupurilor islamice extremist, între care peste 5000 de salafiști.

- Mai multe despre situația la zi [aici](#).

Olanda

- Faza a patra a expansiunii Islamului.

- Musulmanii depășiseră, la nivelul anului 2011, 5,5 % din populație.

- Chiar dacă nu sunt recunoscute oficial, existau (conform lui Soeren Kern, membru al Gatestone Institute și specialist în problematica islamizării Europei cu zeci de articole despre aceasta) încă din 2011 circa 40 de zone interzise. Conform acestuia, cele mai problematice cinci cartiere musulmane sunt în Amsterdam, Rotterdam și Utrecht. Cartierul Kolenkit din Amsterdam este problema numărul unu a țării. Trei districte periculoase sunt Pendrecht, Het Oude Noorden și Bloemhof în Rotterdam. Cartierul Ondiep din Utrecht ocupă poziția a cincea, urmat de Rivierenwijk (Deventer), Spangen (Rotterdam), Oude Westen (Rotterdam), Heechterp/Schieringen (Leeuwarden) și Noord-Oost (Maastricht).

Situații similare se regăsesc în Belgia, Austria, Elveția, Danemarca, Norvegia, Suedia, Spania, Portugalia. Date de arhivă și la zi găsiți [aici](#).

Va urma.

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/>

Pagina de pornire

Ortodoxie

Lumea în care trăim

Rugăciune de toată trebuința

Literare

Pozografii

Filme

Contacte

Biblioteca

Activități și ajutoare creștinești

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/01/califatul-europei-de-vest-ii-imigratie.html>

sâmbătă, 17 ianuarie 2015

Califatul Europei de Vest? (II) Imigrație, violuri, incendii și dictatură în Suedia.

Vi se pare uneori că România este puțin cam zgomotoasă?

V-ați dorit adesea liniștea și consensul, predicate până de curând (și încă nu știm ce ne mai rezervă viitorul) de niște politicieni de prin mai toate partidele și de jurnaliști, analiști, comentatori de bine? Vă pare unora, din această cauză, rău că trăiți aici? Vă cred. Îndemnul meu este să priviți în jur și în viitor; s-ar putea să vă reconsiderați poziția.

În episodul de astăzi, în continuarea analizei situației Islamului în Europa, vă voi prezenta un caz extrem, unic la nivel mondial, dar perfect pentru un studiu de caz, despre încotro poate duce actuala politică multiculturalistă și corectă Europa. Și atenție: ceea ce în acest caz se poate petrece într-o perioadă de timp mică, în tot restul, dacă acest rest nu se va trezi, se va împlini într-una puțin mai mare. Dar nu mult mai mare. Deci:

V-ați fi închipuit vreodată că Suedia va ajunge pe locul doi în lume la violuri, după Lesotho?

V-ați putea imagina vreodată că Suedia este pe locul 1 în lume la școli incendiate premeditat?

V-ar fi trecut cumva prin minte că în Suedia s-ar putea ajunge la dictatură?

Eu recunosc: până la recente cercetări pe tema Islamului în Europa, care m-au dus și în acest stat al Europei, nu l-aș fi crezut pe cel care ar fi venit să mi le spună. Sau, mă rog, le-aș fi pus sub semnul îndoielii.

Consecințele imigrației masive fără politici de integrare

Suedia este țara cu cea mai permisivă politică de imigrație. Imigrația per capita (adică pe cap de suedez) este mai mare decât a fost vreodată în America și nu are egal în istoria Vestului. Pe săptămână, Suedia primește mai mulți refugiați din Siria decât Statele Unite, Canada și Australia împreună primesc într-un an întreg. (conform articolului: **Suedia, un rai pentru teroriști și traficanți**, apărut în Dispatch International, pe 29.09.2014). Statele Unite primesc cca 70.000 refugiați pe an, Canada 20.000 și Australia cca 15.000. Suedia nu are nicio limitare și primește cam același număr de refugiați din lumea a treia ca și aceste trei țări la un loc. Suedia este singurul stat care acordă automat rezidență permanentă sirienilor care o solicită, fără a cere documente care să dovedească originea celor care pretind că vin din Siria. S-au format astfel rețele foarte bine organizate, care sporesc traficul cu ființe umane. Dacă nu există control al celor care intră, problemele de Securitate sunt enorme: teroriștii capătă fără problemă rezidență și cetățenie și apoi pot călători oriunde în lume – chiar și în SUA, cu care Suedia are un acord de tip **visa waiver**. Dar, până la terorism, din cauza unei imigrații mult prea mari pentru posibilitățile sale, Suedia trebuie deja să facă față unui număr de probleme importante.

Sistemul de învățământ, în trecut unul dintre cele mai solide din lume, a ajuns acum pe ultimele locuri între statele din OECD (Organizația pentru cooperare economică și dezvoltare). Fostul prim ministru Fredrik Reinfeldt a recunoscut, după pierderea alegerilor, că, din cauza imigrației, nu mai sunt resurse pentru reforme.

Integrarea imigranților a eșuat, astfel că din nou Suedia este pe ultimele locuri în OECD. Imigranții nu au locuri de muncă, trăiesc din programe de stat și din ajutoare sociale, adesea întreaga viață, se izolează de suedezii nativi, au rezultate mai slabe în școală, iar școlile cu mulți imigranți au performanțe tot mai scăzute.

De altfel și în evaluările ONU privind “Indicele de dezvoltare umană”, Suedia cade de pe locul 6 în lume în 2007, pe locul 12 în 2014.

În suburbiile locuite de imigranți au loc revolte regulate (vezi revolta Husby din 2013, cunoscută în întreaga lume),

Suedia se găsește pe locul doi în lume (după Lesotho) la violuri, și pe locul întâi în lume la incendieri premeditate ale școlilor.

Între 2000 și 2013 numărul locuitorilor străini a crescut cu 713.000 în timp ce cel al suedezilor nativi cu numai 50.000. La o populație totală de aproape 10 milioane, sunt deja peste 10 % imigranți (peste 80 %, dintre ei, musulmani) ceea ce ne arată că este pe cale o masivă schimbare demografică. Atât de mulți imigranți aduc și costuri mari: în prezent de circa 14 miliarde de dolari anual.

Motivația acestor costuri uriașe este aceeași cu cea pentru care, dincolo de primirea neselectivă, este asaltată Suedia de imigranți: ajutor social care acoperă atât chiria locuinței cât și cheltuielile iminente de masă și transport ale familiilor în șomaj (cazul majorității celor nou-veniți dar și al multora dintre cei vechi, alocație pentru copii generoasă, asigurare medicală a tuturor locuitorilor săi și învățământ de toate gradele gratuit (probabil ca mai puțin atractivă facilitare).

În cazul în care vor fi acordate vize de reședință permanentă pentru un număr mediu de 80.000 de imigranți pe an, pentru următorii ani s-ar aduna circa 640000 de nou sosiți. În general, fiecare resident permanent din lumea a treia trage după sine cel puțin alți 2-3 membri ai familiei, ceea ce ar însemna peste 2 milioane de nou sosiți în 8 ani. (De ce 8 ani? Veți afla în curând.) Împreună cu cei deja stabiliți și luând în calcul și nou-născuții pe teren suedez se ajunge la o cifră optimistă de 4 milioane și una pesimistă de 5, populație alogenă susținută în cea mai mare parte, de partea active dintre cei cca 8 milioane de suedezi nativi .

În Suedia de astăzi, cel puțin în ceea ce privește imigrația, avem de a face cu o dictatură. Părerile contrare sunt sever amendate. Persoanele și organizațiile care fac comentarii în acest sens sunt acuzate de media principală și de liderii politici de rasism, fascism, nazism, xenofobie. Oamenii sunt etichetați public și devin niște proscrisi, își pierd locurile de muncă, asistența socială, sau chiar libertatea, pe motiv de “hate speech” (discursul urii). Și nu pentru că au spus ceva rău despre imigranți, ci pur și simplu pentru că au criticat politica guvernului referitor la imigrația fără limite, fără o strategie și fără mijloace de integrare a nou-veniților.

Lovitura de stat din decembrie 2014

Politic, la nivelul partidelor parlamentare, există două poziții:

1. Imigrația fără reserve, sprijinită de 7 dintre cele 8 partide parlamentare, care consideră că aceasta este o binefacere pentru Suedia.

2. Imigrația controlată, așezată pe politici clare de integrare, funcție de posibilitățile statului și societății și de prezervarea celor două, susținută de Partidul Democrat de orientare național-conservatoare.

După alegerile din septembrie 2014, Partidul Democrat, înființat în 1996, ca reacție la acest tip de politică imigrațională, a ajuns al treilea partid parlamentar cu 49 de locuri (14 %) după social-democrați, cu 113 mandate, și moderați, cu 84. În propaganda de stânga, care domină presa și politica europeană actuală, partidul democrat este asimilat partidelor de extremă dreapta, alături de UKIP britanic sau Frontul Național francez, deși atât criticile cât și propunerile lui țin de un elementar bun simț și pragmatism politic național și statal. Și chiar European.

În decembrie 2014 proiectul de buget, propus de cabinetul condus de fostul lider sindical Stefan Löfven, a fost respins în parlament. În prima fază, primul ministru a decis ținerea de noi alegeri în 22 martie 2015. Dar după ce sondajele de opinie au arătat că democrații sunt în creștere accelerată, fiind situați deja la 18 %, astfel că nici alianța social-democrați-verzi-comuniști, nici cea de centru dreapta nu ar fi avut posibilitatea de a face majoritatea în parlament, șase partide au semnat un protocol de guvernare comună și pe 27 decembrie au anunțat că nu se vor mai ține alegeri în 2015. Acordul din decembrie, după cum a fost el denumit, se întinde până în 2022 (de aceea făceam acele calcule privind evoluția demografică pe 8 ani), ceea ce înseamnă că, în afara cazului că democrații obțin peste 50 % în 2018 (ceea ce nu ar fi chiar imposibil, data fiind înrăutățirea accelerată a situației, dar nici foarte ușor data fiind posibilitatea Puterii de a manevra), actuala largă coaliție și-a asigurat 8 ani de guvernare fără Opoziție; în realitate, după cum a fost și etichetat de criticii săi, Acordul din decembrie este o veritabilă **lovitură de stat** soft, care, spun aceștia, a pavat drumul Suediei către deces.

Un parlament de fațadă și un partid (în curând) unic

În afara existenței unei Opoziții reale, care să poată amenda politicile guvernului, instituțiile democratice din Suedia sunt intacte, dar ele devin o carcasă lipsită de conținut. În fapt apare un sistem parlamentar dublu: parlamentul oficial continuă să existe, dar în spatele acestuia va funcționa adevăratul centru de putere format din liderii celor 7 partide (cele 6 de la guvernare și comuniștii care le susțin), unde, departe de ochii publicului, se vor lua deciziile, care vor fi prezentate parlamentului. Aici cei 300 de parlamentari (din 349) evident că vor fi de accord cu tot ceea ce s-a decis.

Noul sistem mai este descris, de către criticii săi, și ca o dictatură consensuală, dat fiind faptul că oricare ar fi guvernul pe care îl va avea Suedia în următorii 8 ani, acesta va avea în realitate puteri dictatoriale. De exemplu, bugetele anuale vor trece de acum încolo fără nicio problemă. Adică politicile economice, sociale, culturale nu vor mai putea fi amendate în niciun fel.

În declarațiile lor, liderii celor 6 partide au susținut că Acordul din decembrie a fost necesar pentru a asigura Suediei o guvernare “ordonată” și “responsabilă”. Totuși, Jan Björklund, liderul Partidului Poporului a dezvăluit adevărata intenție: ținerea în afara puterii a “partidelor resentimentare”.

Deformarea presei aliată regimului după calapodul ideologiilor marximului cultural este atât de avansată, iar dictatura acestora este atât de puternică în Suedia, încât, după cum afirmă Ingrid Carlqvist și Lars Hedegaard în articolul lor - [Sweden: From "Humanitarian Superpower" to Failed State](#) “niciunul dintre jurnaliștii prezenți la conferința de presă a primului ministru, în care acesta a anunțat noua ordine politică nu a pus evidentă întrebare: Nu este obligația Opoziției politice să se opună politicilor guvernamentale? Pentru că, dacă nu, la ce mai este bună Opoziția? Și de ce să mai organizăm alegeri democratice dacă toate partidele “responsabile” sunt în același glas?”

Și, ne mai întrebăm-amintim noi:

Nu pe un asemenea fundal de dictatură ideologică, în statele din Estul comunist, în jurul partidelor comuniste, s-au strâns formațiuni “neresimentare”, vorbind într-un singur glas, și formând, până la urmă, un singur partid?

Problema reală în Suedia acestui moment nu este largă alianță politică, ci scopul pentru care ea a fost realizată. Nimic de reproșat, dacă ea ar fi avut numai scopul ieșirii dintr-o situație de instabilitate politică – așa cum se întâmplă în Germania, de exemplu. Dar cu totul de acuzat atunci când ea se suprapune peste o deja existentă dictatură ideologică și are ca scop eliminarea de la decizie a unui partid, care reprezintă un anumit procent din populație, deci, de fapt, eliminarea de la libertatea de expresie și de la decizie a persoanelor care formează acel procent: 14, 18 sau mai mult la sută. Aceasta nu mai este alianță responsabilă, ci o dictatură politică pe fundament ideologic.

(Va urma)

Publicat de [Paul Ghițiu](#) la 18:41

Etichete: [dictatură](#), [imigrație](#), [incendii](#), [integrare](#), [Islam](#), [musulmani](#), [Suedia](#), [violuri](#)

Califatul Europei de Vest? (3) Alarmism, sau realism? Copacii Islamului.

Această analiză nu are ca scop demonizarea lumii islamice și idealizarea celei occidentale. Ea nu se constituie într-un material de propagandă pro sau contra ceva, ci dorește să facă o descriere (săracă de altfel, dată fiind cantitatea uriașă de date) a unui fenomen de o complexitate imensă și de întindere planetară, la care asistăm în direct: posibila înlocuire a civilizației occidentale cu cea islamică. De asemenea, își propune să explice posibilele cauze ale fenomenului și să ofere unele idei pentru ca istoria să nu se repete și în Europa fostelor state comuniste.

“Tulburător pentru mine, un creștin copt din Egipt, care a trăit și a lucrat ca medic în țări musulmane și nemusulmane, este abisala neputință de înțelegere a Islamului de către media din Vest, de către lideri și de către omul de pe stradă. Este uluitor să vezi gradul de ignorare a adevărilor flagrante și a faptelor în felul în care sunt concepute politicile. (Saba E. Demian)

Unele dintre comentariile primite la primele două episoade ale acestui studiu (episoade pe care le găsiți [aici](#) și [aici](#)) îl cataloghează ca alarmist, sau contestă posibila desfășurare de evenimente prezentată. Motivația lor: superioritatea culturii și civilizației europene față de cea islamică; numărul mic al radicalilor în raport cu musulmanii pașnici din Europa; aparatul polițienesc și militar superior numeric și ca dotare etc. *Nu e cazul să ne îngrijorăm*, spun ei, *democrația* (cea care, într-o formă prost înțeleasă a făcut posibilă situația aproape fără ieșire de astăzi, spunem noi) și *prosperitatea* (El Dorado-ul râvnit de tot cel care nu are) *Vestului vor învinge*.

Asta deși demonstrația noastră pornea de la datele realității: modificarea raportului demografic, în mod accelerat, în favoarea musulmanilor, prin natalitatea superioară, prin imigrația tot mai mare a acestora, prin convertiri, prin scăderea populației native și prin emigrarea acestora. Iar dacă e să vorbim despre cultură, ceea ce avem astăzi în spațiul occidental este de fapt o subcultură, bazată pe mediocritate și hedonism, pe libertinaj (și nu libertate) și exhibare în exces a simțurilor; rațiunea a fost de mult lăsată deoparte în favoarea unui delir al autodistrugerii. Dat fiind acest presupus avans cultural și civilizațional (în tot mai mare măsură bazat însă numai pe tehnică nu și pe interiorului uman) multora nu le vine să creadă în posibila instaurarea a unui regim Islamic totalitar. De ce? Pentru că, li se pare lor, așa ceva nu mai este astăzi posibil. Iată însă câteva argumente pentru care, considerăm noi, este posibil.

După cum am arătat deja în cazul Suediei ([episodul 2](#)), ca urmare a spălării creierelor practică de peste 50 zeci de ani și a atotputerniciei mass-media marxiste, ca în orice totalitarism care se respectă, problemele reale nu există, sunt minore, sunt invențiile dușmanului ideologic, sau sunt prezentate ca niște binefaceri.

Dacă, de exemplu, tema colonizării masive a Europei de Vest de către cei din lumea a treia, în majoritate musulmani sau convertiți chiar aici la islam, nu apare, pentru că nu este corectă politic, în presa care dictează moda politică a zilei, ci numai în cea contestară, etichetată, adesea, de către corecți politic, ca extremistă sau naționalistă, atunci ea nu apare nici în presa din România, decât sporadic, ca o curiozitate, o fi sau nu o fi?, ceva ce nu este oricum la ordinea zilei. Asta nu înseamnă însă că această uriașă colonizare nu are loc odată cu toate fenomenele despre care am vorbit deja în episoadele anterioare și pe care le vom relua mai detaliat și în acesta și în cele viitoare.

Istoricii, specialiștii în securitate și cercetătorii fenomenului au anunțat această evoluție încă din secolul 20, iar studiile, care o prezintă, ca certă se înmulțesc în noul secol. În 2008, în lucrarea **Organizațiile teroriste - Conceptualizarea terorismului vs securitatea europeană**, Prof.univ.dr. Anghel Andreescu, Conf.univ.dr. Nicolae Radu considerau, pe baza datelor de la acel moment și a estimărilor anterioare, că islamizarea Europei este foarte probabil a se împlini către sfârșitul secolului 21. *Riscul ca populația creștină din țările occidentale să fie depășită numeric pe parcursul câtorva generații de către imigranții musulmani se acutizează și mai mult pe fondul crizei demografice din Europa și a natalității ridicate a noilor veniți (Buchaman, 2005). Menținerea imigrației la cote ridicate din statele musulmane, va duce la așa-zisa „Eurabia”, moscheile putând să depășească, din punct de vedere numeric, bisericile. În situația în care U.E. nu*

abordează o strategie viabilă de control a imigrației provenită din statele cu populație musulmană, foste colonii ale statelor Europei (Barnea, 2007) nu este exclus să asistăm chiar la transformarea Europei într-un continent islamic, până la sfârșitul secolului al XXI-lea (Lewis, 2006). Între timp, populația musulmană s-a dublat, iar imigrația s-a triplat. În Anglia sunt mai multe moschei decât biserici creștine, situația foarte posibilă și în Franța și Germania, luând în calcul și lăcașele de cult neoficiale. Oricum, numărul imamilor a depășit în toate aceste state, dar și în Suedia sau Olanda, numărul preoților/predicatorilor creștini.

Radicalismul european neaoș

Ne îngrozim de practicile criminale ale grupării teroriste Statul Islamic și ale altor grupări radicale, de comportamentul totalitar al unor state islamice, de cruzimea, amplexarea, nemerencia crimelor acestora îndreptate, de obicei împotriva celor de o altă religie, dar chiar și a coreligionarilor lor; și ni se par ireale, cel puțin de negândit să se întâmple pe sol european. De aceea, mulți dintre noi refuză să iasă din confortul călduț al acelor câteva gânduri de a avea și de a consuma, care le mobilează existența zilnică, și să accepte că, mâine chiar, lumea poate arăta altfel.

Dar nu aici, în Europa, am avut noi Revoluția franceză, o matrice a viitoarelor genociduri totalitariste, un prim regim totalitar bazat pe ideologie, cu vestita perioadă a "Terorii" în care a functionat legea "Moartea, singura pedeapsă"; cu teroarea ca practică, legislație și principiu. O practică reluată peste o sută și ceva de ani de revoluția bolșevică și de regimurile comuniste cu zeci de milioane de victime? Oare nu aici în Europa am avut un regim nazist și altele fasciste, care au adus alte zeci de milioane? Nu avem chiar acum, aici, la câteva sute de kilometri, în Ucraina de est și Crimeea, răpiri, execuții, dispariții, mutilări, genocid, suspendarea legii statului și aplicarea legii bunului plac?

Și oare nu mai există și prin Vestul acesta civilizat și superior cel puțin câteva sute de mii sau chiar milioane de francezi, nemți, englezi, italieni, spanioli etc., altfel nativi get-beget, care, dacă ar ști că nu li se întâmplă nimic, ar lua casele, averile, viețile celor mai auți sau ale dușmanilor lor ideologici, fecioria fetelor sau virtutea femeilor concetățenilor lor? Și nu sunt destule zeci de mii, individual sau în bande, care chiar fac asta știind că riscă pușcăria sau (în SUA) chiar moartea? Și atunci, de ce nu ar face-o, în definitiv, niște străini?

Așa numita noastră superioritate civilizațională nu este decât, în mare parte, o spoială, care cade la prima aversă mai consistentă. Este exact ceea ce remarcă Soljenițin în celebrul său discurs de Harvard: *...inima democrației și a civilizației voastre a rămas fără electricitate timp de câteva ore, cel mult, și iată că deodată hoarde de cetățeni americani ies pe stradă, jefuiesc și violează. Iată cât de subțire e pelicula! Iată cât de fragilă și de roasă de o boală internă e structura voastră socială.*

Să ne amintim de toate mișcările extremiste europene din Irlanda Spania, Franța, Italia sau Germania, care au lăsat în urmă, după cel de-al doilea război mondial, zeci de mii de morți, au semănat teroarea pe străzile orașelor occidentale, au mutilate trupuri și suflete și au provocat distrugerii importante. Organizațiile teroriste de stânga: 17 Noiembrie în Grecia, RAF germană, Brigăzile Roșii italiene, Action Directe în Franța; de dreapta: Ordinea Nouă și NAR în Italia; grupările teroriste naționaliste: IRA irlandeză, ETA bască (fiind doar cele mai cunoscute) au avut și un destul de important sprijin popular ca urmare a nemulțumirilor, exasperării și contestării sistemului.

În ultimii ani este în construcție o vastă rețea teroristă europeană în cadrul careia colaborează teroriști locali cu cei islamici. *Teroriștii din Orientul Mijlociu le-au promis celor de aici ajutoare și arme, în schimbul fidelității lor față de strategia luptei acestora. Serviciile italiene de informații au identificat, în luna aprilie 2001, o nouă rețea numită "FIRUL ROȘU", care ar reuni următoarele grupări teroriste: "GRAPO" (Grupul de Rezistență Antifascistă Întâi Octombrie) din Spania, "GRUPAREA DE ACȚIUNE DIRECTĂ" din Franța, "PIRA" (Adevărata Armată de Eliberare Irlandeză) din Irlanda, "BRPCC" (Brigăzile Roșii - Partidul Comunist Combatant) și "FEDERAZIONE" (FEDERAȚIA), ambele din Italia. Cea din urmă reunește, în fapt, trei noi mișcări teroriste italiene, anume "NPR" (Nucleul Proletar Revoluționar), "NIPR" (Nucleul de Inițiativă Proletar-Revoluționar) și "NTA" (Nucleele Teritoriale Antiimperialiste). Potrivit datelor oficiale, "NTA" ar reprezenta un real pericol datorită structurării și organizării grupurilor sale, rețeaua acoperind aproape în totalitate teritoriul peninsulei, spre deosebire de celelalte două grupări din componența "FEDERAȚIEI", "NRP" și "NIPR", prezente în zonele celor două mari*

orașe, Milano și Roma. (Prof.univ.dr. Anghel Andreescu, Conf.univ.dr. Nicolae Radu - **PRIVATIZAREA VIOLENȚEI. MEDIUL DE SECURITATE ȘI PSIHOLOGIA TERORII;** 2011).

Parteneriatul radicalilor islamiști cu rețelele de crimă organizată

Oriunde ar acționa grupările islamiste (și, în general, toate grupările teroriste), acțiunile lor sunt conjugate cu activități de tipul crimei organizate: jafuri, trafic de droguri, de arme, de carne vie, extorcări de bani etc., fie că se ocupă direct de ele, fie că sunt în simbioză cu bandele criminale organizate. După cum spune **Dr Cristian Baci** în **Revista de Investigare a Criminalității nr. 4, 2010**: *Obiectivele celor două tipuri de organizații sunt adesea comune, vizând impunerea propriilor politici, controlul economiei statelor, dezvoltarea paralelă a structurilor economico-financiare subterane, proliferarea corupției, înlăturarea liderilor politici considerați incomozi, practicarea asasinatelor împotriva adversarilor.*

În acest sens, rapoarte oficiale ale polițiilor sau ministerelor de interne din statele vest-europene, precum și o serie de mărturii “personale” ale unor personaje implicate în lupta împotriva infracționalității relevă că în toate suburbiile, cartierele sau orașele ocupate de imigranții islamici și nu numai, există o mulțime de bande care se ocupă cu activități de criminalitate organizată, care se constituie în surse pentru existența zilnică dar și pentru finanțarea organizării celulelor, grupurilor și organizațiilor islamiste. De fapt, este destul de greu de apreciat din exterior, în măsura în care poliția și în general statul au scăpat din mână aceste zone, cât din separarea și închiderea acestora este pentru motive politico-religioase și cât pentru motive interlope (este de fapt un subiect aproape nediscutat și deci neelucidat, câte dintre aceste mișcări radicale din întreaga lume, de diverse inspirații: maoiste, comuniste, islamiste, naționaliste etc., sunt mobilizate cu adevărat de acele “idealuri”, sau acestea sunt doar o acoperire pentru activitățile ilicite? Sau câte au pornit ca organizații radicale teroriste și pe drum au devenit tot mai multe bande criminale?)

Am arătat în primul episod că în Franța există din 1996 751 de ZUS (Zone Urbane Interzise) delimitate prin decret guvernamental, în care autoritățile, chiar dacă nu o recunosc oficial, nu mai au nicio autoritate și în care cei care nu locuiesc acolo și, mai ales europenii nativi, sunt sfătuiți nici să nu intre. Altfel spus, Republica ia sfârșit în apropierea liniei de demarcație dintre acestea și restul teritoriului.

În iulie 2012, guvernul francez a anunțat un plan pentru reafirmarea controlului statului în 15 dintre cele mai cunoscute ZUS desemnându-le ca Zone prioritare de Securitate (ZSP). Numărul ZPS-urilor a ajuns între timp (în numai 2 ani) la 64; o listă completă găsiți [aici](#) . Districtele (subunități ale suburbiilor) infestate de criminalitate, desemnate de către Ministerul de Interne includ părțile puternic musulmane din Amiens, Aubervilliers, Avignon, Béziers, Bordeaux, Clermont-Ferrand, Grenoble, Lille, Lyon, Marseilles, Montpellier, Mulhouse, Nantes, Nice, Paris, Perpignan, Strasbourg, Toulouse etc.

În ultimul articol al lui Soeren Kern - [European 'No-Go' Zones: Fact or Fiction?](#) puteți găsi de altfel o mare cantitate de informații precum și zeci de link-uri către materiale scrise sau video din presa franceză sau străină, sau ale unor observatori independenți, despre infracționalitatea din Franța, inclusiv clasamente ale zonelor celor mai periculoase. Din motivele enunțate la începutul acestui episod, materialele media nu fac, în general, legătura dintre infracționalitate și zonele compact musulmane, dar o putem face singuri suprapunând ZUS-urile peste ZSP-uri.

Copacii Califatului mondial: Statele islamice și...

Statul Islamic, a cărui principal funcție este aceea de a pune în practică legea lui Dumnezeu, urmărește să impună Islamul ca ideologie care să domine întreaga lume... În acest sens, Jihadul a fost întrebuițat ca un instrument atât pentru universalizarea religiei cât și pentru stabilirea unui stat mondial imperial - afirmă irakianul [Majid Kadduri](#), o autoritate mondială pe tematica islamică, în cartea sa “Război și pace în legea Islamului”, apărută în 1955.

Nu numai în Europa, ci pe întreg globul lumea islamică dă dovadă de o vitalitate de excepție: demografică, religioasă și politică.

Islamul mondial era estimat în 2010- 2011 la circa 1,6 miliarde de adepți, adică cca 23 % din populația globului.

Nu mai puțin de 49 de state au o populație majoritar musulmană și o legislație care merge de la aplicarea 100 % a [Șariei](#): Iran, Pakistan, Arabia Saudită, Qatar, Emiratele Arabe Unite, 12 state din

Nigeria, statul Aceh în Indonezia, Yemen, Maldive, Iraq, Brunei, Afganistan, Sudan, Mauritania, la aplicarea ei în diverse grade doar în viața personal și în unele aspect publice.

Pentru a avea o imagine cât mai fidelă a fenomenului expansiunii Islamului și pentru a nu rămâne cu impresia greșită că Europa noastră, în definitiv, mică este singura beneficiară a acestuia, va invit într-o scurtă incursiune pe celelalte continente.

Indonezia – în jur de 209 milioane de musulmani (88 % din populație), pe locul 1 în lume. „Indonezia devine un arhipelag jihadic”, datorită extremismului islamic, care își face tot mai mult simțită prezența în regiune, pe fondul instabilității politice și sociale. (geopolitics.ro)

India – 172 milioane (14,2 %) în 2011. Islamul este religia cu cea mai rapidă creștere.

Pakistan – 190 milioane de musulmani din 196 milioane total. Rata de fertilitate 3,6 %

Israel – musulmanii au crescut de la 14,1 % în 1990 la 25 % în 2011 și, se estimează, vor fi majoritari în jurul lui 2035. Rata de fertilitate 3,4 comparativ cu 1,4 a evreilor. În zona palestiniană, sporul demografic de 3 ori cât cel israelian. Numărul locuitorilor Palestinei împreună cu cel al refugiaților depășește de două ori populația Israelului. În același timp se remarcă o tendință de emigrare a evreilor din Israel.

Rusia – după diverse surse, între 20 și 30 milioane de musulmani din 140 milioane. În regiunile de origine a rușilor: Breansk, Smolensk, Novgorod, Pskov, Ivanovsk se nasc de 2-3 ori mai puțini oameni decât mor. Creșterea populației musulmane prin: natalitatea înaltă din Caucazul de Nord (Cecenia, Ingușetia, Daghestan, de 3-4 ori mai mare decât mortalitatea); imigrația masivă din țările învecinate musulmane. ONU estimează la 116 milioane populația Rusiei în 2050 în care ponderea musulmanilor ar putea fi apropiată de 50 %.

Africa – după diverse surse între circa 434.500 milioane și 565.000 milioane din circa 1.100.000 (în 2010).

Canada – de la 579,640 (2 %) în 2001 la 1.053.945 (3,2 %) în 2011. Rata de fertilitate 2,4 în comparație cu 1,6 a celorlalți locuitori.

... Organizațiile islamiste

Vi s-au părut îngrozitoare crimele de la Charlie Hebdo? Cu Statul islamic și atrocitățile sale sunteți oarecum deja familiarizați, dar de Boko Haram ați auzit? Probabil, mai puțin, sau de loc pentru că este o grupare islamică care acționează în Nigeria. Și care, deși a omorât în aceeași perioadă, între 3 și 7 ianuarie 2015, în orașul Baka și în 16 sate din împrejurimi, peste 2000 de oameni (majoritatea femei, copii, bătrâni, bolnavi) și a distrus literalmente acele așezări, nu a provocat niciun val de “Și eu sunt Baka”, niciun marș al mai marilor lumii și al cetățenilor Parisului sau ai altei capitale. Pentru că, nu-i așa, se întâmplă la ei nu la noi. Deși, Boko Haram, numai în 2014, per total, a produs peste 11.000 de victime. Tot ei au răpit sute de fete de la două școli, au provocat mutații mari de populație, convertiri forțate etc.

Tipică este organizația islamo-nazistă Boko Haram ce luptă activ în Nigeria pe o platformă politică islamistă secesionistă, panarabică, ce promovează purismul și supremația rasială și religioasă, mișcare ce a intrat pe scena războiului cu doar 8 ani în urmă cu o mână de oameni ajungând în prezent să atace armat penitenciarele statului și forțele de ordine. Este vorba de un pattern. Același fenomen a putut fi observat și în Sudan...un partid islamo-fascist cu o aripă paramilitară care treptat, prin presini, agresiuni, asasinate, șantaj reușește să subjuge toată scena politică a unei țări și ulterior anihilează orice nucleu nemusulman, religios sau laic. Sudan, Somalia, Niger deja au fost cîștigate; se întâmplă, cu aceleași legități și trucuri, ocupația silențioasă a islamului în Etiopia, în Uganda, în Ghana, în Burkina, și de curînd și în Kenya. Primul pas și în același timp semn al ocupației este obținerea prin felurite strategii a statutului legal și a includerii în legislația națională a șariei, întîi într-o formă ameliorată și treptat în plenitudinea ei totalitaristă. Deci începutul expansiunii se poate remarca atunci cînd tot mai mulți musulmani rezidenți dintr-o țară încep să militeze [=vocifereze] pentru recunoașterea din partea autorităților statale a compatibilității șariei cu constituția laică și cu cutumele celorlalte creligii, această campanie neîncetînd pînă cînd nu obțin măcar o frîntură de Șarie inclusă în sistemul de drept. (în linie dreaptă)

Același lucru se întâmplă peste tot în lume acolo unde există mari comunități musulmane și, evident, organizații islamiste, chiar și atunci cînd ele nu sunt majoritare. În ultimii zece ani sunt

omorâți anual circa 100.000 de creștini doar pentru că sunt creștini; imensa majoritate a acestor omoruri au loc pe teritoriile afectate de radicalismul islamic. Dar oricare alt “necredincios” e bun fie mort, fie, dacă are noroc, sclav. Alte milioane sunt siliți să-și părăsească casele și ținuturile. Mulți sunt convertiți cu forța.

Cele circa 90 zeci de organizații radicale islamiste declarate teroriste (pe lista ONU, dar și pe cele ale UE, sau cele naționale ale SUA, Israel, India, Egipt, Rusia etc., care includ de obicei și alte organizații locale, nedeclarate teroriste la nivel planetar), sutele de organizații mai mici, grupuri, celule locale dar conectate la unele dintre cele mai cunoscute, acestea sunt, împreună cu statele islamice care le și susțin strategic și financiar, copacii care sunt destinați formării statului islamic mondial. Iată un exemplu:

Frăția Musulmană

(Analize detaliate și stupefiantă despre prezența ei în Europa și SUA la [1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#); un serial video de peste 10 ore [aici](#)) este cea mai veche și mai mare organizație politică musulmană din lume, o mișcare islamistă globală înființată în 1928 de către Hassan al-Banna, un admirator declarat și susținător al lui Hitler. (Mulți analiști ai fenomenului au arătat inspirația și baza nazistă a celor mai multe dintre organizațiile islamiste)

Crezul mișcării: Allah este adevărul nostru suprem, Profetul este conducătorul nostru, Coranul este legea noastră, jihadul este drumul nostru și moartea în slujba lui Allah este cel mai mare ideal. Allah este cel mai mare. Ambiția lui Al-Banna a fost aceea de a institui Șaria ca o lege globală: Este o datorie obligatorie pentru fiecare musulman să se străduiască pentru idealul de a face din oricare om un musulman și întreaga lume islamică, astfel încât steagul Islamului să fluture peste întreaga planetă, iar chemarea muezinului să poată răsună în toate colțurile lumii. Allah este cel mai mare.

La început a activat mai ales în Egipt, dar activiștii săi au cooperat înainte și în timpul războiului cu națiștii în Germania, iar unii dintre ei au fost membri ai celebrei (prin cruzime) divizii bosniace Handschar SS. Către 1950 mișcarea avea circa 2 milioane de membri, iar influența sa, ideile și modelul s-au extins în lumea araba constituind baza pe care s-au constituit mai târziu multe dintre organizațiile teroriste actuale printre care Hamasul, Al-Qaida și Jihadul Islamic Palestinian. La începutul anilor 60, membri și simpatizanți s-au mutat în Europa și SUA și în anii care au urmat au creat o rețea de moschei, organizații de caritate, organizații pentru drepturi și libertăți și organizații islamiste destinate nu ajutării musulmanilor din aceste zone pentru a se integra (așa cum se afirma de fațadă), ci extinderii islamismului.

La rândul lor aceste organizații s-au unit în asociații, ligi, uniuni islamice internaționale care au influențat în mod decisive, de la nivelul ONU sau UE, introducerea conceptului de islamofobie și au contribuit în statele respective la o discriminare pozitivă tot mai pronunțată în favoarea islamului, crescând în același timp intoleranța și discriminarea împotriva creștinilor. Multe dintre aceste organizații au ajuns consultanți sau parteneri ai guvernelor pentru implementarea unei legislații a toleranței față de Islam și Islamism și de intoleranță față de actele de discriminare. Caracteristic pentru cele mai multe dintre ele este dublul limbaj practicat de liderii și membrii lor: în spațiul public, unul de deschidere și cooperare în vederea integrării și al unei cât mai bune conviețuiri; în interiorul lor, al moscheilor, al reuniunilor naționale sau internaționale, de luptă pentru impunerea totală a Islamului în societățile respective.

Baza activității lor în Europa s-a constituit în Germania pentru ca apoi modelele de organizare, de organizații și de negociere cu autoritățile să fie aplicate în restul statelor vest-europene.

Principalele state finanțatoare ale FM au fost Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite, Turcia, primele două chiar și după ce, oficial, au aderat la desemnarea ei ca organizație teroristă de către Egipt. Dar venituri uriașe, în medie de zeci de milioane de euro anual au fost primite, în fiecare dintre statele occidentale, de la bugetele naționale pentru finanțarea așa-ziselor programe și proiecte de integrare.

În acest moment, Frăția Musulmană este prezentă (după surse diferite) în de la 70 la peste 100 de state (diferențele provin de la ascunderea ei sub fațada organizațiilor civice), reușind să construiască, ca alternativă islamică moderată acceptată ca partener al guvernelor (tot datorită acestei fațade civice), o formidabilă rețea mondială.

Va urma.

Paul Ghițiu

Scriitor, regizor și publicist, ultima carte publicată: Reabilitarea politicii (2000).

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/>

Pagina de pornire

Ortodoxie

Lumea în care trăim

Rugăciune de toată trebuința

Literare

Pozografii

Filme

Contacte

Biblioteca

Activități și ajutoare creștinești

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/07/mega-moscheea-se-pregateste-islamizarea.html>

duminică, 19 iulie 2015

Mega-Moscheea. Se pregătește islamizarea României? De către cine? (I)

Mega-moscheea (în continuarea articolului, MM) care ar urma să se construiască la București, a provocat și provoacă comentarii și reacții. În general ele se referă la momentul prezent, la justificarea și oportunitatea construirii ei, sau la reciprocitatea, care ar trebui să existe cu statul turc, pentru construirea la Istanbul a unui așezământ orthodox cu numele Sf. Constantin Brâncoveanu. Se anunță și marșuri de protest.

În cele ce urmează, vă propun să privim subiectul MM dintr-o altă perspectivă: cea a viitorului și să mă însoțiți în încercarea de evaluare a probabilității unei alte ipoteze: Poate fi citită construirea MM ca un semnal al unui posibil plan de islamizare a României?

Pentru a răspunde vom avea în vedere cinci subiecte în derulare care ne furnizează date importante în răspunsul pe care îl vom da: **1. Fluxul masiv de refugiați din nordul Africii și vestul Asiei. 2. Islamizarea profundă și tot mai accelerată a statelor occidentale. 3. Decizia europeană de distribuire a refugiaților în toate statele UE. 4. Decizia guvernului României de primire a 2000 de refugiați. 5. Construirea unui monumental complex religios la București, mediatizat ca fiind cea mai mare moschee din Europa.** Mai înainte însă câteva comentarii despre dreptul inalienabil al statelor de a-și stabili singure politica imigrațională.

Dreptul de veto față de imigranție

Să presupunem că mâine 500 de milioane de săraci ai Chinei se decid să-și părăsească țara și să se mute în Europa. Evident ar fi cea mai mare comunitate etnică a continentului care ar deveni practic chinezesc cu diverse minorități etnice, fostele majorități și minorități etnice din statele europene. Același lucru se întâmplă după cum am arătat aici, [aici](#) și [aici](#), în Europa de Vest, imigranții pe cale de a deveni majoritari, sau care vor deține puterea, peste circa 25-35 de ani, fiind musulmanii.

Mai nou, Comisia Europeană a decis ca sute de mii de refugiați (azi), milioane mâine să fie distribuiți în țările UE. Unele sunt decise, pe bună dreptate, să nu primească refugiați și imigranți ilegali en-gros. În altele, guvernele socialiste (accentuez acest fapt deosebit de important după cum veți vedea la final), cum ar fi și cel român, au anunțat că primesc.

Se face mare tam-tam de latura umanitară. Ea există, nu poate fi negată. Dar poate ea justifica primirea de imigranți în valuri masive? Rezolvă ea problema acolo de unde vin aceștia? Acum, după ce aproape tot nordul Africii și Orientul Mijlociu sunt aruncate în haos, cu ajutorul neprecupețit și direct al Occidentului, primirea primilor refugiați (ceea ce deja s-a întâmplat) nu va face altceva decât ca numărul lor să crească în viitor.

Și nu crează această primire alte probleme acolo unde se așează refugiații? Poate Europa primi zeci de milioane de persoane dintr-o altă cultură, cu o altă religie, cu calificări slabe sau inexistente, cu o mare parte dintre ele radicalizate până la extrem? Suntem pregătiți a le înmâna acestor imigranți cheile localităților și țărilor noastre pentru ca noi, obosiți și plictisiți, să ne ducem să ne culcăm în istorie?

Pentru cei care nu cred decât în propaganda activistă neo-marxistă a instituțiilor internaționale și a guvernelor naționale, și care pot spune că nu e vorba decât de niște fantezii reacționare, dincolo de argumentele pe care le găsiți în sursele indicate mai sus, să nu uităm că astfel de schimburi de populație s-au mai petrecut în istorie. E adevărat, ca urmare a unor cuceriri armate. Continente întregi și-au schimbat ocupanții: America de nord, partial America Centrală și de Sud, Australia. Indigenii din acestea au trecut în istorie, rămânând în cea mai mare parte doar niște exponate vii într-o lume în care nu-și găsesc rostul. Însăși ceea ce numim noi astăzi Europa a trecut prin procese similare de mai multe ori în ultimii 8000 de ani. Dar cine ne asigură că peste 10, 15 sau 20 de ani impunerea non-europenilor nu se va face tot prin forță? Chiar dacă e vorba și numai de forța votului?

A venit oare și rândul europenilor de astăzi să iasă din scenă? Evoluția fenomenelor, ne arată că în Vest acesta este procesul probabil să aibă loc. S-a decis undeva ca același lucru să se petreacă și în Europa Centrală și de Est? Ar trebui ca noi să acceptăm resemnați o astfel de schimbare de realitate? Sau să ne folosim dreptul inalienabil de a refuza? De ce să ne vindem noi viitorul pentru jocurile dubioase făcute de unii și de alții în fostele colonii, sute de ani înainte și din nou în anii din urmă?

L-am auzit de Emil Hurezeanu și pe alții vorbind de nevoia de sânge proaspăt și de mână de lucru de care și noi avem nevoie. Prostii. Sângele acestora nu se va amesteca decât în mică măsură cu al băștinașilor; mai curând se va amesteca tot cu al lor. Statistica arată că majoritatea familiilor mixte din Europa Occidentală dintre localnici și imigranți musulmani sunt cu soț imigrant și ele ajung să se identifice ca aparținând culturii sosite și nu celei băștinașe (folosesc termenul cultură în sens mai larg de civilizație cu toate componentele ei).

Iar în ceea ce privește mâna de lucru, deja în statele europene șomajul, mai ales în rândul tinerilor veniți sau provenind din familii imigrate este la cote alarmante. Un studiu al Organizației pentru Cooperare și Securitate Economică (OCDE), o prima analiză comparativă de acest fel la nivel internațional cu privire la imigranți și copiii lor, dat publicității joi 2 iulie 2015 la Paris, arată că în țările Uniunii Europene și ale OCDE, sărăcia și supraaglomerarea locuințelor sunt mai ridicate printre imigranți. ***Copiii imigranților se confruntă în Uniunea Europeană cu discriminarea și cu o rată a șomajului mai ridicată cu 50% decât ceilalți tineri. În condițiile creșterii imigrației (cu peste 30% față de anul 2000) în statele menționate, guvernele trebuie să găsească soluții pentru mai buna integrare a acestor persoane, arată studiul.*** Adică ceea ce state ca Franța sau Marea Britanie nu au reușit în peste 100 de ani, în condițiile unei imigrații lente, vor reuși acum cu una masivă?

Îar în loc de teorii cu împrăștierea sângelui, mai bine aruncăm înapoi în groapa de gunoi de unde au venit toate ideologiile LGBT-iste, **lăsăm deoparte comoditatea mortifiantă a bunăstării și ne punem pe făcut copii.**

În ceea ce ne privește pe noi românii, în loc de sânge proaspăt din alte zări, avem oricum varianta 100 % optimă de a încerca să-i aducem acasă pe ai noștri, pe cei plecați, în majoritate familii tinere cu copii. Să așezăm lucrurile drept în țara asta, nu sub acoperirea unor scuze idioate, înghițite pe nemestecate, să continuăm tâlhărirea și distrugerea ei, inclusiv prin importul de populație de pe alte continente.

O moschee, 17 moschei, 1000 de moschei. Unde ne sunt autoritățile? Ce face SRI-ul?

Pentru a face evaluarea propusă, să pornim de la câteva informații și de la răspunsurile extrem de interesant și pline de tâlcuri dintr-un interviu recent luat de HotNews muftiului Iusuf Murat.

“Credincioșii musulmani din România sunt în număr de circa 67.300, dintre care marea majoritate trăiesc în județul Constanța, o parte în județul Tulcea, iar restul în diferite centre urbane ca: București, Brăila, Galați, Călărași, Giurgiu, Oltenița, Turnu Severin etc.” (Conform Secretariatul de stat pentru culte)

La nivelul anului 2013, în București funcționau ca lăcașuri de rugăciune: **Geamia din București** (administrată de muftiat), **Moscheea Ar Rahman din Crângași**, administrată de Fundația Centrul Cultural Islamic Semiluna, **Moscheea din Colentina** Liga Islamică și Culturală din România, **Moscheea din Fundeni** Fundația de Servicii Islamice din România, **Moscheea din "Timpuri Noi"** administrată de asociația Centrul Cultural Islamic Al Taqua, **Centrul Cultural Islamic Islamul Azi**, **Centrul Ayas din București**, **Centrul Cultural Ierusalim** (organizație palestiniană). În jurul fiecărui nucleu comunitar, constituit de moschee, funcționează un complex aparat compus din școală, spital, agent de protecție socială, animator artistic și cultural, sistem de întrajutorare. În București există un număr important de școli arabe, nu în mod determinat musulmane, dar care se adresează cererii comunității și în care se studiază și religie.

Să vedem acum ce ne spune muftiul:

Când se vor finaliza, sperăm să se finalizeze, acest proiect va fi, în primul rând, benefic pentru siguranța cetățeanului care locuiește în municipiul București. În București, sunt peste 17 moschei din care 90% dintre ele nu sunt autorizate de către noi și nu știm ce se predică în acele moschei. Deci, cetățenii Bucureștiului ar trebui să aiba o temere acum, nu peste 3 ani când se va finaliza acel lăcaș de cult. Intenția noastră este de a-i uni pe toți musulmanii și de a oficia aceste activități religioase la vedere.

Acesta este scopul construirii moschei în București și a școlii. Tinerii noștri să fie educați de acei preoți, de acei duhovnici foarte bine pregătiți și acreditați de statul român, cu diplomele acreditate de statul român.

Întrebarea 1: Să înțelegem că, în moscheile care nu sunt autorizate de muftiat, activitatea religioasă nu se face la vedere? Că acolo se petrec lucruri necurate care ar trebui să ne înspăimânte? Ce face SRI-ul? De ce nu ne spune nimic? De ce, dacă situația e reală – muftiul se plânge de mai mult timp de prezența acestor persoane radicale necontrolabile de către muftiat – nu acționează? De ce lasă să se facă propaganda extremistă?

Întrebarea 2: Ce face Secretariatul de Stat pentru Culte? De ce nu acționează pentru închiderea acestor lăcașe dubioase?

Întrebarea 3: Dacă cele 14 moschei improvizate actuale – probabil, prin diverse clădiri cu spațiu destul de restrâns, au împreună, să zicem, maxim 1000 – 1500 de metri pătrați în care sunt și birouri și altele, pentru ce e nevoie de o moschee de 11.000 de metri pătrați? Păi nu ar fi de ajuns atât pentru moschee cât și pentru cantină și școala de care vorbește muftiul vreo 2000 de metri pătrați?

Întrebarea 4: Despre ce fel de școală (sau academie) este vorba? Pentru câți cursanți? De ce vârste?

Întrebarea 5: Cum va reuși muftiul să-i adune pe toți musulmanii din București (suniți, șiiți, alawiți, ismailiți, druzi; turcii și tătarii locali plus sirieni, irakieni, palestinieni, libanezi, iordanieni, algerieni, egipteni, libieni, tunisieni, marocani, iranieni, pakistanezi, indonezieni, malaesieni, kurzi etc.) în aceeași moschee când în Islam, dincolo de marea ruptură dintre suniți și șiiți există atâtea școli, curente,

grupări, în interiorul chiar al celor două ramuri principale amintite mai sus, ai căror membri nu ezită să se omoare unii pe alții, ca să nu mai vorbim de puzderia de organizații islamiste extremiste?

Întrebarea 6: Dacă se construiește MM se vor închide celelalte centre deja structurate atât de complex ca urmare a unor investiții de loc neglijabile? Și școlile?

Cea mai mare moschee nu este cea mai mare? Aflăm date despre proiectul unei islamizări globale?

Deși până acum știam una, din interviul muftiului aflăm alta și anume că cea mai mare moschee din Europa se va construi altundeva:

“Și vreau să vă spun că numărul musulmanilor din acea țară este mult mai mic față de musulmanii care trăiesc în România, deci nici în procent de 10% nu sunt față de noi și nu sunt nici băștinași ca noi. Li s-a dat 78 de mii de metri pătrați.”

Muftiul pretinde că știe unde, dar nu ne poate spune. De ce? E vreun secret? E parte a unui program al nivel European care nu trebuie dezvăluit. Pe de altă parte, greu de crezut că un asemenea proiect gigantic nu ar fi ajuns la cunoștința presei din acea țară. O fi una, o fi alta, cum muftiul nu ne lămurește noi rămânem vigilenți.

Ca oameni care am făcut aritmetică la școală, să facem niște calcule: dacă pentru 6000 de musulmani (sub 10 % față de România după cum spunea muftiul) răspândiți prin tot statul, autoritățile din misterioasa țară au dat 78.000 de metri pătrați, una din patru: ori respectivele autorități nu sunt în toate mințile, ori e vorba de fapt despre un ansamblu de locuințe în care fiecare primește câte 13 metri pătrați, ori povestea e o gogoasă menită să ne rușineze și să ne ametească pe noi pentru că ne-am mirat de cei 11.000 mp (în care ar putea de asemenea să intre toată comunitatea musulmană din București), ori chestia cu programul de islamizare la nivelul întregii Europe este reală.

Această parte a discursului muftiului este interesantă nu numai prin îmbârligătura cu giga-moscheea de 78.000 mp, cât și prin informațiile pe care, fără să vrea ni le furnizează. Să vedem:

"Avem o moschee, într-adevăr nu este încăpătoare. Și le spunem: duceți-vă la slujbele celorlalți care vin dinafară. Nu știm ce predică, vin numai predicatori cum au mai venit și au mai făcut probleme, unii dintre ei chiar au fost expulzați.

Foarte curioasă logica asta: vrem o super-moschee ca să nu se ducă credincioșii noștri la cele neautorizate, dar chiar noi îi trimitem acolo. Și de ce (printre altele):

Și duceți-vă, faceți pe stadioane, faceți în centrele voastre, în toate cartierele, să se împânzească Bucureștiul cu câte o moschee. Deja, sunt 17.

Ideea ar fi deci împânzirea Bucureștiului. Cum în București, acum sunt doar 9000 mii și ceva de musulmani, dintre care o parte puțin sau de loc religioși, cine ar avea nevoie și cum s-ar putea împânzi capitala? Sau asta este o parte dintr-un plan mai amplu? Căci cine garantează că după ce se face moscheea mare nu se fac și cele mici? Și, iarăși întreb, pentru câți credincioși? Oare nu pentru zeci, apoi sute de mii?

Noi o să ne retragem, o să mă mai gândesc. O să vina și domnul prim-ministru. O să discut și cu dumnealui. Noi nu vrem să fim atrași într-un scandal politic ca

instituție. Suntem un cult, nici Biserica Ortodoxă nu își dorește, nu ne dorim ca nici un cult să nu fie atras într-un asemenea scandal politic.

Adică ai avut tu muftiu și muftiat argumente să convingi un guvern să-ți dea, oarecum pe șestache, 11.000 mp, ai avut argumente să convingi statul turc să-ți dea câteva sute de milioane de euro să construiești marele centru spiritual și la primele întrebări sau îndoieli publice asupra necesității și scopului real al proiectului, ești gata să lași totul și să te duci acasă. Păi nu arată asta că s-a ridicat un capac de pe o oală care miroase cam urât și acum fuga-fuga să-l punem la loc până uită publicul și nu înțelege ce se ascunde în oală?

Tinerii noștri să fie educați de acei preoți, de acei duhovnici foarte bine pregătiți și acreditați de statul român, cu diplomele acreditate de statul român. Nu de unii care au dat stema României jos. Aceste aspecte nu le știe presa, nu le știe mass-media, noi nu le facem publice, dar faptul că așa fost contextul, recunosc, dar nu trebuie să organizăm mitinguri. Deci, dacă se vor organiza mitinguri în București, noi ne retragem, ne vedem de ale noastre, dar cine va suferi vom vedea pe viitor”.

Se pregătește de fapt islamizarea României?

Amenințările-prevestirile despre ceva mult mai rău de care ar trebui să ne temem au revenit de mai multe ori pe parcursul interviului, dar le-am găsit și declarații publice mai vechi ale muftiului. Este un model pe care l-am întâlnit și în alte formule politice, chiar unele din România, în care așa-zișii moderați șantajează-amenință cu ceea ce ar putea face radicalii, ajungând pas cu pas să obțină de fapt revendicările acestora. Ele toate ne conduc, ca și alte elemente relevate mai sus, către o perspectivă viitoare a unei comunități musulmane mult mai extinsă și mult mai puțin îngăduitoare – după modelul a ceea ce s-a petrecut și se petrece în Occident.

Aflu deci de la guvernul meu (care uită consecvent să își consulte poporul în probleme care se referă la viitorul său) că a decis să se construiască un uriaș centru religios și de propagandă la București, cu nimic justificat de realitatea componentei musulmane în acest oraș și în județele înconjurătoare, pentru care a alocat gratuit 11.000 mp pe 49 de ani și că s-a înscris la Comisia Europeană pentru primirea a 2000 de refugiați. Și mai aflu tot felul de lămuriri-explicații-justificări-amenințări întortocheate și dubioase de la oficialități și de la muftiat.

Și atunci nu pot schimba perspectiva și bănuie că de fapt moscheea nu este pentru a aduna mâna de musulmani din București, ci un steag înfipt în inima țării, semnal de adunare, și un prim pas către o prezență islamică mult mai importantă? Atât de importantă încât într-un viitor nu foarte îndepărtat să devină majoritară, sau oricum atât de puternică încât să impună o modificare a identității actuale și apoi o islamizare a României?

Anul acesta primim 2000, anul viitor poate 20.000, căci fluxul nu se va diminua, ci va spori cu atât mai mult cu cât ei sunt primiți. Celor sosiți li se vor adăuga rudele, familiile vor fi reîntregite, se vor crea noi familii, familiile se vor mări cu mulți copii ...

Am găsit câteva indicii care ne pot da un răspuns afirmativ la prima întrebare. În episodul următor vom căuta și un răspuns referitor la cine sunt cei care urmăresc islamizarea României.

Despre situația islamului în Europa Occidentală vedeți și:

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/01/califatul-europei-de-vest-i.html>

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/01/califatul-europei-de-vest-ii-imigratie.html>

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/01/normal-0-false-false-false-en-us-x-none.html>

Publicat de Paul Ghițiu la 21:36

Etichete: Islam, moschee, musulmani, refugiați, România

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/>

Pagina de pornire	Ortodoxie	Lumea în care trăim	Rugăciune de toată trebuința	Literare	Pozografii	Filme	Contacte	Biblioteca
Activități și ajutoare creștinești								

<http://paulghitiu2009.blogspot.ro/2015/08/mega-moscheea-ii-cine-urmareste.html>

sâmbătă, 1 august 2015

Mega Moscheea (II) Cine urmărește islamizarea României?

Declarații

"Nu trebuie să ne ferim de cuvinte. Este foarte bine că există francezi galbeni, francezi negri, francezi mulatri. Ei sunt dovada că Franța, conform vocației sale universale, este deschisă tuturor raselor. Dar cu condiția ca ei să rămână o mică minoritate. Dacă nu, Franța nu va mai fi Franța. Noi suntem înaintea de toate un popor de rasă albă, de cultură greacă și latină și de religie creștină. Astea nu sunt povești! Ia-ți văzut pe musulmani? Le-ați privit turbanele și djelabalele?"

Vedeți bine că nu sunt francezi! Încercați să amestecați uleiul cu oțetul, agitați sticla și după un moment veți vedea că sunt din nou separate. Arabii sunt arabi, francezii sunt francezi! Credeți că organismul francez poate să absoarbă zece milioane de musulmani, care mâine vor fi douăzeci de milioane și poimâine patruzeci? Dacă îi integrăm, dacă toți arabii și berberii din Algeria vor fi considerați francezi, cum îi vom împiedica să vină în metropolă, atât timp cât nivelul de viață de aici este atât de ridicat? Satul meu natal nu se va mai numi Colombey - Două Biserici, ci Colombey - Două Moschei!" (Charles De Gaulle, fost președinte al Franței)

„Nu e departe acea zi, când milioane de oameni vor părăsi emisfera de sud și se vor muta în cea de nord. Ei vor veni la voi nu ca prieteni, ci ca cuceritori. Arma lor vor fi copiii. Uterul femeilor noastre este arma victoriei noastre” (Declarație la ONU în 1974 a lui Houari Boumediene, fost președinte al Algeriei)

"Noi credem că aici suntem la noi acasă. Poate voi sunteți străinii. Suntem la noi acasă și vom instaura regulile (Șharia) care ne convin, fie că vă place sau nu. Toate încercările de a ne împiedica vor atrage după ele o ripostă sângeroasă. Vom îneca Moscova în sânge". (Din interviul lui **Daguir Khassavov** prezentat la oră de maximă audiență, la televiziunea moscovită REN TV.)

Știri:

"E trist că au mai rămas atât de puțini englezi în Londra. În copilăria mea din East London, toată lumea vorbea engleză, iar acum abia reușești să te înțelegi cu cineva vorbind propria noastră limbă. Nu mai locuiesc în zonă, dar iubesc fructele de mango și, din când în când, merg acolo pentru a cumpăra mango de la piața de pe Green Street. Dar sunt cu adevărat noroc dacă reușesc să cumpăr pentru că nimeni nu mai vorbește limba engleză.".... "S-a schimbat atât de mult într-o perioadă atât de scurtă de timp, încât Dumnezeu știe cum va arăta Londra peste un deceniu. Vezi toate mămicile alea alergând de colo-colo, cu un ciorchine de copii după ele, iar patru din cinci au capetele acoperite cu niște eșarfe. Am senzația că nu mai locuiesc în Londra, sau cel puțin nu în orașul pe care eu îl știam. Cred că o societate multiculturală e un lucru bun, dar când este realizată cu costul pierderii propriei culturi și istorii, atunci cred că s-a mers prea departe și că ar fi trist ca Londra să nu mai fie predominant engleză". (Daily Mail 20 iulie, 2015)

Secretariatul de Stat pentru Culte urmează să parafeze marti protocolul cu Muftiatul Cultului Musulman din Romania pentru construirea controversatei moschei de la București, anunța Digi24. In 14 iulie, Victor Opaschi, secretarul de stat pentru Culte declara ca documentul va fi parafat în maximum doua saptamani. (HotNews 28 iulie, 2015)

Cine urmărește islamizarea României?

Parafarea de mai sus s-a făcut în deplin dispreț și ignorare a observațiilor, luărilor de poziție, îngrijorării și opoziției opiniei publice. Îl cunosc pe Victor Opaschi ca un personaj credincios, cult, ponderat. Ce l-a îndemnat să facă acest gest pentru care nu va lăsa o amintire plăcută? Ce urgență era? Ce presiune stătea asupra lui?

Gestul rămâne și el va trebui explicat de actualii guvernanți. Va fi de datoria noastră să-i presăm în acest sens. Nu vă lansați însă în concluzia că ei au interesul islamizării României. Nu, e prea mult pentru ei, mulți doar niște păpuși trase pe firele unor interese lacome și imediate de adevărații păpușari.

Am promis în [primul episod](#) al acestei scurte analize, identificarea celor care ar avea interesul islamizării României. De fapt, al islamizării Europei de Sud-Est și Centrale, regiune care cu puține excepții – Albania, Bosnia, Kosovo, Bulgaria – are o foarte redusă prezență a musulmanilor. Și, continuând, al celor care au avut și interesul islamizării Europei de Vest.

Voi face din nou apel la intuiția, cunoștințele, capacitatea de analiză și de deducție pe care cei mai mulți dintre dumneavoastră le aveți, în mod cert, peste medie, eu doar reamintindu-vă anumite lucruri sau aducând mărturii noi care să ne ajute. Pentru a reuși trebuie să avem în vedere câteva coordonate.

1. Comunismul, ca inamic al civilizației creștine, nu a eșuat decât în formula așa-numitei dictaturi a proletariatului. El s-a metamorfozat și a devenit, după cum spune Radu Preda, o *modernitate reușită subversiv, impregnată clandestin, deturnată sub camuflaj în postmodernitate*. Formula sa cea mai perfidă și mai corozivă, marxismul freudian, totuna cu marxismul cultural, circulând prin lume sub denumirea de corectitudine politică, s-a grefat parazitar pe țesutul liberal al societății occidentale, și a fost livrat publicului în formula neoliberalismului actual, un liberalism doar în termen nu și în conținut.

2. Chiar dacă există poziționări mai vechi, o abordare coerentă, consecventă, vizionară și programatică a distrugerii fundamentelor și răsturnării vechii ordini a societății este enunțată sub forma unei ideologii de socialiști utopici, preluată și dezvoltată de Marx și Engels, apoi de socialiști, comuniști, bolșevicii proletari și marxiștii culturali ai secolului 20.

3. Un punct de referință al atacului masiv asupra vechilor valori a fost momentul impunerii drepturilor fundamentale ale omului, drepturi care coboară, ca contrapondere la morala creștină, direct din iluminism și din discursul politic al revoluției franceze, ca formula universalistă (chiar dacă societatea occidentală, cel puțin, le avea pe acestea într-o formula mult mai completă, complexă și generoasă de aproape 2000 de ani prin dimensiunea creștină a acestei civilizații). Dar tot ceea ce ținea de creștinism trebuia sabotat, negat, răstignit.

4. La nici 60 de ani de la adoptarea Declarației de la Paris (1948) drepturile enunțate în aceasta își pierdeau relevanța în favoarea unor actualizări care le anulează pe primele. Dreptul oricui la opinie, libertatea gândirii, de conștiință și de religie, libertatea opiniilor și a exprimării, egalitatea în drepturi și demnitate au fost, deturnate, deformate și chiar anulate de punctele de forță ale ideologiei totalitare care acționează pentru noua ordine mondială. De exemplu, recenta formulă a “hate speech”-ului este aplicată cu severitate, și chiar cu furie, în deja multe state occidentale, numai celor care îndrăznesc să-și exprime opiniile diferite de cele oficiale asupra unor comportamente deviante de natură sexuală sau în legătură cu comportamentul sau unele trăsături ale musulmanilor imposibil de asortat cu cele occidentale, sau cu pericolul islamizării.

5. După ce au văzut că nu au reușit revoluția mondială folosind ca masa de manevră proletariatul, **complotiștii revoluționari** (atei, masoni, sataniști, socialiști, comuniști, marxiști, anarhiști, în esență anticreștini) au trecut la folosirea unor grupuri marginalizate social, minorități persecutate și discriminate cu potential revoluționar real și furie distrugătoare. LGBT-iștii, gay-ii, feministe pro-avort, minoritățile sexuale, rasiale, etnice sunt ființele umane confiscate în numele cărora se promovează noua ideologie totalitară, care pedepsește delictul de diferență de opinie. Obiectivul: paralizarea posibilității de reacție apoi dislocarea corpului majoritar compact, dispersarea lui, amestecarea cu formule care să-i conteste și anuleze

valorile, adică identitatea. O cale de acțiune este revoluția sexuală (puteți citi despre ea aici și aici). O alta este planul Turnul Babel (denumirea îmi aparține): amestecarea rasială, tradusă și transpusă post modern în multiculturalism, imigraționism și discriminare pozitivă a unor minorități etnice.

6. LGBT-iștii, gay-ii, feministele pro-avort, minoritățile sexuale, rasiale, etnice însă nici nu contează. Ei sunt masa de manevră pentru o „elită a puterii” formată din personajele cele mai influente din societate, ale căror nume sunt adesea necunoscute opiniei publice, personaje din lumea financiar-bancară, industrială, politică, mass-media, cultură, syndicate. Aceștia dezassemblează și reassemblează populațiile unor țări și continente cu unicul scop de a deveni casta nobilă care să dețină puterea la nivel global.

Islamizare sau eliminare a rasei albe?

Extrase din scrierile și discursurile intelectualilor radicali legate de distrugerea vechii lumi creștine prin “eliberarea sexualității absolute” găsiți în *Revoluția sexuală* (II). În cele ce urmează vă voi prezenta câteva dintre ideile, promovate în cartea **Praktischer Idealismus**, 1925, ale celui care este considerat părintele fondator al Uniunii Europene, contele austriac Richard Coudenhove Kalergi, în onoarea căruia a fost instituit și un premiu european, ce îi poartă numele și este acordat o dată la doi ani. De exemplu, în 2010 Angelei Merkel, iar în 2012 lui Herman Van Rompuy, președinte până în 2014 al Consiliului European.

Omul viitorului va fi de o rasă amestecată. Rasele și castele de astăzi vor dispărea în mod gradat din cauza dispariției spațiului, timpului și a prejudecăților. Rasa eurasiatico-negroidă a viitorului, similară în înfățișarea sa exterioară cu vechii egipteni, va înlocui diversitatea de popoare cu o diversitate a indivizilor.

“Influența nobilimii de sânge descrește, influența nobilimii de spirit este în creștere. O astfel de dezvoltare, și odată cu ea haosul politicii modern, își va găsi sfârșitul numai atunci când o aristocrație a spiritului va avea puterea în societate..”

Tot Kalergi prevede o Pan-Europa sub forma Eurafricii, adică Europa plus coloniile din Africa deținute de 6 state în afară de cele ale Marii Britanii.

Modelul de integrare europeană socialist, cosmopolit și anti-naționalist al Pan-Europei, care este centrat pe Mediterana ca o axă centrală pentru unificarea geografică cu țările africane și arabe, a constituit baza pentru dezvoltarea unui alt model de integrare, similar, în cea de-a doua jumătate a secolului 20. Un astfel de model, cunoscut ca “Eurabia” și asociat cu Dialogul Euro-Arab de la începutul anilor 1970, a deschis în mod efectiv granițele europene pentru imigrarea pe scară mare din Lumea a treia, în special din țările musulmane (Africa, Orientul Mijlociu și Asia) și a promovat cultura, limba și religia Islamului ca fiind fundamentală și la egalitate cu civilizația europeană. (Clare Ellis - Ideological and Geopolitical Origins of the EU, Part I: Richard von Coudenhove-Kalergi's Pan-Europa)

Am pornit de la analiza posibilității ca în spatele construirii moscheii bucureștene să se ascundă un plan de islamizare a României și am ajuns, se pare, după cum ne dezvăluie recent George Soros, într-o poveste mult mai complicată și mai tenebroasă decât o simplă și nefericită deschidere a Europei către imigrație.

“A simți și chiar a gândi că rasa albă este inferioară în oricare dintre planurile imaginabile este un lucru natural, dată fiind istoria sa și documentele zilei. Fie ca statul vestic al rasei albe să piară în sânge și suferință. Trăiască societatea ecologică, multiculturală, amestecată rasial și fără clase. Trăiască anarhia!”... “Vom afirma în mod deschis identitatea noastră cu rasele din Africa și Asia. Pot afirma cu siguranță că ultima generație de copii albi se naște acum. Comisiile noastre de control vor interzice albilor, în interesul păcii și al eliminării tensiunilor inter-rasiale, să se împerecheze cu albi. Femeia albă trebuie să se împreuneze cu membri ai raselor negre, bărbatul alb cu femei negre. În felul acesta, rasa albă va dispărea, pentru că amestecarea negrului cu albul înseamnă sfârșitul omului alb și cel mai sângeros inamic al nostru va deveni amintire.” (G. Sörös în ziarul suedez Nya Dagbladet, din 9 martie 2014)

Mai multe despre discuțiile privind un genocid împotriva rasei albe, despre contele Kalergi și despre cum au fost îmbrățișate și aplicate ideile sale – asta în cazul în care el a fost un vizionar și nu un simplu transmitător al viziunii altora – într-un articol viitor.

Publicat de [Paul Ghițu](#) la 21:42

Etichete: [africa](#), [corectitudine politică](#), [Europa](#), [genocid](#), [Islam](#), [marxism](#), [Marxism cultural](#), [migrație](#), [musulmani](#)

<http://www.evz.ro/>

<http://www.evz.ro/de-ce-vrea-erdogan-moschee-la-bucuresti-pentru-imperiul-otoman-planetar-i.html>

De ce vrea Erdogan moschee la București pentru Imperiul Otoman Planetar (I)

Autor: [Paul Ghițu](#) | joi, 07 aprilie 2016 | 24 Comentarii | 5248 Vizualizari

Paul Ghițiu este publicist

Inițial eram înclinat să privesc vizita familiei Iohannis&Carmen în Turcia ca pe o pierdere de timp și bani și ca pe o altă fugă de problemele tot mai multe și mai grave, care se adună acasă și nu găsesc drumul către „lucrul bine făcut“.

La finalul ei am constatat că am greșit: **am aflat despre președintele nostru că ne ascunde subiecte vitale, că ne „traduce”** și că a fost un umil supus chemat la ordine de sultan. În plus, ieșirea lui Erdogan din timpul conferinței de presă comune ne-a confirmat și care este jocul geo-strategic din spatele mega-moscheii de la București (Anterior se spusese că proiectul este local și că Turcia doar îl sprijină. Acum aflăm că este de cel mai înalt interes pentru ea).

Turcia vrea moschee la București pentru că are în vedere refacerea spațiului de influență, dominație și în final de civilizație turcească (islamică) în Caucaz, Marea Neagră, sud-estul și centrul Europei, în care Imperiul Otoman a fost prezent anterior în diverse formule și pentru perioade mai lungi sau mai scurte. Cum se face asta prin moschei? Simplu: prin exportul de identitate, care are ca dimensiune de forță, dimensiune dinamică, verticală, identitatea religioasă.

Citeste și:

* [KLAUS IOHANNIS FĂCUT PRAF DE CĂTĂLIN TOLONTAN ȘI MOISE GURAN: De la ...](#)

* [Nu mai au NICIO LIMITĂ! Un nou atac asupra Bagdadului](#)

* [AMENINȚARE ȘOCANTĂ cu BOMBA atomică: ”România ar putea fi victima unui ...](#)

În timp ce occidentalii își reneagă credința, închid, distrug sau transformă bisericile în moschei, iar ei devin niște ființe „no name”, indivizi nu persoane, și sunt gata să cedeze primului venit, islamul cuceritor își construiește suportul identitar, care să-l conducă spre islamizarea Occidentului. Este o tehnologie veche, pe care au aplicat-o cu succes, de 1400 de ani în Asia și în Africa.

Cunoașteți deja din alte articole zicerea lui Erdogan (versurile unei strofe dintr-o poezie a lui Ziya Gokalp), care i-a adus 4 luni de detenție pentru, atenție: instigare la ISLAMISM! (O vreme în care Turcia era, pare-se mult mai conștientă și mai decisă decât Occidentul în privința islamismului.):

„Minaretele sunt baionetele noastre, cupolele lor, coifurile noastre, moscheile, cazarmile noastre și credincioșii, soldații noștri. Această armată divină îmi așteaptă religia. Allah e mare, Allah e mare!“ O reiau pentru că este importantă și fundamentală pentru ceea ce se întâmplă acum în spațiul occidental.

Cele mai comentate:

- * [Războiul informațional al Rusiei după lansarea scutului la Deveselu: Satan II, ...](#)
- * [Iohannis a RATAT un MOMENT ISTORIC. Președintele ROMÂNIEI NU PARTICIPĂ la](#)

...

- * [Ce era mai important pentru Iohannis decât momentul istoric de la](#)

Erdogan are profundă și totală dreptate. Moscheile sunt baza islamizării oricărui spațiu nou. Chiar numai la nivel vizual, cine umblă acum prin Europa sau prin SUA, are în multe locuri senzația că se găsește undeva în Orient, sulitețele înalte ale minaretelor (plus străzile și piețele pline de musulmani îngenunchiați pentru rugăciunile rituale, musulmanii însuși în veșminte tradiționale) impunându-se ochiului și conferind o nouă identitate acestora. Mai ales acolo unde lipsesc turlele bisericilor, acestea au fost dărâmate sau au fost transformate în moschei.

Migrarea islamului către Occident și ocuparea acestuia pot părea, și parțial sunt, pornite din tot soiul de cauze legate de sărăcie, lipsuri, boli, asuprire, pericole, războaie, deci oarecum haotice, necoordonate.

Știm însă deja că, din motive, aparent, de neînțeles, despre care vom vorbi într-un episod viitor al serialului Apocalipsa Europei, elitele occidentale s-au comportat în ultimii zeci de ani, și acum mai mult și mai deschis decât oricând, ca niște elite trădătoare, ca niște „cai troieni” înfipți adânc și metastazic în corpul Occidentului: au favorizat și acum impun dictatorial primirea migratorilor și înlocuirea populației albe autohtone cu populații de origine asiatico-africană. După cum anunța, acum aproape 100 de ani contele Coudenhove-Kalergi.

Pentru că așa au decis unii, Occidentul este astăzi un uriaș corp muribund, dar un corp încă plin de grăsimi și cărnuri gustoase, care atrag prădătorii. Acești sunt la nivel individual migratorii care, mânați de dorința de mai bine și de iluzia acestei „împărății a desfătărilor perpetue” vor veni tot mai mulți, până când împărția se va prăbuși în mizerie și sărăcie, iar ei se vor trezi niște ființe mai disperate decât înainte, rupte de trecutul lor, fără identitatea de loc și tradiții, doar cu o globală și alienantă identitate musulmană.

Occidentul înseamnă spații imense, resurse, tehnologii, uzine care va trebui să aparțină cuiva împreună cu polșpulațiile lor, autohtone sau migrate. În spatele acestei revărsări de migratori din zeci de state și popoare, din sute de triburi din Asia și Africa, găsim centre de putere din islam, care au întrezărit perspectiva schimbării de populație și, deci de civilizație, și vor să ia partea leului din această lume nouă. Trei forțe ale islamului, Arabia Saudită-Qatar (urmate și de celelalte state ale Golfului) și Turcia, la nivel de țări, și Frăția Musulmană, ca organizație,

sunt cele care, cu această perspectivă în minte, s-au întrecut în finanțarea și construirea de moschei și așa-zise centre culturale islamice pe toate continentele și în toate statele care au permis acest lucru.

Rămânând însă numai în spațiul Occidental, în Europa sunt acum peste 6500 de moschei, dintre care peste 2400 în Franța, circa 2000 în Marea Britanie, 1500 în Germania. În SUA, în aprilie 2015, erau 3186 moschei dintre care circa 75 % aparțineau Frăției Musulmane.

În plan și în construcție sunt alte mii de moschei, iar un număr important de moschei funcționează clandestin, acestea fiind, de obicei, dincolo de centre de radicalizare (ceea ce sunt și celelalte) și centre militare jihadiste.

Dintre moscheile Occidentului puține sunt construite de statele respective, sau de autoritățile locale, cele mai multe fiind investiții ale celor enumerați mai sus, investițiile ridicându-se pentru ultimii 30 de ani la zeci de miliarde de dolari pentru construcția moscheilor. Numai între 1975 și 2000, Arabia Saudită a construit 1500 de moschei în întreaga lume. Ulterior, ritmul a crescut. Alte miliarde merg pentru dotarea și funcționarea acestora și a centrelor alăturate și pentru propagandă. Turcia a intrat mai târziu în competiția mondială a moscheilor, în care vechimea cea mai mare o are Arabia Saudită, dar investorul actual cel mai activ pare a fi Qatar-ul.

Am fi naivi să credem că aceste sume uriașe sunt doar expresia generozității respectivilor. Așa cum am mai spus-o, moscheile sunt cheia promovării islamului în sine și a islamismului radical la nivel planetar. Aici se menține spiritul islamului, aici se face pregătirea luptătorilor islamului pentru războiul cu necredincioșii și tot aici, acelei majorități zise moderate (de fapt inerte și supuse complet radicalilor) i se transmite ceea ce trebuie să știe și să facă pentru victoria islamului.

În majoritatea moscheilor și centrelor culturale este predicat islamul exclusivist, islamul cuceritor, islamul superior celorlalte civilizații și religii (mai simplu spus: Coranul și Hadith) și nu islamul pașnic, cooperant, iubitor. Aici și în celelalte centre de islamizare se formează teroriștii, jihadiștii, simpatizanții și luptătorii Statului Islamic.

De exemplu, în Belgia atentatelor recente, în marea moschee din Bruxelles, dar nu numai, lucru cunoscut de autorități, predicatorii trimiși de saudiți, pentru că ei au construit moscheea și ei o administrează, predică de peste 10 ani radicalizarea, extremismul, distrugerea actualei civilizații occidentale, inclusiv a Bruxellului și a Belgiei.

Transformarea, în sensul prăbușirii accelerate în islam a celei mai mari părți a lumii fiind în acest moment o realitate, era normal ca centre de putere politică, financiară și militară ale islamului să urmărească pe de o parte realizarea rapidă a islamizării, cu precădere a Occidentului, pe de altă parte să se pregătească pentru a deveni jucători la nivel planetar într-o viitoare lume islamică.

După cum am spus, unul dintre ei este Turcia. De aceea construiește și Erdogan moschei monumentale prin întreaga lume, între care ultimele gigantice „ctitorii”

fiind cea de la Moscova (170 milioane dolari) și cea din SUA (100 milioane dolari). De aceea vrea Erdogan, mai bine zis cere, poruncește Erdogan, să se construiască și marea moschee din București.

Și pentru că deja e sigur de victorie, a ridicat recent glasul și a cerut ca „islamofobia” (adică rezistența la islamizare!!!) să fie considerată o „crimă împotriva umanității”. Și are dreptate: cum lumea va fi în curând islamică și umanitatea va fi doar islamică. Dacă critici islamul, vei critica umanitatea. Umanitatea e bună și are întotdeauna dreptate. Tu ești, deci, rău. Rău înseamnă criminal....

Și ca să ne întoarcem al titlu, în ceea ce privește viitorul imperiu otoman, să-l ascultăm într-un discurs la academia militară turcă privind planurile sale de viitor pentru zona fostului imperiu:

„Noi nu avem dreptul să fim indiferenți la zonele geografice cu care avem legături afective. De exemplu, nu ne putem întoarce privirile de pe Balcani, din Orientul Mijlociu, din Africa de Nord și din Caucaz. Nu ne putem neglija frații și surorile din Asia Centrală, care este patria noastră, ca și din Africa și din Asia de Sud-Est, ale căror inimi bat alături de ale noastre. Trebuie să fim împreună la înălțimea acestei responsabilități, pe care ne-o conferă istoria”.

Pe același subiect, de același autor:

Dictatura Erdogan Iohhanis ne vrea la moschee

Mega moscheea (I) – Se pregătește islamizarea României?
